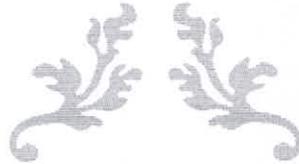

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
شورای عالی برنامه ریزی آموزشی

برنامه درسی رشته

سیاست گذاری توسعه کار آفرینی

Entrepreneurship Development Policymaking

مقطع کارشناسی ارشد ناپیوسته

کرایش با

سیاست گذاری بخش عمومی	Public Policymaking
سیاست گذاری صنعتی	Industrial Policymaking

گروه علوم انسانی
پیشهادی دانشگاه تهران

بیت

نام رشته: سیاستگذاری توسعه کار آفرینی

عنوان گرایش ها: (۱) سیاستگذاری بخش عمومی

(۲) سیاستگذاری صنعتی

گروه تحصیلی: علوم انسانی

دوره تحصیلی: کارشناسی ارشد

زیر گروه تحصیلی: مدیریت

نوع مصوبه: تدوین

پیشنهادی: دانشگاه تهران

تاریخ تصویب: ۱۴۰۱/۱۱/۰۸

برنامه درسی تدوین شده دوره کارشناسی ارشد رشته سیاستگذاری توسعه کارآفرینی گرایش های (۱) سیاستگذاری بخش عمومی، (۲) سیاستگذاری صنعتی، در جلسه شماره ۹۵۶ به تاریخ ۱۴۰۱/۱۱/۰۸ شورای عالی برنامه ریزی آموزشی به شرح زیر تصویب شد:

ماده یک- این برنامه درسی برای دانشجویانی که پس از تصویب این برنامه درسی در دانشگاهها و موسسات آموزش عالی پذیرفته می شوند، قابل اجرا است.

ماده دو- این برنامه درسی در سه فصل: مشخصات کلی، جدول های واحدهای درسی و سرفصل دروس تنظیم شده است و برای اجرا در دانشگاهها و موسسات آموزش عالی پس از اخذ مجوز پذیرش دانشجو از شورای گسترش آموزش عالی و سایر ضوابط و مقررات مصوب وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، ابلاغ می شود.

ماده سه- این برنامه درسی از شروع سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۳ به مدت ۵ سال قابل اجرا است و پس از آن، در صورت تشخیص کارگروه تخصصی مربوطه، نیاز به بازنگری دارد.

دکتر قاسم عموعابدینی

معاون آموزشی

و دبیر شورای عالی برنامه ریزی آموزشی

دکتر رضا لقی زاده

مدیر کل دفتر برنامه ریزی آموزش عالی

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
شورای کسب و کار و برنامه ریزی آموزشی عالی

برنامه درسی رشته

سیاست گذاری توسعه کارآفرینی

ENTREPRENEURSHIP DEVELOPMENT POLICYMAKING

مقطع کارشناسی ارشد ناپيوسته

گرایش سیاست گذاری بخش عمومی

گرایش سیاست گذاری صنعتی

فصل اول

مشخصات کلی برنامه درسی

۱-۱- مقدمه

در سده حاضر، اقتصاد جهانی و به ویژه رشد اقتصادی بر پایه ی نوآوری استوار بوده و در این زمینه، ایجاد ارزش و رشد اقتصادی بالا از آن کشورهایی است ایده را از طریق تجاری سازی به درون کسب و کارهای انتقال می دهند و از طریق تجاری سازی دانش، ثروت تولید می کنند. در این چارچوب، نقش کارآفرین به عنوان انتقال دانش از محیط های دانشگاهی و پژوهشی به درون کسب و کارها، بیش از پیش تعیین کننده است و لذا امروزه توسعه کارآفرینی نه یک انتخاب بلکه یک ضرورت اجتناب ناپذیر است و می توان گفت کارآفرین ارتباط دهنده ی دانش با صنعت و بازار است و کشورهایی که این مهم را مورد عنایت قرار دهند، در واقع عملاً به استقبال فقر می روند و آثار سوء آن نسل ها در جامعه ماندگار خواهد بود.

توسعه کارآفرینی موتور محرکه ی توسعه ی اقتصادی کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه است. سه دلیل مهم کشورها برای توجه به مقوله ی توسعه کارآفرینی بدین شرح است:

- تولید ثروت از طریق رشد بهره وری و رشد اقتصادی
- رشد و توسعه ی نوآوری و فناوری
- ایجاد اشتغال مولد
- بهبود در توزیع درآمد از طریق رشد و توسعه کسب و کارهای کارآفرینانه کوچک

در کشورهای بزرگ و پیشرفته، اهمیت کارآفرینی فقط به دلیل مسأله ی ایجاد شغل نیست، بلکه دلیل اصلی فعالیت های اقتصادی کوچکی است که در این کشورها به وجود آمده و رشد کرده و توانسته اند سهم عمده ی فناوری نوین و در نتیجه ثروت و درآمد قابل توجه دنیا را به خود اختصاص دهند و با رشد و توسعه فعالیت های کارآفرینانه و کسب و کارهای کوچک و متوسط کارآفرینانه و نوآور، بخشی از مشکلات توزیع نامتعادل درآمد را حل کنند.

اساساً این پرسش وجود دارد که جهانی شدن اقتصاد و توسعه ی روابط تجارت خارجی که امروزه زمینه ساز مهارت، دانش فنی و سرریزهای مختلف تحقیق و توسعه شده، چگونه فرایند توسعه کارآفرینی را در سطح بنگاه ها و سپس در سطح کلان تکمیل می کند؟ این مسأله به ویژه در کشورهای توسعه یافته وجه متفاوتی به خود گرفته و ایران در این فرآیند قادر است بر اساس سطح روابط تجاری که برخوردار است، با توسعه فعالیت های کارآفرینانه در سطح بین المللی به جای نقش حاشیه ای که تقسیم کار بین المللی داشته، نقش فعالی به خود

بگیرد و از فرصت‌های موجود ملی و بین‌المللی بهره‌کافی و وافی‌برد و در میان‌مدت و بلندمدت، نقش اساسی در تکوین فرایند جهانی شدن بازی کند.

اگر بپذیریم که توسعه اقتصادی دنیای امروز بر پایه نوآوری و خلاقیت و استفاده از دانش استوار است باید بستر لازم را برای رشد کسانی که ایده را به محصول و علم و دانش را به صنعت تبدیل می‌کنند، فراهم سازیم. اینجاست که نقش کارآفرین و نیاز به کارآفرین در جامعه مشخص می‌شود. از آنجایی که دانش، نوآوری و فناوری؛ از یک طرف ماهیت کالای عمومی دارند و از طرف دیگر ضرورت تحول در ایجاد ارزش از طریق نوآوری امر اجتناب‌ناپذیری است، دولت‌ها در این فرآیند نقش برجسته دارند و تربیت سرمایه‌انسانی برای این منظور الزامی است.

عوامل متعددی بر سطح کارآفرینی اثرگذار هستند که در این میان داشتن رویکرد محلی-جهانی می‌تواند نقش مهمی را ایفا کند. زیرا کارآفرین درصدد است با شناسایی و بهره‌برداری از فرصت‌های محلی، منطقه‌ای، ملی و جهانی، به نوآوری مبادرت ورزد و با تجاری‌سازی دانش و با ایجاد سرریزهای دانش، نوآوری و فناوری، کسب و کارهای کارآ، فرینانه را رشد و توسعه دهد و برای کشورها، ثروت آفرینی کند.

بدون شک مهم‌ترین آثار توسعه کارآفرینی؛ افزایش نوآوری، ارتقای سطح فناوری، افزایش تعداد ثبت اختراعات و ابداعات، تولید دانش فنی، ایجاد اشتغال و توسعه بنگاه‌های کوچک و متوسط، تولید و توزیع درآمد در سطح جامعه است که در نتیجه می‌تواند افزایش ثروت ملی را در برداشته باشد. از این رو طی سال‌های اخیر، بسیاری از کشورها، توسعه کارآفرینی و فعالیت‌های کارآفرینانه را در دستور کار خود قرار داده و در همین راستا سیاست‌ها و برنامه‌های جامعی نیز طراحی و سیاست‌های موثری برای رشد و توسعه کارآفرینی اتخاذ نموده‌اند. در این چارچوب، تربیت کارشناس و پژوهشگر و تحلیلگر سیاست‌های رشد و توسعه کارآفرینی حائز اهمیت است.

۱-۲- معرفی و تبیین برنامه درسی

سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی تمامی تدابیری که برای ایجاد، بقاء، رشد و توسعه کسب و کارها تأثیرگذار است را پوشش می‌دهد. سیاست‌گذاری از طریق تغییر در رفتار کارآفرینان بالقوه و بالفعل، آنها را در ایجاد و توسعه کسب و کارها تشویق می‌کند. این تدابیر در ابعاد مختلف بحث و بررسی می‌شود. سیاست‌های آموزشی، سیاست‌های نوآوری، سیاست‌های مالی، سیاست‌های نهادی و سیاست‌های توسعه فرصت؛ هسته اصلی سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی را تشکیل می‌دهد که طی آن انتظار می‌رود دانش‌آموختگان این رشته با توجه

به حوزه‌های تخصصی سیاست‌گذاری در محورهای فوق، قادر باشند در آینده شغلی خود با طی فرآیند منطقی سیاست‌گذاری به‌صورت حرفه‌ای، اشراف داشته باشند و در دنیای واقعی برحسب مبانی، اصول و نظریه‌های سیاست‌گذاری که طی این دوره آموزش می‌بینند، در نظام سیاست‌گذاری، پژوهشی، علمی و آموزشی کشور؛ به فعالیت بپردازند.

بالغ بر ده‌ها رویکرد برای سنخ‌شناسی سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی وجود دارد. از جمله سیاست‌گذاری در مفهوم خاص و عام. سیاست‌هایی که به‌طور مستقیم در قالب سیاست‌های خاص در کارآفرینی مؤثرند مانند سیاست‌های نوآوری، تامین مالی، آموزش و فرصت‌های کارآفرینی هستند. سیاست‌هایی که به‌طور غیرمستقیم در قالب سیاست‌های عام مؤثر است عبارتند از سیاست‌های محیط کسب و کار، سیاست‌های رقابتی، سیاست‌های پولی، سیاست‌های مالی، سیاست‌های قانونی، سیاست‌های بازار کار، سیاست‌های تجاری و سیاست‌های ارزی که بر فعالیت‌های کارآفرینی تأثیرگذار هستند. این سیاست‌ها در بعد جغرافیایی بر سطوح محلی، منطقه‌ای، ملی و بین‌المللی استوار است. در چارچوب دوره عمر کسب و کارها؛ سیاست‌ها بر ایجاد، رشد، توسعه، تداوم و انحلال کسب و کارها دلالت دارد. در سطح بازار؛ تدابیری که بر عرضه کارآفرینی و تقاضای کارآفرینی همچون بر فرصت‌ها تأثیرگذار است را پوشش می‌دهد.

در دهه اخیر، پژوهش‌ها در زمینه نظریه‌پردازی در چارچوب اکوسیستم توسعه کارآفرینی با محوریت سیاست‌گذاری رشد و توسعه کارآفرینی به صورت فزاینده رشد کرده است و طی آن ملاحظات جغرافیایی، ویژگی‌های محلی-منطقه‌ای و محیطی در طراحی سیاست‌های توسعه کارآفرینی، مطمح نظر قرار می‌گیرد. بومی سازی در سطوح محلی، منطقه‌ای و ملی یکی از دستاوردهای این رویکرد است.

محتوای برنامه با هدف ارتقای دانش علمی و مهارت و نگرش دانشجویان تنظیم شده است. در این چارچوب، محتوای برنامه ترکیبی از مفاهیم، اصول، نظریه‌ها، مدل‌ها، تجارب، روش تحقیق، تکنیک‌ها، داده‌های آماری با محوریت سیاست‌گذاری تهیه و تنظیم شده است. فرآیند سیاست‌گذاری و تحلیل سیاست در این زمینه حائز اهمیت است. علاوه بر آنها، توجه به زمینه ایران برای درک بهتر در استفاده و کاربرد نظریه‌ها و مدل‌ها؛ مطمح نظر قرار گرفته است. توسعه ظرفیت‌های علمی توانمندی‌های از جمله در محورهای زیر را برای دانش‌آموختگان فراهم می‌کند:

- رشد و توسعه دانش سیاست‌گذاری
- رشد و توسعه مهارت‌ها و تکنیک‌های تحلیل سیاست‌گذاری
- توانایی شناسایی موضوعات کلیدی

- تدوین گزینه‌ها برای حل مسئله و ارائه توصیه‌های سیاست‌گذاری
- ظرفیت پژوهش و تحلیل موضوعات سیاست‌گذاری نوظهور
- توانایی ارائه مشاوره به میران ارشد در زمینه سیاست‌گذاری
- توانایی شناسایی و ارزیابی پیامدهای اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی سیاست‌ها

با اجرای این دوره، متخصصان سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی با دانش و مهارت و نگرش خود، وارد عرصه‌های اقتصادی-اجتماعی در نهادهای سیاست‌گذاری قوای سه‌گانه، نهادهای فرا قوه‌ای نظیر مجمع تشخیص مصلحت و مرکز الگوی اسلامی و نهادهای پژوهشی مستقل یا وابسته به دولت در کشور شده و به تسریع روند توسعه پایدار ملی کمک خواهند کرد. علاوه بر آن سیاست‌گذاری در کسب و کارها؛ مناطق، نواحی و خوشه‌های صنعتی اعم از خصوصی، عمومی، تعاونی و دولتی؛ بخشی از ماموریت‌های دانش‌آموختگان این رشته است.

۱-۳- اهداف

- تربیت کارشناس و طراح سیاست‌های توسعه کارآفرینی با هدف دستیابی به توسعه پایدار کشور
- تربیت کارشناس سیاست‌گذاری و پژوهشگر برای سطوح مختلف بخش، کلان، منطقه، ملی و بین‌المللی به‌منظور طراحی، تدوین، اجرا و ارزیابی سیاست‌های توسعه کارآفرینی است. این رشته راهنمای اقدامات برای سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی با هدف دستیابی به جامعه کارآفرینانه با رویکرد دستیابی به توسعه پایدار در کشور است. طراحی سیاست‌هایی که به توسعه کسب و کارهای کارآفرینانه در سطوح ملی و منطقه-ای برای بهره‌برداری از ظرفیت‌های عظیم بالفعل و بالقوه کشور در جهت ایجاد ارزش افزوده از دانش که منجر به اشتغال‌زایی، ارتقای بهره‌وری، بهبود رشد اقتصادی و توزیع درآمد منجر خواهد شد.
- تربیت کارشناس سیاست‌گذاری و پژوهشگر برای بهره‌برداری از منابع انسانی تحصیل کرده کشور در مسیر ایجاد و توسعه کسب کارهای کارآفرینانه.
- تربیت کارشناس سیاست‌گذاری برای کمک به رفع معضل بیکاری دانش‌آموختگان حوزه‌های وابسته با آموزش مهارت‌های کارآفرینی به دانشجویان و دانش‌آموختگان این رشته‌ها به‌منظور توسعه کسب و کارهای بخش خصوصی.
- تربیت پژوهشگر سیاست‌گذاری و توسعه کسب و کار
- تولید محتوای آموزشی و دانش بومی مبتنی بر مبانی فلسفی و زمینه‌ای با نگاه سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینانه در این حوزه.

- انجام تحقیقات بنیادی، کاربردی و توسعه‌ای در زمینه ایجاد بسترهای کارآفرینی در سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی.
- دستیابی به آخرین پیشرفت‌های علمی سیاست‌گذاری و سوابق تاریخی آن

۴-۱- اهمیت و ضرورت تدوین برنامه

کارآفرین در مفهوم سنتی به فردی اطلاق می‌شود که با پذیرش ریسک و نااطمینانی به شناسایی و بهره‌برداری از فرصت مبادرت می‌ورزد و کسب و کار راه‌اندازی کند. اما از دهه ۱۹۷۰ مفهوم کارآفرینی متحول شد و کارآفرین علاوه بر پذیرش ریسک و نااطمینانی و بهره‌برداری از فرصت، از طریق تجاری‌سازی اختراعات و با نوآوری، کسب و کار راه‌اندازی کند. بنابراین، در مفهوم نوین، کارآفرین کسی است که با پذیرش ریسک و نااطمینانی، با نوآوری از فرصت‌ها استفاده و کسب و کار راه‌اندازی و محصول نوآورانه تولید و عرضه می‌کند.

امروزه کارآفرینی به عنوان پارادایم فکری رشد و توسعه کشور، مرکز ثقل تصمیم‌گیریهای سیاست‌گذاران قرار دارد. علاوه بر ایجاد کسب و کار، به عنوان پارادایمی برای حل مشکلات اجتماعی از طریق توسعه کارآفرینی اجتماعی، توسعه یافته است. شیوه کار روزمره، پارادایم فکری دیگری است و این پارادایم بر شاکله ذهنی و ادراکات فرد برای توسعه شایستگی‌های فردی استوار است. محصول این نوع آموزش، شهروند با فضیلت و با تقوا، حق‌شناس و قدردان و دارای فرهنگ قوی است.

کارآفرینی در ایران با همان پارادایم فکری سنتی یعنی برای ایجاد کسب و کار آموزش داده می‌شود و رسماً از سال ۱۳۸۶ با تاسیس دانشکده کارآفرینی در دانشگاه تهران آغاز شد. در حال حاضر رشته کارآفرینی در ۱۴ دانشگاه و ۵ پردیس و همچنین در ۵ شهر توسط دانشگاه پیام نور تدریس می‌شود. علاوه بر آن، دانشگاه آزاد اسلامی نیز رشته کارآفرینی را آموزش می‌دهد.

با وجود اینکه آمارهای رسمی برای کارآفرینان با مفهوم نوآور بودن، تولید و منتشر نمی‌شود، باید اذعان داشت سهم کارآفرینان با این مفهوم، در تولید و تجارت اقتصاد کشور بسیار ناچیز است. به همین دلیل ساختار اقتصاد ایران همچنان سنتی و غیرقابل رقابت باقیمانده است. چون کارآفرین به عنوان نوآور، قادر است بازارهای جهان را شناسایی و به عنوان فرصت بهره‌برداری کند. چرا که کارآفرینی نگاه محلی-جهانی دارد و با نوآوری قادر است با تولید‌کنندگان جهانی رقابت کند و با توسعه آن، بهره‌وری را ارتقا و قدرت رقابتی کشور تقویت شده و از این طریق فرصت‌های جهانی را نیز استفاده کند. بنابراین، توسعه کارآفرینی ضمن اینکه قادر است در حل چالش اشتغال و رشد اقتصادی ایفای نقش نماید، از طریق توسعه کسب و کارهای کوچک و نوآور، بخشی از مشکل توزیع نامتعادل درآمدها را نیز حل نماید.

ایران در رتبه‌بندی بین‌المللی که گزارش آن توسط دیدبان جهانی کارآفرینی تهیه و منتشر می‌شود در رتبه پایینی قرار دارد. در این رتبه‌بندی، کشورهای جهان در قالب مراحل توسعه پورتر، در سه گروه زیر طبقه‌بندی می‌شوند:

۱. اقتصادهای مبتنی بر عوامل تولید

۲. اقتصادهای مبتنی بر کارآیی

۳. اقتصادهای مبتنی بر نوآوری

ایران در شاخص دیدبانی جهانی کارآفرینی در زمره اقتصادهای مبتنی بر عوامل تولید قرار دارد.

بررسی زمینه ایران موید این است که در حال حاضر کارآفرین باید با اهداف (۱) ایجاد کسب و کارهای نوآورانه و (۲) کارآفرینان اجتماعی برای حل مشکلات اجتماعی آموزش و توسعه داده شود و به تبع آن این رویکردها می‌تواند چالش‌های اقتصادی و اجتماعی را حل کند. توسعه کارآفرینی یک بسته کامل است که در حال حاضر در ایران فقط بعد آموزشی آن در حال توسعه است و ابعاد دیگر این بسته چندان مورد توجه قرار نمی‌گیرد. با عنایت به نقشی که کارآفرینان در اقتصاد دانش‌بنیان به دوش می‌گیرند، توسعه آن مستلزم این است که زمینه‌های توسعه آن در کنار آموزش کارآفرینی مورد توجه سیاست‌گذاران قرار گیرد. اجزای بسته توسعه کارآفرینی، علاوه بر آموزش شامل: سیاست‌های توسعه فرهنگ کارآفرینانه، سیاست‌های توسعه نهادهای تامین مالی نوین، سیاست‌های توسعه نوآوری، سیاست‌های شناسایی و توسعه فرصت‌های کارآفرینی و سیاست‌های قانونی و مقررات از جمله عمده‌ترین آنها هستند که در ادامه محورهای کلیدی آنها معرفی می‌شود:

۱) سیاست توسعه فرهنگ کارآفرینانه:

- آگاه ساختن مردم از تجربه کارآفرینان موفق و مشهور
- گسترش تحمل ریسک، پذیرش خطا و شکست
- گسترش فرهنگ خلاقیت
- گسترش تفکر و اندیشه نو و فرهنگ نوآوری و نقش آن در پیشرفت زندگی فردی و اجتماعی

۲) سیاست توسعه نهادهای تامین مالی نوین

• گسترش روش‌های نوین تامین مالی نظیر صندوق‌های خطرپذیر، فرشتگاه کسب و کار، تامین مالی شرکتی، تامین مالی شتاب‌دهندگان، تامین مالی جمعی، تامین مالی خودراه‌انداز، تامین مالی بریگولاژ برای توسعه فعالیت‌های کارآفرینانه فناورانه

• استفاده از ظرفیت‌های فرهنگ دینی-ملی برای کمک اعضای خانواده، دوستان و اقوام برای تامین مالی کسب و

کارهای کارآفرینانه

• استفاده از ظرفیت‌های نهاد بورس برای تامین مالی کسب و کارها به ویژه کسب و کارهای کارآفرینانه اجتماعی

• توسعه ابزارهای تامین مالی اسلامی برای استفاده در توسعه کسب و کارهای کارآفرینانه

۳) سیاست‌های توسعه نوآوری

- ارتقای سهم تحقیق و توسعه از تولید ناخالص داخلی در راستای دستیابی به هدف سیاست‌های کلی ابلاغی مقام معظم رهبری یعنی به سه درصد در افق ۱۴۰۰
- تشویق کسب و کارها و کارآفرینانه خصوصی برای ایجاد واحد تحقیق و توسعه در کسب و کارهای خودشان
- استفاده از رسانه‌های گروهی برای آگاه ساختن جامعه و احاد مختلف مردم به اهمیت و نقش نوآوری در زندگی فردی و اجتماعی و آرامش و آسایش مردم
- گسترش ارتباط دانشگاه-صنعت-دولت برای توسعه فعالیت‌های مرتبط با تجاری‌سازی و کاربرد دانش و فناوری در قالب نوآوری
- عملیاتی و اجرایی ساختن نقشه جامع علمی کشور در بخش‌های مختلف دانشگاهی و تولیدی و تجاری

۴) سیاست‌های شناسایی و توسعه فرصت‌های کارآفرینی

- ایجاد بانک‌های اطلاعاتی از فرصت‌های کسب و کار بالقوه و بالفعل موجود در کشور
- شناسایی فرصت‌های موجود در کشورهای مختلف به ویژه همسایگان و کشورهای منطقه و معرفی آنها به جامعه برای تبدیل کارآفرینانه بالقوه به بالفعل
- رصد کردن کم و کیف تحولات جمعیتی آینده کشورهای منطقه به عنوان فرصت‌های موجود پیش‌بینی پذیر در بازار تقاضا و معرفی آن به جامعه

۵) سیاست‌های قانونی و مقررات

- کارآمدسازی نهادهای متولی اصلاح و اجرای قوانین و مقررات در راستای کاهش هزینه مبادله
- ساده‌سازی و شفاف‌سازی قوانین و مقررات حاکم بر فعالیت‌های کسب و کارها از طریق اصلاح قوانین و همچنین بانک‌های اطلاعاتی قوانین و مقررات در نهادهای مختلف مرتبط با کسب و کارها
- اجرای کامل قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار

برخی از عوامل و کاستی‌های آن به شرح زیر است:

- رتبه پایین کشور در عرصه سیاست‌های کلان کارآفرینی حسب شاخص‌های دیده‌بان جهانی کارآفرینی (GEM)
- سهم بسیار ناچیز فعالیت‌های کارآفرینی مبتنی بر دانش، نوآوری و فناوری از تولید ناخالص داخلی

- فقدان زیرساخت‌های نوآوری
- سهم پائین فعالیت‌های کارآفرینی از رشد اقتصاد ملی
- فرآیند معیوب و مفقود تبدیل دانش به ثروت
- عدم توازن بین رشد علم و بنیان تکنولوژی با توسعه زیرساخت‌های نوآوری
- فقدان مدیریت یکپارچه راهبری در حوزه کارآفرینی و تجاری‌سازی علم و فناوری
- فضای نامناسب و نامطلوب کسب و کار
- فقدان مدیریت یکپارچه و سیستمی برای تبدیل منابع انسانی به قابلیت‌های انسانی
- فقدان ارتباط منطقی و معنی‌دار بین اهداف نهایی دانشگاه با فرهنگ نوآوری
- فقدان مدیریت کشف خلاقیت‌ها و استعدادپروری
- عدم تناسب منطقی و عادلانه بین تلاش‌های واقعی و ارزش‌آفرینانه مردم با میزان بهره‌مندی اقتصادی آنها

با عنایت به نکات فوق، توسعه کارآفرینی به‌طور روزافزون در جهان مورد توجه قرار گرفته است و اغلب دولت‌ها سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی را از اواخر دهه ۱۹۷۰ به بعد به اجرا گذاشته‌اند و با راه‌اندازی کسب‌وکارهای نوآورانه و به‌عنوان رشته جدید کارآفرینی وارد دانشگاه‌ها شد. کشورهای توسعه‌یافته از طریق توسعه کارآفرینی توانستند بخش قابل توجهی از بازارهای دنیا از جمله بازارهای ایران را تصاحب کنند. در این فرآیند، آموزش کارآفرینی و به‌طور خاص، آموزش دانش سیاست‌گذاری کارآفرینی با رویکردهای منحصر به فرد در دستور کار قرار گرفت.

همان‌طوری که در مستندات طراحی این رشته آمده است، این رشته در چارچوب درخواست دانشگاه برای بازنگری رشته‌ها و گرایش‌های کارآفرینی در دانشکده کارآفرینی مورد بازنگری قرار گرفته است. از بدو تأسیس دانشکده، در حوزه موضوعی توسعه کارآفرینی که منجر به طراحی این رشته شده است، دو گرایش به شرح زیر در دوره کارشناسی ارشد ارائه می‌شد:

- بخش عمومی
- توسعه کارآفرینی

موضوع بازنگری این دو گرایش به‌اختصار بدین شرح مورد بررسی و تصمیم‌گیری قرار گرفت. در مرحله اول، کارگروهی برای بازنگری که ترکیبی از استادان و دانشجویان دکتری بودند؛ انتخاب و مدیریت آن به عهده یکی از استادان گروه واگذار شد. برای این منظور، گزارش‌های دوره‌ای به گروه توسعه کارآفرینی توسط مدیر کارگروه بازنگری، گزارش و بازخوردهایی برای اصلاح دریافت می‌شد. پس از بحث و بررسی در چندین جلسه گروه، جمع‌بندی و مصوبات

گروه در شورای تحصیلات تکمیلی دانشکده ارائه و پس از بحث و بررسی، موضوع طراحی رشته «سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی» با دو گرایش زیر تصویب شد:

- سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی- گرایش سیاست‌گذاری بخش عمومی
- سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی- گرایش سیاست‌گذاری صنعتی

شایان ذکر است یافته‌ها و مصوبات گروه توسعه در شورای تحصیلات تکمیلی دانشکده نیز به صورت مرحله‌ای ارائه و بازخورد دریافت می‌شد. از جمله گرایش‌ها و ترکیب دروس و حتی نحوه تهیه محتوای دروس که طی آن ضمن بهره‌گیری از تجارب ملی و بین‌المللی؛ به اسلامی بودن، بومی بودن، جدید و نو بودن موضوعات درسی نیز مورد تأکید قرار می‌گرفت. به منظور انتخاب دروس، روش‌شناسی زیر مورد استفاده قرار گرفته است:

- بررسی دروس وضع موجود در ایران
- بررسی دروس رشته‌های مشابه در سطح بین‌المللی
- تبیین شایستگی‌های مورد نیاز برای تصدی مسئولیت شغلی دانش‌آموختگان
- بحث و بررسی در خصوص طرح ترکیب دروس در جلسات متعدد گروه توسعه با حضور خبرگان مدعو
- بحث و بررسی طرح ترکیب دروس در جلسات شورای تحصیلات تکمیلی دانشکده و شورای برنامه ریزی دانشگاه تهران

باید اذعان داشت نهادهای سیاست‌گذاری کشور به‌طور عام و با محوریت کارآفرینی به‌طور خاص با خلأ دانش سیاست‌گذاری مواجه هستند و تصمیم‌سازی برای سیاست‌گذاری کشور بهتر از پیش‌ازپیش در مسیر علمی خود قرار گیرد. یکی از خلأهای موجود در این زمینه، کمبود ظرفیت‌های کارشناسی برای طراحی سیاست‌ها هست. از جمله سیاست‌گذاری برای خلق، کشف، شناسایی و بهره‌برداری فرصت‌های ملی و بین‌المللی یکی از این موارد است. علاوه بر آن طراحی سیاست‌های کارآمد و مؤثر در حوزه‌های تأمین مالی، انتقال دانش و فناوری، نوآوری، بهبود محیط کسب و کار و حوزه‌های قانونی و مقرراتی برای توسعه فعالیت‌های کارآفرینی از دیگر محورهای موضوعی است که مستلزم تربیت کارشناس در این حوزه‌ها است. یک مثال ساده این است که برای طراحی یک سیاست، لازم است بالغ بر یک‌صد فعالیت مستقل و به هم پیوسته انجام گیرد تا یک سیاست طراحی شود اما دانش کارشناسی با این خلأ مواجه است و تصمیمات غالباً در قالب جلسات و با رویکرد تقلیل‌گرایانه و نگارش تعدادی گزارش و کمک‌نه‌چندان نظام مند از دانش سیاست‌گذاری اتخاذ می‌شود. بنابراین، تداوم این روند ممکن است آینده کشور را به مخاطره بیندازد. به همین دلیل کشور نیاز دارد تا با توسل به تربیت و آموزش سرمایه انسانی در حوزه سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی، به بخشی از نیازهای ملی در دستیابی به کارآمدی و اثربخشی در نظام سیاست‌گذاری، پاسخ دهد. این روکرد در سیاست‌گذاری برای رشد و

توسعه بخش‌های کلیدی اقتصادی هم با درحاتی مصداق دارد. از جمله سیاست‌گذاری در رشد و توسعه صنعتی، کشاورزی و خدمات نظیر سلامت و بانک مطرح است.

ارتقای آگاهی دانش‌آموختگان این رشته در خصوص مبانی فلسفی و آموزه‌های دینی و مبانی زمینه‌ای کشور و پرهیز از تقلید در به‌کارگیری نظریه‌های سیاست‌گذاری، یکی از رویکردهای حاکم بر این رشته را تشکیل می‌دهد. علاوه بر آن، در طراحی این رشته، افق آینده و مطلوب ایران بر اساس قانون اساسی، سند چشم‌انداز و سیاست‌های کلی ابلاغی رهبری، مطمح نظر قرار گرفته است. دلایل اهمیت سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی عبارت‌اند از:

- نیاز به تحول و تغییر ساختار سنتی بخش‌های تولیدی و خدماتی مختلف کشور از طریق سیاست‌گذاری
- نیاز به ایجاد کسب‌وکارهای کارآفرینانه برای به‌کارگیری اثربخش ظرفیت‌های اقتصادی، اجتماعی و تولیدی کشور
- نیاز به توسعه مزیت‌های رقابتی و حضور در بازارهای بین‌المللی
- وجود سهم بالای اقتصاد زیرزمینی ناشی از وجود موانع توسعه کارآفرینی است. سیاست‌گذاری یکی از رویکردهای نظام‌مند به‌منظور تسهیل در فرآیند ایجاد، راه‌اندازی و توسعه کسب‌وکارهای کارآفرینانه است.
- نیاز به حل چالش نرخ بالای بیکاری به‌ویژه برای دانش‌آموختگان آموزش عالی از طریق سیاست‌گذاری توسعه کسب‌وکارها و فعالیت‌های کارآفرینانه
- وجود نرخ رشد اقتصادی سرانه نازل بلندمدت و ساختار سنتی تولید و تجارت و توزیع درآمد نامتعادل؛ ایجاب می‌کند با سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی، تداوم روند موجود را تغییر و کشور به سمت جامعه و اقتصاد کارآفرینانه حرکت کند.

دانش‌آموختگان این دوره به‌عنوان کارشناس و پژوهشگر در نهادهای دولتی و عمومی که متولی سیاست‌گذاری هستند سب و کارهای بزرگ خصوصی که و یا برای رشد و توسعه فعالیت‌های خود سیاست‌گذاری می‌کنند، مشغول به فعالیت خواهند شد. متخصصان سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی در گرایش عمومی، با دانش و مهارت و شایستگی‌ها و قابلیت‌هایی که خواهند داشت، وارد عرصه‌های اقتصادی-اجتماعی در نهادهای سیاست‌گذاری قوای سه‌گانه، نهادهای فرا قوه‌ای نظیر مجمع تشخیص مصلحت و مرکز الگوی اسلامی و نهادهای پژوهشی مستقل یا وابسته به دولت در کشور شده و به تسریع روند توسعه پایدار ملی کمک خواهند کرد و همچنین، متخصصان سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی در گرایش سیاست‌گذاری صنعتی در نهادهای توسعه صنعتی نظیر ستاد وزارت صمت، سازمان صنایع کوچک، شهرک‌های صنعتی، نواحی صنعتی، اکوسیستم‌های صنعتی، خوشه‌های صنعتی، نهادهای صنعتی و شرکت‌های صنعتی بزرگ بخش خصوصی و نهادهای صنعتی و شرکت‌های صنعتی بزرگ بخش عمومی مشغول به کار خواهند شد.

با توجه به روند جهانی سازی اقتصاد و حذف تدریجی مرزهای تجاری، آینده کشور به میزان توسعه مزیت رقابتی و حضور در بازار جهانی بستگی خواهد داشت. تربیت نیروی متخصص لازم برای کمک به توسعه فعالیت‌های کارآفرینی برای حضور در بازار جهانی با رویکرد پایدار، برای توسعه کشور یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر است.

در خصوص ارائه زمینه‌های توجیهی، نیازسنجی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و تجارب دانشگاه‌های دنیا و مقایسه تطبیقی آنها برای رشته سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی؛ گزارش متفاوت و مکمل همدیگر به شرح زیر تهیه شده است:

۱. تهیه گزارش توجیهی رشته

۲. تهیه گزارش تحلیلی نیازسنجی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی

۳. تهیه گزارش تجارب بین‌المللی برای سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی بر حسب رشته

۴. تهیه گزارش تجارب بین‌المللی برای سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی بر حسب دروس رشته

شایان ذکر است در این زمینه، بهره‌گیری از تجارب جهانی، تفاوت‌های درجه توسعه‌یافتگی کشورهای پیشرفته با کشورهای در حال توسعه مطمح نظر قرار گرفته است. به‌طور مثال کشورهای پیشرفته به حدی در سیاست‌گذاری کارآفرینی تخصصی شده‌اند که به سمت سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی در بخش‌های عمومی به‌صورت جزئی‌تر و تخصصی‌تر حرکت کرده‌اند و علاوه بر گرایش‌های تخصصی فوق؛ دانشجویان را در حوزه‌های تخصصی آموزش سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی در بخش بهداشت و درمان و یا اینکه حتی برای تأمین کارشناس سیاست‌گذاری کارآفرینی در کسب‌وکارها؛ نیروی انسانی در سطح دکتری تربیت می‌کنند.

۱-۵- تعداد و نوع واحدهای درسی

ضوابط آموزشی دوره کارشناسی ارشد کارآفرینی طبق آیین‌نامه‌های مصوب وزارت علوم، تحقیقات و فناوری می‌باشد، طول دوره ۲ سال معادل ۴ نیمسال تحصیلی منظور شده است این دوره در چارچوب نظام آموزشی ترمی - واحدی اجرا می‌شود.

جدول ۱- توزیع واحدها

جمع واحد	نوع دروس
۱۲	تخصصی الزامی (مشترک هر دو گرایش)
۱۶	تخصصی اختیاری
۴	پایان نامه

۳۲	کل
طول دوره تحصیلی	
۴ نیم‌سال	

۶-۱- مهارت، توانمندی و شایستگی دانش‌آموختگان

اجرای دوره بر اساس روش‌های نوین آموزشی استوار است. در اجرای دروس، یادگیری تعاملی و مشارکتی مورد تأکید است و از دانشجویان خواسته می‌شود تا در طول اجرای دوره با انجام مطالعات میدانی و حضور در مراکز سیاست‌گذاری، از قوت‌ها و ضعف‌های نظام سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری راهبردی کشور آگاهی پیدا کنند و تلفیقی از دانش نظری و تجربی را کسب نمایند تا سیاست‌گذاری را با عمق لازم فراگیرند. همچنین در برخی دروس، از سیاست‌گذاران مجرب برای تدریس و بیان تجربیات دعوت می‌شود. با اجرای این دوره، انتظار می‌رود دانش‌آموختگان رشته سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی بتوانند با رویکرد نوین، نظام‌مند و علمی، نظام سیاست‌گذاری کشور را در تغییر و دگرگونی ساختارهای سنتی تولید و تجارت و ساختار شکننده اقتصادی کشور، ایفای نقش کنند و باعث تقویت توان تولید رقابتی شده و کشور سهم خود را در بازارهای بین‌المللی به موازات توسعه فعالیت‌های کارآفرینانه؛ ارتقا دهد و جایگاه کشور در تقسیم بین‌المللی کار، از نهاده محور به محصول نوآور و رقابت محور، تغییر یابد.

آنچه در این برنامه مد نظر بوده، تربیت نیروی انسانی متخصص در حوزه طراحی سیاست‌ها با محوریت سمت کارشناسی است. یعنی ضرورت دارد فرد تخصص داشته باشد که یک سیاست بر چه مبانی علمی استوار است؟ و یا مبانی، فروض و نظریه‌های مربوط به طراحی یک سیاست چیست؟ زمینه در طراحی سیاست چه نقشی دارد؟ ترکیب سیاست‌ها چگونه باشد که مشکل ناسازگاری مجموعه سیاست‌ها برطرف شود؟ ابعاد تکنیکی، تحلیلی و سیاست پژوهشی چگونه است. در یک کلام موضوع اشراف علمی دانش‌آموختگان به کم و کیف سیاست‌گذاری است و نه نقش مدیریتی برای سیاست‌گذاری. هر چند درس مدیریت دولتی برای اشراف از ادبیات مدیریت بخش عمومی نیز تعریف شده است اما این تنها جزئی از شایستگی‌های علمی دانش‌آموختگان را تشکیل می‌دهد.

جدول ۲- مهارت، توانمندی و شایستگی دانش‌آموختگان

مهارت‌ها، شایستگی‌ها و توانمندی‌های ویژه	دروس مرتبط
--	------------

<ul style="list-style-type: none"> • سیاست‌گذاری رشد و توسعه کسب و کارهای کارآفرینانه • سیاست‌های توسعه صنعتی • توسعه خوشه‌های صنعتی • سیاست‌های اقتصادی و توسعه کارآفرینی • محیط کسب و کار 	<p>دارای مهارت و تخصص برای ایفای نقش به‌عنوان کارشناسان سیاست‌گذاری و توسعه کسب و کار</p>
<ul style="list-style-type: none"> • نظریه‌های کارآفرینی • نظریه‌های سیاست‌گذاری عمومی • نهادها و توسعه کارآفرینی • رشد و پایداری کسب و کارها • ایجاد و استقرار کسب و کار جدید • نهادهای حمایتی کسب و کارها • مبانی اسلامی سیاست‌گذاری • روش تحقیق در سیاست‌گذاری 	<p>کسب توان علمی برای پژوهشگری در سیاست‌گذاری و توسعه کسب و کار</p>
<ul style="list-style-type: none"> • تامین مالی کارآفرینانه • توسعه اقتصاد دیجیتال • توسعه نوآوری • سیاست‌گذاری مبتنی بر هوش مصنوعی • سیاست‌گذاری توسعه فناوری‌های نوظهور 	<p>دستیابی به تخصص‌های حرفه‌ای و علمی به‌عنوان کارشناس سیاست‌گذاری</p>
<ul style="list-style-type: none"> • بزرگ داده و سیاست‌گذاری عمومی • تحلیل سیاست‌های کارآفرینی • بزرگ داده و سیاست‌گذاری صنعتی • تجارب سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی 	<p>دارای مهارت و تخصص برای ایفای نقش به‌عنوان پژوهشگر سیاست‌گذاری و توسعه کسب و کار</p>

۷-۱- شرایط و ضوابط ورود به دوره^۱

^۱ تبصره: دانشجویانی که رشته مقطع قبلی آنان با این رشته غیرمرتبط می‌باشد بایستی تا ۱۲ واحد را به‌عنوان دروس جبرانی از میان دروس دوره قبل این رشته را در نیمسال اول تا دوم بگذرانند. انتخاب این دروس به تشخیص گروه آموزشی دانشگاه / موسسه می‌باشد و بایستی شامل دروسی باشد که دانش پایه و اصلی این رشته را در بر بگیرد. تعداد واحدهای جبرانی نیز به تشخیص گروه آموزشی دانشگاه / موسسه و بر مبنای میزان ارتباط رشته با رشته دوره قبلی دانشجو می‌باشد.

داشتن حداقل گواهینامه کارشناسی مورد قبول وزارت علوم، تحقیقات و فناوری در رشته‌های مدیریت، اقتصاد، جامعه‌شناسی و علوم اجتماعی

عدم اشتغال به تحصیل در مؤسسات آموزش عالی دیگر

۸-۱- مواد آزمون ورودی و ضرایب آنها

جدول ۳- مواد آزمون ورودی و ضرایب آنها

ردیف	درس	ضریب
۱.	زبان انگلیسی	ضریب ۳
۲.	مبانی کارآفرینی	ضریب ۳
۳.	سیاست‌گذاری عمومی	ضریب ۳
۴.	محیط کسب و کار	ضریب ۳
۵.	اصول علم اقتصاد	ضریب ۲
۶.	روش تحقیق و آمار	ضریب ۲

فصل دوم

جدول عناوین و مشخصات دروس

جدول (۱)- جدول کلی واحدهای درسی رشته سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی مقطع کارشناسی ارشد

جمع واحدهای درسی	نوع واحدهای درسی				طول دوره تحصیلی
	پایان نامه	تخصصی اختیاری	تخصصی الزامی مشترک هر دو گرایش	جبرانی	۴ نیمسال
۳۲	۴	۱۶	۱۲	۱۲ ارزش واحد صفر	

نکته: ساعت آموزش برای هر واحد نظری ۱۶ ساعت، عملی ۳۲ ساعت، کارگاهی ۴۸ ساعت و کار آموزشی (کارورزی) ۶۴ ساعت است.

جدول (۲)- دروس جبرانی رشته سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی در دوره کارشناسی ارشد

ردیف	عنوان درس	تعداد واحد (۱-۳ واحد)	نوع واحد			تعداد ساعات		پیش نیاز	هم نیاز
			نظری	عملی	نظری - عملی	نظری	عملی		
۱.	تصمیم‌گیری و تعیین خط‌مشی دولتی	۳	۳			۴۸			
۲.	مهارت‌های کارآفرینی	۳	۳			۴۸			
۳.	اقتصاد کلان	۳	۳			۴۸			
۴.	روش تحقیق	۲	۲			۳۲			
۵.	نظام سیاسی و دولت در اسلام	۳	۳			۴۸			
۶.	مبانی مدیریت دولتی	۳	۳			۴۸			
۷.	توسعه اقتصادی	۳	۳			۴۸			
۸.	جامعه‌شناسی	۳	۳			۴۸			

دانشجو می‌تواند با نظر گروه تخصصی تا ۱۲ واحد از دروس جبرانی را بگذراند.

جدول (۳) - دروس تخصصی الزامی مشترک رشته سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی

ردیف	عنوان درس	تعداد واحد (۱-۳ واحد)	نوع واحد			تعداد ساعات		پیش نیاز	هم نیاز
			نظری	عملی	نظری - عملی	نظری	عملی		
۱.	نظریه‌های کارآفرینی	۲	۲			۳۲			
۲.	سیاست‌گذاری رشد و توسعه کسب و کارهای کارآفرینانه	۲	۲			۳۲			
۳.	تامین مالی کارآفرینانه	۲	۲			۳۲			
۴.	توسعه نوآوری	۲	۲			۳۲			
۵.	محیط کسب و کار	۲	۲			۳۲			
۶.	روش تحقیق در سیاست‌گذاری	۲	۲			۳۲			

جدول (۴)- دروس تخصصی اختیاری رشته سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی، گرایش سیاست‌گذاری بخش عمومی

ردیف	عنوان درس	تعداد واحد (۱-۳ واحد)	نوع واحد			تعداد ساعات		پیش نیاز	هم نیاز
			نظری	عملی	نظری - عملی	نظری	عملی		
۱.	نظریه‌های سیاست‌گذاری عمومی	۲	۲			۳۲			
۲.	تجارب سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی	۲	۲			۳۲			
۳.	سیاست‌های اقتصادی و توسعه کارآفرینی	۲	۲			۳۲			
۴.	نهادهای توسعه کارآفرینی	۲	۲			۳۲			
۵.	سیاست‌گذاری مبتنی بر هوش مصنوعی	۲	۲			۳۲			
۶.	سیاست‌گذاری توسعه فناوری‌های نوظهور	۲	۲			۳۲			
۷.	تحلیل سیاست‌های کارآفرینی	۲	۲			۳۲			
۸.	بزرگ داده و سیاست‌گذاری عمومی	۲	۲			۳۲			
۹.	توسعه کارآفرینی اجتماعی	۲	۲			۳۲			

هم نیاز	پیش نیاز	تعداد ساعات		نوع واحد			تعداد واحد (۱-۳ واحد)	عنوان درس	ردیف
		عملی	نظری	نظری - عملی	عملی	نظری			
			۳۲			۲	۲	توسعه سرمایه انسانی کارآفرینی	۱۰.
			۳۲			۲	۲	مبانی اسلامی سیاست‌گذاری	۱۱.

• دانشجویان از میان ۲۲ واحد درسی تخصصی - اختیاری تعداد ۱۶ واحد درسی (۸ درس) انتخاب خواهند کرد.

جدول ۵- دروس تخصصی- اختیاری رشته سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی، گرایش سیاست‌گذاری صنعتی

ردیف	عنوان درس	تعداد واحد (۱-۳ واحد)	نوع واحد		تعداد ساعات		پیش نیاز	هم نیاز
			نظری	عملی	نظری - عملی	نظری		
۱.	سیاست‌های توسعه صنعتی	۲	۲			۳۲		
۲.	توسعه خوشه‌های صنعتی	۲	۲			۳۲		
۳.	نهادهای حمایتی کسب و کارها	۲	۲			۳۲		
۴.	بزرگ داده و سیاست‌گذاری صنعتی	۲	۲			۳۲		
۵.	فرصت‌های کارآفرینی	۲	۲			۳۲		
۶.	نهادهای صنعتی و توسعه کارآفرینی	۲	۲			۳۲		
۷.	رشد و پایداری کسب و کارها	۲	۲			۳۲		
۸.	ایجاد و استقرار کسب و کار جدید	۲	۲			۳۲		
۹.	توسعه اقتصاد دیجیتال	۲	۲			۳۲		

ردیف	عنوان درس	تعداد واحد (۱-۳ واحد)	نوع واحد		تعداد ساعات		پیش نیاز	هم نیاز
			نظری	عملی	نظری - عملی	نظری		
۱۰	توسعه کارآفرینی منطقه ای	۲	۲			۳۲		
۱۱	مبانی اسلامی سیاست‌گذاری	۲	۲			۳۲		

• دانشجویان از میان ۲۲ واحد درسی تخصصی - اختیاری تعداد ۱۶ واحد درسی (۸ درس) انتخاب خواهند کرد.

فصل سوم

ویژگی‌های دروس

عنوان درس به فارسی:		نظریه‌های کارآفرینی	
عنوان درس به انگلیسی:		Entrepreneurship Theories	
دروس پیش‌نیاز:		نوع درس و واحد	
دروس هم‌نیاز:		پایه ☐ نظری ☒	
تعداد واحد:	۲	تخصصی ☒ عملی ☐	
تعداد ساعت:	۳۲	اختیاری ☐ نظری-عملی ☐	
		رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

- ۱- شناخت اصول کارآفرینی و جایگاه آن در اسلام و مکاتب اقتصادی
- ۲- آشنایی کلاسیک با موضوع، هدف و قلمرو کارآفرینی
- ۳- آشنایی با اندیشمندان شهیر کارآفرینی دنیا
- ۴- شناخت نظریه‌های اندیشمندان کارآفرینی دنیا
- ۵- کاربرد نظریه‌ها و مدل‌های کارآفرینی متناسب با مبانی زمینه‌ای ایران

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. تحولات نظریه‌های عمومی کارآفرینی
۲. نظام اقتصادی اسلام و بررسی خاستگاه کارآفرینی
۳. نظام اقتصادی سرمایه‌داری و بررسی خاستگاه کارآفرینی
۴. تحولات نظریه‌ها و مدل‌های فردی (روانشناسی) کارآفرینی
۵. نظریه خرد، میانه، کلان و بین‌الملل کارآفرینی
۶. مکاتب فکری و نظریه‌های کارآفرینی:
 - مکاتب فکری متقدم
 - مکاتب فکری نئو کلاسیک و نظریه‌های کارآفرینی
 - مکاتب فکری نئو کلاسیک و نظریه‌های کارآفرینی
 - مکاتب فکری اتریش و نظریه‌های کارآفرینی
 - سایر مکاتب منتخب و نظریه‌های کارآفرینی
۷. مطالعه و تحلیل نظریه‌های کارآفرینی صاحب‌نظران منتخب کارآفرینی
۸. کاربرد نظریه‌های کارآفرینی در ایران
۹. الزامات و فرآیند تولید نظریه‌های کارآفرینی بومی

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. محمدی الیاسی، قنبر (۱۳۸۷). موضوع کارآفرینی به‌عنوان یک حوزه علمی. توسعه کارآفرینی. سال اول، شماره اول، صص ۱۷۵-۲۰۹.
۲. Parker, S. C. (۲۰۱۸). The economics of entrepreneurship. Cambridge University Press.
۳. Landstrom, H., Parhankangas, A., Fayolle, A., & Riot, P. (Eds.). (۲۰۱۶). Challenging entrepreneurship research. Routledge.
۴. Nielsen, S. L., Klyver, K., Evald, M. R., & Bager, T. (۲۰۱۷). Entrepreneurship in theory and practice: Paradoxes in Play. Edward Elgar Publishing.
۵. Hisrich, R, Peters, M & Shepherd, D (۲۰۰۸), Entrepreneurship, Maidenhead: McGraw Hill.
۶. Iversen, Jens., Jorgensen, Rasmus., Malchow-Møller, Nikolaj. (۲۰۰۸). Defining and Measuring Entrepreneurship. Boston, Now.
۷. Bell, R. G., C. B. Moore and H.A.Al-Shammari (۲۰۰۸). Country of origin and foreign IPO legitimacy, Entrepreneurship Theory & Practice, ۳۲(۱), pp. ۱۸۵-۲۰۲
۸. Rocha, h. and Birkinshaw, Julian (۲۰۰۷). Entrepreneurship safari: A phenomenon-driven search for meaning. Foundations and trends in entrepreneurship ۳(۳): ۱-۶۳.
۹. Shane, S. and Venkataraman, S. (۲۰۰۰). The promise of entrepreneurship as a field of research. Academy of Management Review, ۲۵: ۲۱۷-۲۲۶.
۱۰. Shane, s. (۲۰۰۳). General theory of entrepreneurship, first chapter.
۱۱. Shane. S. (۲۰۱۲), Reflections on the ۲۰۱۰ Amr Decade Award: Delivering on the promise of Entrepreneurship as a field of Research, Academy of Management Review, Vol. ۳۷, No. ۱, ۱۰-۲۰.
۱۲. Schumpeter, J. A. (۱۹۵۱). Essays: On entrepreneurs, innovations, business cycles, and the evolution of capitalism. Transaction Publishers.
۱۳. Schumpeter, J. A. (۲۰۰۰). Entrepreneurship as innovation. Entrepreneurship: The social science view, ۵۱-۷۵.
۱۴. Schumpeter, J. A. (۲۰۰۹). Can Capitalism Survive? Creative Destruction and the Future of the Global Economy. HarperCollins.
۱۵. Venkataraman. Sankaran et al, (۲۰۱۲), reflections on the ۲۰۱۰ amr decade award: whither the promise? Moving forward with entrepreneurship as a science of the artificial, Academy of Management Review, ۳۷(۱), ۲۱-۳۳.

عنوان درس به فارسی:		سیاست‌گذاری رشد و توسعه کسب و کارهای کارآفرینانه	
عنوان درس به انگلیسی:		Policymaking of entrepreneurial business creation and growth	
دروس پیش‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
دروس هم‌نیاز:		تخصصی ☒	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری ☐	نظری-عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

- ۱- آشنایی با مفاهیم و اصول سیاست‌گذاری رشد و توسعه کسب و کارهای کارآفرینانه
- ۲- شناخت سنخ‌های سیاست‌گذاری رشد و توسعه کسب و کارهای کارآفرینانه در اسلام/ایران/غرب
- ۳- آشنایی با نظریه‌ها و مدل‌های سیاست‌گذاری رشد و توسعه کسب و کارهای کارآفرینانه
- ۴- آشنایی با کاربرد نظریه‌ها و مدل‌های سیاست‌گذاری رشد و توسعه کسب و کارهای کارآفرینانه متناسب با مبانی زمینه‌ای ایران
- ۵- فهم نظریه‌های سیاست‌گذاری کارآفرینی
- ۶- بکارگیری نظریه‌های سیاست‌گذاری کارآفرینی

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. اصول سیاست‌گذاری رشد و توسعه کسب و کارهای کارآفرینانه
۲. مبانی زمینه‌ای و نظریه‌های سیاست‌گذاری رشد و توسعه کسب و کارهای کارآفرینانه
۳. مداخله دولت و سیاست‌های کارآفرینی: شکست دولت و شکست بازار
۴. فرآیند علمی تهیه و تدوین سیاست و تکنیک‌های مورد نیاز برای هر مرحله
۵. سنخ‌شناسی سیاست‌های توسعه کارآفرینی
۶. نظریه‌های سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی
۷. رویکرد اکوسیستم کارآفرینی و سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی
۸. کاربرد نظریه‌های اکوسیستم سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی
۹. کاربرد مدل‌های اکوسیستم سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی
۱۰. ارزیابی سیاست‌ها و مدل‌های توسعه کارآفرینی متناسب با مبانی زمینه‌ای ایران
۱۱. الزامات و فرآیند تولید نظریه‌های سیاست‌گذاری رشد و توسعه کسب و کارهای کارآفرینانه بومی

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. Acs, Zoltan J., Audretsch, David B. & Strom. Robert J. (Eds). (۲۰۰۹). *Entrepreneurship, Growth and Public Policy*. Cambridge University Press.
۲. Acs. Zoltan J. Roger R. Stough. (۲۰۰۸). *Public policy in an entrepreneurial economy: Creating the conditions for business growth*. Springer.
۳. Andersson, Thomas, Formica, Piero & Curley, Martin G. (۲۰۱۰). *Knowledge-driven entrepreneurship: The key to social and economic transformation*. Springer.
۴. Bennett, R. J. (۲۰۱۴). *Entrepreneurship, small business and public policy: Evolution and revolution*. Routledge.
۵. Dye. Thomas. R. (۲۰۰۸). *Understanding public policy*. Pearson Prentice Hall. ۱۱th ed.
۶. Hart, David M. (ed). (۲۰۰۳). *The emergence of entrepreneurship policy: Governance, strut-up and growth in the US knowledge economy*. Cambridge University Press.
۷. Acs, Zoltan J., Audretsch, David B. & Strom. Robert J. (Eds). (۲۰۰۹). *Introduction: Why entrepreneurship matters*. In Acs, Zoltan J., Audretsch, David B. & Strom. Robert J. (Eds). *Entrepreneurship, Growth and Public Policy*. Cambridge University Press, ۱-۱۴.
۸. Martin, A. R. (۲۰۱۹). The Scope Taxation in Influencing Entrepreneurship: Historical Overview of Tax Policies. *Business and Economic Research*, ۹(۱), ۱۲۳-۱۳۵.
۹. Morris, M. H. (۲۰۲۱). Poverty and entrepreneurship in developed economies. In *World Encyclopedia of Entrepreneurship*. Edward Elgar Publishing.
۱۰. Autio, E. (۲۰۱۷). Digitalisation, ecosystems, entrepreneurship and policy. Perspectives into topical issues is society and ways to support political decision making. government's analysis, research and assessment activities policy brief, ۲۰.
۱۱. Vlados, C., Chatzinikolaou, D., & Demertzis, M. (۲۰۱۹). Policies to Foster Entrepreneurship: Elements from the European Experience in the Integrated Micro-Meso-Macro Analytical Perspective. *Journal of Entrepreneurship and Business Innovation*, ۶(۲), ۴۷-۶۹.
۱۲. Campos, J., Braga, V., & Correia, A. (۲۰۱۹). Public policies for entrepreneurship and internationalization. *Journal of Science and Technology Policy Management*.
۱۳. Farinha, L., Lopes, J., Bagchi-Sen, S., Sebastião, J. R., & Oliveira, J. (۲۰۲۰). Entrepreneurial dynamics and government policies to boost entrepreneurship performance. *Socio-Economic Planning Sciences*, ۷۲, ۱۰۰۹۵۰.
۱۴. Varga, A., Szerb, L., Sebestyén, T., & Szabó, N. (۲۰۲۰). Economic impact assessment of entrepreneurship policies with the GMR-Europe model. In *The Entrepreneurial Society* (pp. ۳۹-۷۰). Springer, Berlin, Heidelberg.
۱۵. Xavier, Siri. Et al. (۲۰۱۲). *Global entrepreneurship monitor: 2012 global report*. Babson College.
۱۶. Henderson, J. (۲۰۰۲). Building the rural economy with high-growth entrepreneurs. *Economic Review-Federal Reserve Bank of Kansas City*, ۸۷(۳), ۴۵-۷۵.
۱۷. Sternberg, R., & Wennekers, S. (۲۰۰۵). Determinants and effects of new business creation using global entrepreneurship monitor data. *Small business economics*, ۲۴(۳), ۱۹۳-۲۰۳.

عنوان درس به فارسی:		تأمین مالی کارآفرینانه	
عنوان درس به انگلیسی:		Entrepreneurial Financing	
دروس پیش‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
دروس هم‌نیاز:		تخصصی ☒	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری گروه اول ☐	نظری-عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر: استفاده از استاد مدعو

الف) هدف کلی:

۱. آشنایی با اصول تأمین مالی کارآفرینانه
۲. آشنایی با نظریه‌های تأمین مالی کارآفرینانه
۳. آشنایی با رویکردهای تأمین مالی کارآفرینانه در صدر اسلام و کاربرد آن در ایران
۴. آشنایی با مدل‌های تأمین مالی کارآفرینانه
۵. شناخت تجارب موفق کشورهای منتخب برای بومی سازی روش‌های تأمین مالی کارآفرینانه در ایران

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. نظام تأمین مالی کارآفرینانه: بازارها و نهادها و شاخص‌ها
۲. فرآیند حیات کسب و کار و روش‌های تأمین مالی متناظر با هر فرآیند
۳. نظریه‌های و مدل‌های تأمین مالی کارآفرینانه
۴. تأمین مالی کارآفرینانه در اسلام
۵. نهادهای سنتی و نوین تأمین مالی کارآفرینانه
۶. روش‌های تأمین مالی نوین (با محوریت تجارب جهانی) و فعالیت‌های کارآفرینی:

- تأمین مالی خطرپذیر
- فرشتگان کسب و کار و تأمین مالی
- تأمین مالی شرکتی
- تأمین مالی جمعی
- تأمین مالی شتاب‌دهنده‌ها
- نظام بانکی و تأمین مالی
- بازار سهام و تأمین مالی
- تأمین مالی Bootstrap
- تأمین مالی بریکلاژ (Bricolage)

- تامین مالی خرد
- تامین مالی بلاکچین
- سایر روش های تامین مالی

۷. بومی سازی روش ها و رویکردهای تامین مالی کارآفرینانه

۸. ارزشگذاری (Valuation) کسب و کارها: ابزارها و تکنیک های ارزشگذاری

۹. نسبت های ارزشگذاری

۱۰. روش های سنتی ارزشگذاری:

- روش درآمد - هزینه
- روش ترازنامه (دارایی ها)
- نسبت قیمت به درآمد
- کاربرد روش های مختلف

۱۱. روش های ارزشگذاری کسب و کارهای کارآفرینانه در مقابل روش های ارزشگذاری کسب و کارها با فناوری مکمل

۱۲. برداشت و بهره گیری (Harvest) کسب و کارهای کارآفرینانه

- تکنیک ها
- ادغام و تملک
- مرحله آغازین عرضه (IPO) در بازار سهام
- سهام دارای کارکنان
- تصمیمات برداشت و بهره گیری

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت های کلاسی در طول نیم سال ۶۰ درصد و آزمون پایان نیم سال ۴۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. Yung, C. (۲۰۱۹). Entrepreneurial manipulation with staged financing. *Journal of Banking & Finance*, ۱۰۰, ۲۷۳-۲۸۲.
۲. Kaminski, J., Hopp, C., & Tykvová, T. (۲۰۱۹). New technology assessment in entrepreneurial financing—Does crowdfunding predict venture capital investments?. *Technological Forecasting and Social Change*, ۱۳۹, ۲۸۷-۳۰۲.
۳. Ahluwalia, S., Mahto, R. V., & Guerrero, M. (۲۰۲۰). Blockchain technology and startup financing: A transaction cost economics perspective. *Technological Forecasting and Social Change*, ۱۵۱, ۱۱۹۸۵۴.
۴. Drover, W., Busenitz, L., Matusik, S., Townsend, D., Anglin, A., & Dushnitsky, G. (۲۰۱۷). A review and road map of entrepreneurial equity financing research: venture capital, corporate venture capital, angel investment, crowdfunding, and accelerators. *Journal of Management*, ۴۳(۶), ۱۸۲۰-۱۸۵۳.

۵. Block, J. H., Colombo, M. G., Cumming, D. J., & Vismara, S. (۲۰۱۸). New players in entrepreneurial finance and why they are there. *Small Business Economics*, ۵۰(۲), ۲۳۹-۲۵۰.
۶. Figueroa-Armijos, M. (۲۰۱۹). Does public entrepreneurial financing contribute to territorial servitization in manufacturing and KIBS in the United States?. *Regional Studies*, ۵۳(۳), ۳۴۱-۳۵۰.
۷. Ackermann, E., Bock, C., & Bürger, R. (۲۰۲۰). Democratising entrepreneurial finance: the impact of crowdfunding and initial coin offerings (ICOs). In *Contemporary developments in entrepreneurial finance* (pp. ۲۷۷-۳۰۸). Springer, Cham.
۸. Chris Leach, J. Ronald Melicher, W. (۲۰۱۸). *Entrepreneurial finance*. Cengage Learning.
۹. Block, J. H., Colombo, M. G., Cumming, D. J., & Vismara, S. (۲۰۱۸). New players in entrepreneurial finance and why they are there. *Small Business Economics*, ۵۰(۲), ۲۳۹-۲۵۰.
۱۰. Brown, R., & Rocha, A. (۲۰۲۰). Entrepreneurial uncertainty during the Covid-۱۹ crisis: Mapping the temporal dynamics of entrepreneurial finance. *Journal of Business Venturing Insights*, ۱۴, e۰۰۱۷۴.
۱۱. Block, J. H., Groh, A., Hornuf, L., Vanacker, T., & Vismara, S. (۲۰۲۰). The entrepreneurial finance markets of the future: a comparison of crowdfunding and initial coin offerings. *Small Business Economics*, ۱-۱۸.
۱۲. Pham, T. H., Ho, M. T., Vuong, T. T., Nguyen, M. C., & Vuong, Q. H. (۲۰۲۰). Entrepreneurial finance: Insights from English language training market in Vietnam. *Journal of Risk and Financial Management*, ۱۳(۵), ۹۶.
۱۳. Vuong, Q. H. (۲۰۲۰). An Unprecedented Time for Entrepreneurial Finance upon the Arrival of Industry ۴.۰.
۱۴. Anwar, M., Tajeddini, K., & Ullah, R. (۲۰۲۰). Entrepreneurial finance and new venture success-the moderating role of government support. *Business Strategy & Development*, ۳(۴), ۴۰۸-۴۲۱.
۱۵. Ackermann, E., Bock, C., & Bürger, R. (۲۰۲۰). Democratising entrepreneurial finance: the impact of crowdfunding and initial coin offerings (ICOs). In *Contemporary developments in entrepreneurial finance* (pp. ۲۷۷-۳۰۸). Springer, Cham.
۱۶. Klonowski, D. (Ed.). (۲۰۲۰). *Entrepreneurial Finance in Emerging Markets: Exploring Tools, Techniques, and Innovative Technologies*. Springer Nature.
۱۷. Lingelbach, D. (۲۰۲۰). How entrepreneurial finance is transformed into political power: the importance of “friends with benefits”. in *entrepreneurial finance in emerging markets* (pp. ۱۲۳-۱۴۲). Palgrave Macmillan, Cham.
۱۸. Zhang, J., Wong, P. K., & Ho, Y. P. (۲۰۱۶). Ethnic enclave and entrepreneurial financing: Asian venture capitalists in Silicon Valley. *Strategic Entrepreneurship Journal*, ۱۰(۳), ۳۱۸-۳۳۵.
۱۹. Whincop, M. J. (Ed.). (۲۰۱۷). *Bridging the entrepreneurial financing gap: Linking governance with regulatory policy*. Routledge.
۲۰. Fraser, S., and Bhaumik, S. K. (۲۰۱۵). What do we know about entrepreneurial finance and its relationship with growth? *International Small Business Journal*, ۲۰۱۵, Vol. ۳۳(۱) ۷۰-۸۸.
۲۱. Ahlers, G. K., Cumming, D., Günther, C., & Schweizer, D. (۲۰۱۵). Signaling in equity crowdfunding. *Entrepreneurship: Theory and Practice*, ۳۹(۴), ۹۵۵-۹۸۰.
۲۲. Alvarez-Garrido, E., & Dushnitsky, G. (۲۰۱۶). Are entrepreneurial ventures’ innovation rates sensitive to investor complementary assets? Comparing biotech ventures backed by corporate and independent VCs. *Strategic Management Journal*, ۳۷(۵), ۸۱۹-۸۳۴.
۲۳. De Rassenfosse, G., & Fischer, T. (۲۰۱۶). Venture debt financing: determinants of the lending decision. *Strategic Entrepreneurship Journal*, ۱۰, ۲۳۵-۲۵۶.
۲۴. Zellweger, T., & Kammerlander, N. (۲۰۱۵). Family, wealth, and governance: an agency account. *Entrepreneurship Theory and Practice*, ۳۹(۶), ۱۲۸۱-۱۳۰۳.

۲۵. Carpentier, C., Cumming, D. J., & Suret, J.-M. (۲۰۱۲). The value of capital market regulation: IPOs versus reverse mergers. *Journal of Empirical Legal Studies*, ۹(۱), ۵۶-۹۱.
۲۶. Colombo, M. G., Franzoni, C., & Rossi Lamastra, C. (۲۰۱۵). Internal social capital and the attraction of early contributions in crowdfunding. *Entrepreneurship Theory and Practice*, ۳۹(۱), ۷۵-۱۰۲.
۲۷. Croce, A., Guerini, M. and Ughetto, E. (۲۰۱۶), Angel Financing and the Performance of High-Tech Start-Ups. *Journal of Small Business Management*. doi: ۱۰.۱۱۱۱/jsbm.۱۲۲۵۰.
۲۸. Cumming, D. J., & Fleming, G. (۲۰۱۳). Debt investments in private firms: legal institutions and investment performance in ۲۵ countries. *Journal of Fixed Income*, Summer, ۱۰۲-۱۲۳.
۲۹. Denis, D. J., (۲۰۰۴), "Entrepreneurial Finance: An Overview of the Issues and Evidence", *Journal of Corporate Finance* ۱۰ (۲): ۳۰۱-۳۲۶.
۳۰. Rassoul Y. (۲۰۰۶), "Behavioral Finance and Entrepreneurial Finance", *The Journal of Entrepreneurial Finance and Business Ventures* ۱۱(۱):۱-۳.

عنوان درس به فارسی:		توسعه نوآوری	
عنوان درس به انگلیسی:		Innovation Development	
دروس پیش‌نیاز:			
دروس هم‌نیاز:			
تعداد واحد:		۲	
تعداد ساعت:		۳۲	
نوع درس و واحد			
پایه ☐ نظری ☒			
تخصصی ☒ عملی ☐			
اختیاری ☐ نظری-عملی ☐			
رساله / پایان‌نامه ☐			

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

۱. آشنایی با اصول نوآوری و کارآفرینی
۲. آشنایی با نظریه‌های توسعه نوآوری در اسلام/ایران/غرب
۳. آشنایی با نظریه‌های نوآوری و توسعه کارآفرینی
۴. آشنایی با مدل‌های نوآوری و توسعه کارآفرینی
۵. شناخت تجارب موفق کشورهای منتخب در خصوص توسعه نوآوری و توسعه کارآفرینی و کاربرد آن متناسب با شرایط زمینه ای ایران
۶. ارزیابی اثرات نوآوری بر توسعه کارآفرینی با در نظر گرفتن مبانی زمینه ای ایران

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. اصول نوآوری و توسعه کارآفرینی
۲. نوآوری، تخریب خلاق و توسعه کارآفرینی
۳. توسعه نوآوری و فناوری از دیدگاه اسلام
۴. انواع سنخ‌شناسی نظریه‌های توسعه نوآوری و فناوری و توسعه کارآفرینی
۵. نظریه‌ها و مدل‌های نوآوری بسته و باز و توسعه کارآفرینی و کاربرد آنها در ایران
۶. شبکه‌ها و توسعه نوآوری
۷. نهادهای توسعه نوآوری
۸. انتقال نوآوری و فناوری و توسعه کارآفرینی
۹. تجارب موفق توسعه نوآوری و فناوری و توسعه کارآفرینی در کشورهای منتخب
۱۰. اکوسیستم سیاست‌گذاری توسعه نوآوری و فناوری و کاربرد آن در ایران
۱۱. تجربه ایران در توسعه نوآوری و فناوری در توسعه کارآفرینی
۱۲. الزامات و فرآیند توسعه نوآوری و فناوری بومی برای توسعه کارآفرینی

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. محمدی، یونس. عباس مقبل باعرض، ناصر باقری مقدم، امیر افسر. (۱۳۹۷). طراحی چارچوب مفهومی توسعه نوآوری سازگار با مناطق برای کشورهای در حال توسعه: مطالعه موردی کشور ایران، فصلنامه بهبود مدیریت، ۱۲ (۴۱)، ۸۹-۱۰۷.
۲. نقی زاده، رضا. شعبان الهی، منوچهر منطقی. (۱۳۹۵). الگوی توسعه نوآوری های فناورانه در مناطق ایران؛ مطالعه موردی فناوری های زیستی، نانو، اطلاعات و ارتباطات و هوایی، فصلنامه سیاست علم و فناوری، ۸ (۱)، ۴۳.
۳. فکور، بهمن. حجت الله حاجی حسینی، محمد تقی انصاری. (۱۳۹۶). سیاست های نوآوری طرف تقاضا (ماهیت، ابزارها، منطق سیاستی، چالش ها و روند به کارگیری آنها)، مجله توسعه تکنولوژی صنعتی، ۳۲، ۲۹-۳۸.
۴. Denicolò, V., & Polo, M. (۲۰۱۸). The innovation theory of harm: an appraisal. Available at SSRN ۳۱۴۶۷۳۱.
۵. Etzkowitz, H. Y. Leydesdorff, L. (۲۰۰۰). The dynamics of innovation: From national systems and "Mode ۲" to a Triple Helix of university-government- industry relations. Research Policy ۲۹: ۱۰۹-۱۲۳
۶. Kahn, K. B. (۲۰۱۸). Understanding innovation. Business Horizons, ۶۱(۳), ۴۵۳-۴۶۰.
۷. Arundel, A., Bloch, C., & Ferguson, B. (۲۰۱۹). Advancing innovation in the public sector: Aligning innovation measurement with policy goals. Research Policy, ۴۸(۳), ۷۸۹-۷۹۸.
۸. Edler, J., & Fagerberg, J. (۲۰۱۷). Innovation policy: what, why, and how. Oxford Review of Economic Policy, ۳۳(۱), ۲-۲۳.
۹. Binz, C., & Truffer, B. (۲۰۱۷). Global Innovation Systems—A conceptual framework for innovation dynamics in transnational contexts. Research Policy, ۴۶(۷), ۱۲۸۴-۱۲۹۸.
۱۰. Nagamachi, M., & Lokman, A. M. (۲۰۱۵). Kansei innovation: practical design applications for product and service development (Vol. ۳۲). CRC Press.
۱۱. Yun, J. J., Zhao, X., Jung, K., & Yigitcanlar, T. (۲۰۲۰). The culture for open innovation dynamics.
۱۲. Grossman, G., and E. Helpman, (۱۹۹۱). Innovation and growth in the global economy, MIT Press.
۱۳. Edwards-Schachter, M. (۲۰۱۸). The nature and variety of innovation. International Journal of Innovation Studies, ۲(۲), ۶۵-۷۹.
۱۴. Lundvall, B. A., & Borrás, S. (۲۰۰۵). Science, technology and innovation policy. The Oxford handbook of innovation, ۵۹۹-۶۳۱.
۱۵. Metcalfe, J. S. (۱۹۹۵). Technology systems and technology policy in an evolutionary framework. Cambridge Journal of Economics, ۱۹(۱), ۲۵-۴۶.
۱۶. Papaconstantinou, G., & Polt, W. (۱۹۹۷, June). Policy evaluation in innovation and technology: an overview. In Conference Policy Evaluation in Innovation and Technology, Capitulo (Vol. ۱).
۱۷. Meyer-Krahmer, F., & Reger, G. (۱۹۹۹). New perspectives on the innovation strategies of multinational enterprises: lessons for technology policy in Europe. Research Policy, ۲۸(۷), ۷۵۱-۷۷۶.

۱۸. Jensen, M. B., Johnson, B., Lorenz, E., & Lundvall, B. Å. (۲۰۰۷). Forms of knowledge and modes of innovation. *Research policy*, ۳۶(۵), ۶۸۰-۶۹۳.
۱۹. Cooke, P., Gomez Uranga, M., & Etxebarria, G. (۱۹۹۷). Regional innovation systems: Institutional and Organizational dimensions. *Research policy*, ۲۶(۴), ۴۷۵-۴۹۱.
۲۰. Kemp, R. (۲۰۰۰). Technology and Environmental Policy—Innovation effects of past policies and suggestions for improvement. *Innovation and the Environment*, ۳۵-۶۱.
۲۱. Schumpeter JA (۱۹۱۱). *The Theory of Economic Development*.
۲۲. Schumpeter JA (۱۹۳۹). *Business Cycles: A Theoretical, Historical, and Statistical Analysis of the Capitalist Process*.
۲۳. Nelson RR and Rosenberg N (۱۹۹۳). *Technical Innovation and National Systems*, in Nelson, RR (ed.), *National Systems of Innovation: A Comparative Analysis*. Oxford University Press, Oxford.
۲۴. Lundvall B-A, Eds. (۲۰۱۰). *National Systems of Innovation*, Anthem Press.
۲۵. Su, Chin-miel. (۲۰۱۸). A Study of Policies for Improving the Technological Innovation Capacity of Small and Medium-Sized Enterprises. *TEM Journal*. Volume ۷, Issue ۲, Pages ۲۶۸-۲۸۰, ISSN ۲۲۱۷-۸۳۰۹, DOI: ۱۰.۱۸۴۲۱/TEM۷۲-۰۵.
۲۶. Paci, M. A. (۲۰۱۸). Research and Innovation Policy for Sustainable S&T: a Comment to the Essay “The Logic and Landscape of the Knowledge System.” <https://doi.org/10.1016/j.eng.2018.05.003>.
۲۷. Paci, M. A. (۲۰۱۸). Strategic Note for a Digital Innovation Policy Model for Advanced Manufacturing pp ۱۵۶-۱۶۳. Part of the Lecture Notes in Mechanical Engineering book series (LNME).
۲۸. Audretsch, David B., & Link, Albert N. (۲۰۱۲). Entrepreneurship and innovation: public policy frameworks. *Journal of Technological Transfer*, ۳۷:۱-۱۷, DOI ۱۰.۱۰۰۷/s۱۰۹۶۱-۰۱۱-۹۲۴۰-۹.

عنوان درس به فارسی:		محیط کسب و کار	
عنوان درس به انگلیسی:		Business Environment	
دروس پیش‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
دروس هم‌نیاز:		تخصصی ☒	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری ☐	نظری-عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

- ۱- آموزش نظریه‌های محیط کسب و کار
- ۲- آموزش محیط کسب و کار در اسلام/ایران/غرب
- ۳- آموزش کاربرد نظریه‌های محیط کسب و کار
- ۴- آموزش مبانی زمینه‌ای ایران در تحلیل محیط کسب و کار

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. اصول و نظریه‌های محیط کسب و کار
۲. محیط کسب و کار از دیدگاه اسلام
۳. نظریه‌های محیط درونی، خرد، کلان و بین‌الملل محیط کسب و کار
۴. اصول و فرآیندهای شاخص‌سازی و شاخص‌های محیط کسب و کار
۵. تکنیک‌های تحلیل محیط درونی، خرد، کلان و بین‌الملل کسب و کار
۶. پیش‌بینی محیط کسب و کار کشور
۷. راهبردها و سیاست‌های برای ارتقای محیط کسب و کار در ایران
۸. برنامه‌های توسعه محیط کسب و کار در ایران
۹. ارزیابی برنامه‌ها و سیاست‌های محیط کسب و کار متناسب با مبانی زمینه‌ای ایران
۱۰. الزامات و فرآیند تولید سیاست‌های بومی ارتقای محیط کسب و کار

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. مرادی، محمدعلی. (۱۳۹۴) محیط کسب و کار؛ نظریه‌ها، شاخص‌ها و تکنیک‌ها. ویرایش دوم، موسسه انتشارات دانشگاه تهران.

۲. Audretsch, D., Cunningham, J., Kuratko, D. and Lehmann, E. (۲۰۱۸). Entrepreneurial ecosystems: economic, technological, and societal impacts”, The Journal of Technology Transfer volume ۴۴, pages ۳۱۳-۳۲۵.
۳. Lin, S. J. (۲۰۲۱). Integrated Artificial Intelligence and Visualization Technique for Enhanced Management Decision in Today’s Turbulent Business Environments. Cybernetics and Systems, ۱- Cui, X., Yao, Y., Bian, Y., & Cui, L. (۲۰۲۱). Can better business environments promote trade partners’ economic growth?. Applied Economics Letters, ۱-۵.
۴. Tain, D. (۲۰۱۹). Capitalizing on Complexity in Modern Business Environments: A Network-Based Perspective for Projects and Organization. PM World Journal, ۳(۲).
۵. White, S. (۲۰۱۸). Creating better business environments for micro and small enterprises. Technical Report, Donor Committee for Enterprise Development. Cambridge, ۵۵.
۶. Vasconcelos, F. C., & Ramirez, R. (۲۰۱۱). Complexity in business environments. Journal of Business Research, ۶۴(۳), ۲۳۶-۲۴۱.
۷. Burattin, A. (۲۰۱۵). Process mining techniques in business environments. In volume ۲۰۷ of Lecture Notes in Business Information Processing. Springer International Publishing.
۸. Cuhls, K., Erdmann, L., Warnke, P., Toivanen, H., Toivanen, M., van der Giessen, A. M., & Seiffert, L. (۲۰۱۵). Models of horizon scanning. How to integrate horizon scanning into European research and innovation policies. European Commission.
۹. Craig, T., & Campbell, D. (۲۰۱۲). Organizations and the business environment. Routledge.
۱۰. Dreyer, I., & Stang, G. (۲۰۱۳). Foresight in governments—practices and trends around the world. European Union Institute for Security Studies.
۱۱. Edward J. Malecki. (۲۰۱۸). Entrepreneurship and entrepreneurial ecosystems . (<https://doi.org/10.1111/gec.12359>)
۱۲. Geyer, R., Mackintosh, A., & Lehmann, K. (۲۰۰۵). What is complexity theory? In R.
۱۳. Geyer, R., Mackintosh, A., & Lehmann, K Integrating UK and European social policy: the complexity of Europeanisation (pp. ۳۳-۵۳). Radcliffe Publishing.
۱۴. Fernando, A. C. (۲۰۱۱). Business environment. Pearson Education India.
۱۵. Holland, J. H. (۲۰۱۴). Complexity: A very short introduction. OUP Oxford.
۱۶. House of Commons Science and Technology Committee (۲۰۱۴), Government horizon scanning, London: The Stationery Office Limited
۱۷. Giones, F., Brem, A., Berger, A. (۲۰۱۸). Strategic decisions in turbulent times: Lessons from the energy industry.
۱۸. Isenberg, D. (۲۰۱۴). What an entrepreneurship ecosystem actually is. Harvard Business Review.
۱۹. Kuosa, T. (۲۰۱۱). Practising Strategic Foresight in Government: The Cases of Finland, Singapore, and the European Union. S. Rajaratnam School of International Studies.
۲۰. Kuosa, T. (۲۰۱۶). The evolution of strategic foresight: navigating public policy making. Routledge.
۲۱. Miles, I., Saritas, O., & Sokolov, A. (۲۰۱۷). Foresight for Science, Technology and Innovation.
۲۲. McDowell, D. (۲۰۰۸). Strategic intelligence: a handbook for practitioners, managers, and users. Scarecrow Press

۲۳. Rohrbeck, R., & Gemünden, H. G. (۲۰۱۱). Corporate foresight: Its three roles in enhancing the innovation capacity of a firm. *Technological Forecasting and Social Change*, ۷۸(۲), ۲۳۱-۲۴۳.
۲۴. Rohrbeck, R. (۲۰۱۰). Towards a maturity model for organizational future orientation. In *Academy of Management Proceedings* (Vol. ۲۰۱۰, No. ۱, pp. ۱-۶). Academy of Management.
۲۵. Rzevski, G., ۲۰۱۰. Using Complexity Science Framework and Multi-Agent Technology in Design. In: K. Alexiou, J. Johnson & T. Zam, eds. *Embracing in Design*. New York: Routledge, pp. ۶۱-۷۳.
۲۶. Snowden, D. J., & Boone, M. E. (۲۰۰۷). A leader's framework for decision making. *Harvard business review*, ۸۵(۱۱), ۶۸.
۲۷. Snowden, D. (۲۰۰۵). Strategy in the context of uncertainty. *Handbook of Business Strategy*, ۶(۱), ۴۷-۵۴.

عنوان درس به فارسی:		روش تحقیق در سیاست‌گذاری	
عنوان درس به انگلیسی:		Research Method in Policymaking	
دروس پیش‌نیاز:		نوع درس و واحد	
دروس هم‌نیاز:		☐ پایه	☒ نظری
تعداد واحد:	۲	☒ تخصصی	☐ عملی
تعداد ساعت:	۳۲	☐ اختیاری	☐ نظری-عملی
		☐ رساله / پایان‌نامه	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر: آموزش نرم افزار

الف) هدف کلی:

۱. آموزش اصول و بنیان‌های روش تحقیق
۲. آموزش تکنیک‌های کمی تحقیق در سیاست‌گذاری
۳. آموزش تکنیک‌های کیفی در سیاست‌گذاری
۴. آموزش کاربرد تکنیک‌های کیفی/کمی در سیاست‌گذاری
۵. روش‌شناسی در پژوهش‌های سیاست‌گذاری و کاربرد آن در ایران
۶. تفسیر یافته‌های تکنیک‌های کیفی/کمی در تحلیل‌های سیاستی با در نظر گرفتن مبانی زمینه‌ای ایران

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. اصول روش تحقیق
۲. ماهیت روش تحقیق در سیاست‌گذاری
۳. روش‌شناسی و پژوهش‌های سیاست‌گذاری
۴. مسئله‌شناسی در پژوهش‌های سیاست‌گذاری
۵. اطلاعات و آمار و پژوهش‌های سیاست‌گذاری با محوریت ایران
۶. کاربرد نظریه‌های سیاست‌گذاری در پژوهش‌های سیاست‌گذاری
۷. تجارب روش‌ها و تکنیک‌های پژوهشی سیاست‌گذاری در ایران
۸. فرآیندهای سیاست‌گذاری و تکنیک‌ها و ابزارهای پژوهشی در تحقیقات کمی و کیفی و کاربرد آنها در ایران
۹. روش‌ها و تکنیک‌های انتخاب گزینه مطلوب سیاست از میان سیاست‌های ممکن
۱۰. روش‌ها و تکنیک‌ها نوآورانه در پژوهش‌های سیاست‌گذاری
۱۱. آموزش نرم‌افزار برای پردازش اطلاعات و تحلیل‌های سیاستی
۱۲. کاربرد بومی‌سازی روش‌ها و تکنیک‌های ارزیابی سیاست‌ها

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۶۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۴۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. Dunn, William N. (۲۰۰۸). Public Policy Analysis: An Introduction, ۴th edition, Pearson: Prentice Hall.
۲. Feldman, M., Kenney, M., & Lissoni, F. (۲۰۱۵). The new data frontier: Special issue of research policy. *Research Policy*, ۴۴(۹), ۱۶۲۹-۱۶۳۲.
۳. Kivimaa, P., & Kern, F. (۲۰۱۶). Creative destruction or mere niche support? Innovation policy mixes for sustainability transitions. *Research Policy*, ۴۵(۱), ۲۰۵-۲۱۷.
۴. Birkland, T. A. (۲۰۱۵). An introduction to the policy process: Theories, concepts, and models of public policy making. Routledge.
۵. Creswell, John W. (۲۰۰۳). *Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches*, ۲nd edition. Sage Publications.
۶. Stokey, Edith and Richard Zeckhauser (۱۹۷۸). *A Primer for Policy Analysis*. New York: W.W. Norton and Company.
۷. Guthrie. (۲۰۱۰). *Basic Research Methods: an entry to social science research*. New Delhi: Sage.
۸. Majchrzak & Markus. (۲۰۱۴). *Methods for Policy Research*. SAGE Publications.
۹. Bardach, Eugene, (۲۰۰۵). *A Practical Guide for Policy Analysis*, ۲nd edition. Washington, DC: Congressional Quarterly Press.
۱۰. Berg, Bruce L. (۲۰۰۶). *Qualitative Research Methods for the Social Sciences*, ۶th edition, Pearson.
۱۱. Friedman, Lee S. (۲۰۰۲). *The Microeconomics of Public Policy Analysis*. Princeton, NJ: Princeton University Press; Kaye.
۱۲. Furlong (۲۰۰۴). *Public Policy: Politics, Analysis, and Alternatives*. CQ Press.
۱۳. Marshall, Catherine and Gretchen B. Rossman (۱۹۹۵). *Designing Qualitative Research*, ۲nd edition, Sage Publications.
۱۴. Seidman, Irving (۲۰۰۶). *Interviewing as Qualitative Research*, ۳rd edition, Teachers College. Singleton, Royce A. and Bruce C.
۱۵. Strauss, Anselm and Juliet Corbin (۱۹۹۰). *Basics of Qualitative Research*, Sage Publications.
۱۶. O'Sullivan et al. (۲۰۱۱). *Practical Research Methods for Nonprofit and Public Administrators*.
۱۷. Bickman, Leonard, and Debra J. Rog, eds. (۲۰۰۹) *The SAGE Handbook of Applied Social Research Methods*. ۲nd ed. Thousand Oaks: SAGE Publications, Inc., ISBN: ۹۷۸۱۴۱۲۹۵۰۳۱۲.
۱۸. Remler, Dahlia K., and Gregg G. Van Ryzin. (۲۰۱۱). *Research Methods in Practice: Strategies for Description and Causation*. Thousand Oaks: SAGE Publications, Inc. ISBN: ۹۷۸۱۴۱۲۹۶۴۶۷۸.
۱۹. Frank Fischer, Gerald J. (۲۰۰۷). *Miller Handbook of Public Policy Analysis: Theory, Politics, and Methods*.
۲۰. Schwester, Richard W. (۲۰۱۳). *Teaching Research Methods in Public Administration*
۲۱. Isabelle Engeli, Christine Rothmayr Allison. (۲۰۱۵). *Comparative Policy Studies: Conceptual and Methodological Challenges*.

عنوان درس به فارسی:		نظریه‌های سیاست‌گذاری عمومی	
عنوان درس به انگلیسی:		Public Policymaking Theories	
دروس پیش‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
دروس هم‌نیاز:		تخصصی ☐	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری ☒	نظری-عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

۱. شناخت اصول مرتبط با حوزه سیاست‌گذاری عمومی
۲. شناخت نظریه‌ها و مدل سیاست‌گذاری عمومی
۳. نقد، بررسی و تحلیل مدل‌های سیاست‌گذاری عمومی
۴. آشنایی با بومی سازی و نحوه کاربرد این مدل‌ها در سیاست‌گذاری ایران

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. سیاست‌گذاری عمومی در اسلام
۲. سنخ‌شناسی سیاست‌گذاری عمومی
۳. انواع مدل‌ها و فرایندهای سیاست‌گذاری عمومی
۴. فرایند عقلایی در سیاست‌گذاری عمومی
۵. مدل‌های تشریح‌کننده نقش نیروهای سیاسی و روابط مبتنی بر قدرت در سیاست‌گذاری عمومی
۶. نظریه‌های سیاست‌گذاری عمومی
۷. تجارب کشورهای منتخب در سیاست‌گذاری عمومی: درس‌هایی برای ایران
۸. مشکلات و تنگناهای سیاست‌گذاری عمومی
۹. نقش سیاست‌گذاری عمومی در حفظ محیط‌زیست و کاهش آلودگی
۱۰. نقش سیاست‌گذاری عمومی در ایجاد امنیت ملی
۱۱. نقش سیاست‌گذاری عمومی در ارتقای آموزش عمومی، سلامت و بهداشت جامعه و سایر حوزه‌های اجتماعی
۱۲. اجرا و ارزیابی سیاست‌گذاری عمومی با در نظر گرفتن مبانی زمینه‌ای ایران

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. الوانی، م (۱۳۹۰)، تصمیم‌گیری و تعیین خط‌مشی دولتی، ویرایش دوم، انتشارات سمت، تهران

۲. Van Horn, Carl E., Donald C. Baumer, and William T. Gormley, Jr., eds. (۲۰۰۱). Politics and Public Policy. ۳rd ed. Washington, DC: CQ Press, ISBN: ۹۷۸۱۵۶۸۰۲۴۸۳۷
۳. Alemu, T., & Civil, E. (۲۰۱۵). Policymaking Practice and Challenges of House of Peoples Representatives (HoPRs). Public Policy and Administration Research, ۵(۱), ۱۳۶-۱۶۷.
۴. Talmage, C. A., Anderson, D. M., & Searle, M. S. (۲۰۱۷). Whither Recreation and Parks? Understanding Change in Public Institutions through a Theory of Adaptive Publicness. Perspectives on Public Management and Governance.
۵. Kevin B. Smith, Christopher W. Larimer (۲۰۱۶). The Public Policy Theory Primer. ۳rd Edition, Avalon Publishing.
۶. Evert Vedung. (۲۰۱۷). Public Policy and Program Evaluation. Taylor & Francis.
۷. Michael Hill, Peter Hupe. (۲۰۱۴). implementing Public Policy: An Introduction to the Study of Operational. Sage.
۸. Paul Cairney, (۲۰۱۲). Understanding Public Policy: Theories and Issues. PalgraveMacMillan.
۹. Sapru, R. K. (۲۰۱۱). Public Policy: Art and Craft of Policy Analysis. PHI.
۱۰. Birkland, T. (۲۰۱۱). Introduction to the Policy Process: Theory, concept, and models of public policymaking. E. sharp Inc.
۱۱. Orren, Gary R. (۱۹۸۷). "Beyond Self-Interest." In The Power of Public Ideas. Edited by Robert Reich. Cambridge, MA: Ballinger ۱۳-۲۹. ISBN: ۹۷۸۰۸۸۷۳۰۱۲۸۵
۱۲. Steven Kelman. "Why Public Ideas Matter." In The Power of Public Ideas. Edited by Robert Reich. Cambridge, MA: Ballinger, ۱۹۸۸, pp. ۳۱-۵۳. ISBN: ۹۷۸۰۸۸۷۳۰۱۲۸۵.
۱۳. Kady, Martin. "Homeland Security." CQ Researcher ۱۳, no. ۳۱ (۲۰۰۳): ۷۴۹-۷۷۲.
۱۴. Kenneth, Jost. "Civil Liberties Debates." CQ Researcher ۱۳, no. ۳۷ (۲۰۰۴): ۸۹۳-۹۱۶
۱۵. Lipsky, Michael. "The Critical Role of Street Level Bureaucrats," and "Street Level Bureaucrats as Policy Makers." Chapters ۱, and ۲ in Street Level Bureaucracy. New York, NY: Russell Sage, ۱۹۸۰, pp. ۳-۱۲, and ۱۳-۲۵. ISBN: ۹۷۸۰۸۷۱۵۴۵۲۴۴.
۱۶. Glazer, S. "Welfare reform." CQ Researcher Online ۱۱ (August ۳, ۲۰۰۱): ۶۰۱-۶۳۲.

عنوان درس به فارسی:		تجارب سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینانه	
عنوان درس به انگلیسی:		Policymaking Experiences of entrepreneurship Development	
دروس پیش‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☐
دروس هم‌نیاز:		تخصصی ☐	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری ☒	نظری-عملی ☒
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر: دعوت از استادان مدعو و سیاست‌گذاران با تجربه در سطوح ملی و بین‌المللی

الف) هدف کلی:

۱. آشنایی با روش‌های تحلیل تجربیات سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی
۲. تبیین نقش زمینه‌ای در تحلیل تجربیات سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی
۳. آشنایی با نقش زمینه‌ای و حقایق آشکارشده ایران در تحلیل تجربیات سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی
۴. آشنایی با نمونه‌ای از تجارب سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی در کشورهای مختلف منتخب از گروه کشورهای زیر (درس‌هایی برای ایران): کشورهای پیشرفته، غرب آسیا، کشورهای نفتی، کشورهای آسیای جنوب شرقی و کشورهای اسلامی
۵. آشنایی با نمونه‌ای از تجارب سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی بین‌المللی در کشور
۶. آشنایی با نمونه‌ای از تجارب سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی کشور

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. تجربه؛ منبعی برای یادگیری در مطالعات کارآفرینی و سیاست‌گذاری
۲. تبیین مبانی زمینه‌ای در مطالعه تجارب کارآفرینی
۳. روش‌شناسی تحلیل تجارب کارآفرینانه تاریخی
۴. روش‌شناسی تحلیل تجارب کارآفرینانه مستندنگاری و زمینه‌های کارکردی آن در ایران
۵. روش‌شناسی تحلیل تجارب کارآفرینانه مطالعه موردی و نظریه‌پردازی داده‌بنیاد
۶. تجارب نقش اهداف در طراحی سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی
۷. تجارب راهبردها در سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی
۸. ارائه تجارب بین‌المللی سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی کشورهای پیشرفته (اروپا و آمریکا)، غرب آسیا (کره، ژاپن)، کشورهای نفتی (برزیل و نروژ) و کشورهای همسایه (نظیر ترکیه)
۹. ارائه تجارب بین‌المللی سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی
۱۰. تجارب ملی و واکاوی قوانین مرتبط با کارآفرینی و محیط کسب‌وکار مصوب مجلس شورای اسلامی
۱۱. تجارب ملی و تحلیل فرآیند سیاست‌گذاری و اقدامات دولت ایران در توسعه کارآفرینی کشور
۱۲. ارائه نسخه‌ای برای توسعه کارآفرینی در عرصه سیاستی برای ایران

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد
ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

قلی‌پور، رحمت‌الله. و غلام‌پور آهنگر، ابراهیم. (۱۳۸۹). فرآیند سیاست‌گذاری عمومی در ایران. مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی.

1. Audretsch, D.B., Cunningham, J.A., Kuratko, D.F. et al. Entrepreneurial ecosystems: economic, technological, and societal impacts (۲۰۱۹). The Journal of Technology Transfer, ۴۴, ۳۱۳-۳۲۵, <https://doi.org/10.1007/s10961-018-9690-4>
2. Audretsch, D. B., Grilo, I., & Thurik, A. R. (Eds.). (۲۰۰۷). Handbook of research on entrepreneurship policy. Edward Elgar Publishing.
3. Blackburn, R. A. (۲۰۱۶). Government, SMEs and entrepreneurship development: Policy, practice and challenges. Routledge.
4. Dror, Y. (۲۰۱۷). Public policy making reexamined. Routledge.
5. Lynn Jr, L. E. (۱۹۹۹). Teaching and Learning with Cases: A Guidebook. Seven Bridges Press, Chappaqua, NY ۱۰۵۱۴-۰۹۵۸.
6. Lundström, A., & Stevenson, L. (۲۰۰۵). Entrepreneurship policy: Theory and practice, ۹, New York: Springer.
7. Pedler, M. (Ed.). (۲۰۱۱). Action learning in practice. Gower Publishing, Ltd. Rae, D. (۲۰۰۴). Practical theories from entrepreneurs' stories: discursive approaches to entrepreneurial learning. Journal of Small Business and Enterprise Development, ۱۱(۲), ۱۹۵-۲۰۲.
8. Roundy Philip T. and Fayard Dutch (۲۰۱۹). Dynamic Capabilities and Entrepreneurial Ecosystems: The Micro-Foundations of Regional Entrepreneurship, journal of entrepreneurship, ۲۸(۱), ۹۴-۱۲۰, <https://doi.org/10.1177/0971355718810296>
9. Schaper, M. (Ed.). (۲۰۱۲). Making ecopreneurs: developing sustainable entrepreneurship. Gower Publishing, Ltd. (Part ۳)
10. Stam, E. (۲۰۱۵). Entrepreneurial ecosystems and regional policy: A sympathetic critique. European Planning Studies, ۲۳(۹), ۱۷۵۹-۱۷۶۹.
11. Xheneti Mirela (۲۰۱۷). Contexts of enterprise policy-making – an institutional perspective, Entrepreneurship & Regional

سیاست‌های اقتصادی و توسعه کارآفرینی		عنوان درس به فارسی:	
Economic Policies of Entrepreneurship Development		عنوان درس به انگلیسی:	
نظری ☒	پایه ☐	دروس پیش‌نیاز:	
عملی ☐	تخصصی ☐	دروس هم‌نیاز:	
نظری-عملی ☐	اختیاری ☒	۲	تعداد واحد:
	رساله / پایان‌نامه ☐	۳۲	تعداد ساعت:

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

- ۱- آشنایی با نظریه‌های اقتصاد کلان
- ۲- شناخت اصول سیاست‌های اقتصاد کلان
- ۳- شناخت نقش دولت در اقتصاد کلان با محوریت کاربرد آن در ایران
- ۴- شناخت سیاست‌های اقتصاد کلان در اسلام/ایران/غرب
- ۵- آشنایی با عوامل شکست بازار و شکست دولت در ایران

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. نظریه‌های اقتصاد کارآفرینی
۲. سیاست‌های اقتصادی توسعه کارآفرینی از دیدگاه اسلام
۳. نقش مبانی زمینه‌ای در طراحی سیاست‌های اقتصادی توسعه کارآفرینی
۴. نقش دولت در اقتصاد کلان
۵. نظریه‌های عمومی اقتصاد کلان و ارتباط آنها با کارآفرینی
۶. نظریه‌های سیاست‌گذاری سمت تقاضای اقتصاد برای توسعه کارآفرینی
۷. نظریه‌های سیاست‌گذاری سمت عرضه اقتصاد برای توسعه کارآفرینی
۸. سیاست‌های سمت عرضه و تقاضای اقتصاد برای توسعه کارآفرینی
۹. نهادهای اقتصادی و سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی
۱۰. نهادها مالی کلان و بین الملل و سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی
۱۱. تجارب کشورهای منتخب: درس‌هایی برای ایران
۱۲. الزامات و فرآیند تولید سیاست‌های اقتصادی بومی برای توسعه کارآفرینی

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

(ج) فهرست منابع پیشنهادی:

- ۱- Agenor, prre Richard (۲۰۰۶). The economics of adjustment and growth. ۲nd end. San New Delhi: viva books plc.
- ۲- Williams, C. C., & Gurtoo, A. (Eds.). (۲۰۱۶). Routledge handbook of entrepreneurship in developing economies. Routledge.
- ۳- Marroquín, A. (۲۰۱۶). Entrepreneurship, development and economic policy in Haiti. In Routledge Handbook of Entrepreneurship in Developing Economies (pp. ۳۷-۴۸). Routledge.
- ۴- Smith, A. (۲۰۱۶). Andrés Marroquín. Routledge Handbook of Entrepreneurship in Developing Economies, ۱۷.
- ۵- Borchers, E., Deskins, J., Ross, A.. (۲۰۱۶). "Can State Tax Policies Be Used to Grow Small and Large Businesses?" Contemporary Economic Policy ۳۴:۳۱۲-۳۵.
- ۶- Dau, L. A., Cuervo-Cazurra, A.. (۲۰۱۴). "To Formalize or Not to Formalize: Entrepreneurship and Pro-market Institutions." Journal of Business Venturing ۲۹:۶۶۸-۸۶.
- ۷- Bruce, D., Deskins, J.. (۲۰۱۲). "Can State Tax Policies Be Used to Promote Entrepreneurial Activity?" Small Business Economics ۳۸:۳۷۵-۹۷.
- ۸- Al-Mubarak, H.M. and Busler, M. (۲۰۱۳). Business Incubation as an Economic Development Strategy: A Literature Review. International Journal of Management, ۳۰(۱): p. ۳۶۲-۳۷۲.
- ۹- Toma, S.-G., Grigore, A.-M., and Marinescu, P. (۲۰۱۴). Economic Development and Entrepreneurship. Procedia Economics and Finance, ۸: p. ۴۳۶-۴۴۳.
- ۱۰- Minniti, M. (۲۰۰۸). The role of government policy on entrepreneurial activity: productive, unproductive, or destructive? Entrepreneurship Theory and Practice, ۳۲(۵): p. ۷۷۹-۷۹۰.
- ۱۱- Davari, A., et al., (۲۰۱۲). Assessing the forward-looking policies of entrepreneurship development in Iran. World Journal of Entrepreneurship, Management and Sustainable Development, ۸(۱): p. ۶۰-۷۰.
- ۱۲- Hall, J. C., Sobel, R. S.. (۲۰۰۸). "Institutions, Entrepreneurship, and Regional Differences in Economics Growth." Southern Journal of Entrepreneurship ۱:۶۹-۹۶.
- ۱۳- Kreft, S., Sobel, R. (۲۰۰۵). "Public Policy, Entrepreneurship, and Economic Growth." Cato Journal ۲۵:۵۹۵-۶۱۶.
- ۱۴- Nyström, K. ۲۰۰۸. "The Institutions of Economic Freedom and Entrepreneurship: Evidence from Panel Data." Public Choice ۱۳۶:۲۶۹-۸۲.
- ۱۵- Bjørnskov, C., and N. Foss. (۲۰۱۳). "How Strategic Entrepreneurship and the Institutional Context Drive Economic Growth." Strategic Entrepreneurship Journal ۷ (۱): ۵۰-۶۹.
- ۱۶- Djankov, S., T. Ganser, C. McLiesh, R. Ramalho, and A. Shleifer. (۲۰۱۰). "The Effect of Corporate Taxes on Investment and Entrepreneurship." American Economic Journal: Macroeconomics ۲ (۳): ۳۱-۶۴.
- ۱۷- Agenor, prre, Richard and p montiel (۲۰۰۸). Development macroeconomics. New york: palgrave macmillan
- ۱۸- Heijdra, ben J. and Frederick van der ploeg (۲۰۰۲). Foundation of modern macroeconomics. Oxford: oxford university press.
- ۱۹- Romer, David (۲۰۰۱). Advanced macroeconomics, ۲nd edition. London: mcgraw-hill.
- ۲۰- Snowdon, brain & Howard R. Vane (۲۰۰۵). Modern macroeconomics: its origins, development and current state. London: Edward Elgar.
- ۲۱- Alemayehu gEDA (۲۰۱۱). Readings on Ethiopian economy. Addis Ababa: Addis Ababa niversity press.
- ۲۲- Miles David, Andrew Scott and Francis Breedon (۲۰۱۲). Macroeconomics: understanding the global economy , third edition, new York: Wiley

عنوان درس به فارسی:		نهادها و توسعه کارآفرینی	
عنوان درس به انگلیسی:		Institutions and Entrepreneurship Development	
دروس پیش‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
دروس هم‌نیاز:		تخصصی ☐	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری ☒	نظری-عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

۱. آشنایی دانشجویان با مبانی نظری و کاربردی نهادها برای توسعه فعالیت‌های کارآفرینی
۲. آشنایی دانشجویان با مبانی شکل‌گیری نهادها برای توسعه فعالیت‌های کارآفرینی
۳. آشنایی دانشجویان با مبانی شکل‌گیری نهادها برای توسعه فعالیت‌های کارآفرینی
۴. مبانی نهادها در اسلام و توسعه کارآفرینی در ایران
۵. نهادها در ایران و توسعه کارآفرینی

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. مفاهیم و اصول نهاد و تحلیل تاریخی رابطه نهادها در توسعه کارآفرینی با تاکید بر ایران
۲. نهادسازی و توسعه کارآفرینی از دیدگاه اسلام: قواعد، قانون، اخلاق و باورهای دینی و توسعه کارآفرینی با محوریت ایران
۳. نهادها در مکاتب فکری (نظیر مکتب نهادگرایی)
۴. مبانی زمینه‌ای نهادی و توسعه کارآفرینی
۵. تجارب نهادها در کشورهای توسعه یافته، در حال توسعه و مشابه ایران
۶. نهادهای نوآوری و انتقال فناوری و حق امتیاز
۷. نهادهای قوای سه‌گانه و سیاستگذار و توسعه کارآفرینی با محوریت ایران
۸. چالش‌های نهادی و راه‌حل‌ها برای توسعه نهادهای توسعه کارآفرینی
۹. شاخص‌های نهادی و توسعه کارآفرینی با محوریت ایران

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. Acemoglu, D., & Johnson, S. (۲۰۰۵). Unbundling institutions. *Journal of political Economy*, ۱۱۳(۵), ۹۴۹-۹۹۵.
۲. Acs, Z. J., Estrin, S., Mickiewicz, T., & Szerb, L. (۲۰۱۸). Entrepreneurship, institutional economics, and economic growth: an ecosystem perspective. *Small Business Economics*, ۵۱(۲), ۵۰۱-۵۱۴.
۳. Barro, R. J. (۱۹۹۶). Democracy and growth. *Journal of economic growth*, ۱(۱), ۱-۲۷.
۴. Boubakri, N., El Ghouli, S., & Saffar, W. (۲۰۱۵). Firm growth and political institutions. *Journal of multinational financial management*, ۳۱, ۱۰۴-۱۲۵.
۵. Chowdhury, F., Audretsch, D. B., & Belitski, M. (۲۰۱۹). Institutions and entrepreneurship quality. *Entrepreneurship Theory and Practice*, ۴۳(۱), ۵۱-۸۱.
۶. Coase, R. H. (۱۹۹۱). The nature of the firm (۱۹۳۷). *The Nature of the Firm. Origins, evolution, and development*. New York, Oxford, ۱۸, ۳۳.
۷. Commons, J. R. (۱۹۳۱). Institutional economics. *The American Economic Review*, ۶۴۸-۶۵۷.
۸. Commons, J. R. (۱۹۳۶). Institutional economics. *The American Economic Review*, ۱(۲۶), ۲۴۹-۲۳۷.
۹. Commons, J. R. (۱۹۷۰). *The economics of collective actions*. Madison, University of Wisconsin Press (Originally published in ۱۹۵۰).
۱۰. Cumming, D., Werth, J. C., & Zhang, Y. (۲۰۱۹). Governance in entrepreneurial ecosystems: venture capitalists vs. technology parks. *Small Business Economics*, ۵۲(۲), ۴۵۵-۴۸۴.
۱۱. Estrin, S., & Mickiewicz, T. (۲۰۱۱). Entrepreneurship in transition economies: The role of institutions and generational change. *The dynamics of entrepreneurship: Evidence from the global entrepreneurship monitor data*, ۱۸۱-۲۰۸.
۱۲. Feldman, M., & Lowe, N. (۲۰۱۸). Policy and collective action in place. *Cambridge Journal of Regions, Economy and Society*, ۱۱(۲), ۳۳۵-۳۵۱.
۱۳. Krasniqi, B. A., & Desai, S. (۲۰۱۶). Institutional drivers of high-growth firms: country-level evidence from ۲۶ transition economies. *Small Business Economics*, ۴۷(۴), ۱۰۷۵-۱۰۹۴.
۱۴. Mitchell, W. C. (۱۹۱۰). The rationality of economic activity. *Journal of Political Economy*, ۱۸(۳), ۱۹۷-۲۱۶.
۱۵. North, D. (۱۹۹۰). *Institutions, institutional change and economic performance*. New York: Cambridge University Press.
۱۶. North, D. C. (۱۹۹۷). Some fundamental puzzles in economic history/development. In W. B. Arthur, S. N. Durlauf, & D. A. Lane (Eds.), *The Economy as an evolving complex system II*. Reading, MA: Addison-Wesley.
۱۷. Ostrom V, Tiebout CM, Warren RL. (۱۹۶۱). The organization of government in metropolitan areas: A theoretical inquiry. *Am. Polit. Sci. Rev.* ۵۵, ۸۳۱-۴۲
۱۸. Ostrom E. (۲۰۰۵). *Understanding Institutional Diversity*. Princeton, NJ: Princeton Univ. Press.
۱۹. Ostrom, E. (۲۰۱۰). Beyond markets and states: polycentric governance of complex economic systems. *American economic review*, ۱۰۰(۳), ۶۴۱-۷۲.
۲۰. Pereira, V., Corradini, C., Temouri, Y., & Mellahi, K. (۲۰۲۰). Investigating institutional, economic and social determinants of European regions for firm growth through employment generation. *British Journal of Management*, ۳۱(۱), ۱۶۲-۱۸۳.
۲۱. Rampersad, G. (۲۰۱۶). Entrepreneurial ecosystems: a governance perspective. *Journal of Research in Business, Economics and Management*, ۷(۳), ۱۱۲۲-۱۱۳۴.
۲۲. Sobel, R. S. (۲۰۰۸). Testing Baumol: Institutional quality and the productivity of entrepreneurship. *Journal of Business Venturing*, ۲۳(۶), ۶۴۱-۶۵۵.

۲۳. Veblen, T. (۱۸۹۸). Why is economics not an evolutionary science? *The Quarterly Journal of Economics*, ۱۲(۴), ۳۷۳-۳۹۷.
۲۴. Williamson, O. E. (۲۰۰۹) Informal institutions rule: institutional arrangements and economic performance. *Public Choice*. ۱۳۹, ۳۷۱-۳۸۷.
۲۵. Williamson, O. E. (۲۰۱۰). Transaction cost economics: The natural progression. *American Economic Review*, ۱۰۰(۳), ۶۷۳-۹۰.

سیاست‌گذاری مبتنی بر هوش مصنوعی		عنوان درس به فارسی:	
نوع درس و واحد		عنوان درس به انگلیسی:	
☐ پایه	☒ نظری	دروس پیش‌نیاز:	
☐ تخصصی	☐ عملی	دروس هم‌نیاز:	
☒ اختیاری	☐ نظری-عملی	۲	تعداد واحد:
☐ رساله / پایان‌نامه		۳۲	تعداد ساعت:

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

۱. آشنایی با کاربرد هوش مصنوعی در سیاست‌گذاری
۲. شناخت کاربرد هوش مصنوعی در فرآیندهای پیچیده سیاست‌گذاری
۳. شناخت کاربرد هوش مصنوعی در سطوح مختلف سیاست‌گذاری از منظر نهادی، جغرافیایی و بخشی

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. مفاهیم و اصول کاربرد هوش مصنوعی و سیاست‌گذاری
۲. رویکرد بین رشته‌ای کاربرد هوش مصنوعی در سیاست‌گذاری
۳. مسئله‌شناسی برای استفاده از هوش مصنوعی در سیاست‌گذاری
۴. کاربردهای مثبت و منفی استفاده از هوش مصنوعی در سیاست‌گذاری
۵. روش‌های اعتبارسنجی داده‌های مورد استفاده در کاربرد هوش مصنوعی در سیاست‌گذاری
۶. کاربرد هوش مصنوعی در حکمرانی
۷. کاربرد هوش مصنوعی در سیاست‌گذاری عمومی
۸. کاربرد هوش مصنوعی در سیاست‌گذاری بخشی
۹. کاربرد هوش مصنوعی در سیاست‌گذاری مناطق جغرافیایی
۱۰. کاربرد هوش مصنوعی در سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی
۱۱. کاربرد هوش مصنوعی در فرآیندهای مختلف سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۶۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۴۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. Kuziemski, M., & Misuraca, G. (۲۰۲۰). AI governance in the public sector: Three tales from the frontiers of automated decision-making in democratic settings. *Telecommunications policy*, ۴۴(۶), ۱۰۱۹۷۶.
۲. Acemoglu D., Restrepo P. (۲۰۱۸). Artificial intelligence, automation and work. National Bureau of Economic Research.

۳. Chalmers, D., MacKenzie, N. G., & Carter, S. (۲۰۲۱). Artificial intelligence and entrepreneurship: Implications for venture creation in the fourth industrial revolution. *Entrepreneurship Theory and Practice*, ۴۵(۵), ۱۰۲۸-۱۰۵۳.
۴. Agrawal A., Gans J., Goldfarb A. (۲۰۱۷). How AI will change the way we make decisions. *Harvard Business Review*.
۵. Thomas J Barth and Eddy Arnold. (۱۹۹۹). Artificial intelligence and administrative discretion: implications for public administration. *The American Review of Public Administration* ۲۹, ۴ (۱۹۹۹), ۳۳۲-۳۵۱.
۶. Aghion P., Jones B. F., Jones C. I. (۲۰۱۷). Artificial intelligence and economic growth. *National Bureau of Economic Research*.
۷. Krafft, P. M., Young, M., Katell, M., Huang, K., & Bugingo, G. (۲۰۲۰, February). Defining AI in policy versus practice. In *Proceedings of the AAAI/ACM Conference on AI, Ethics, and Society* (pp. ۷۲-۷۸).
۸. Cary Coglianese and David Lehr. (۲۰۱۶). Regulating by robot: Administrative decision making in the machine-learning era. *Geo. LJ* ۱۰۵, ۱۱۴۷.
۹. Reis, J., Santo, P. E., & Melão, N. (۲۰۱۹, April). Artificial intelligence in government services: A systematic literature review. In *World conference on information systems and technologies* (pp. ۲۴۱-۲۵۲). Springer, Cham.
۱۰. Kevin Desouza. (۲۰۱۸). *Delivering Artificial Intelligence in Government: Challenges and Opportunities*. IBM Center for the Business of Government.
۱۱. Tara Qian Sun and Rony Medaglia. (۲۰۱۹). Mapping the challenges of Artificial Intelligence in the public sector: Evidence from public healthcare. *Government Information Quarterly* ۳۶, ۲, ۳۶۸-۳۸۳.
۱۲. Bernd W Wirtz, Jan C Weyerer, and Carolin Geyer. ۲۰۱۹. Artificial Intelligence and the Public Sector—Applications and Challenges. *International Journal of Public Administration* ۴۲, ۷ (۲۰۱۹), ۵۹۶-۶۱۵.
۱۳. Shiroishi, Y., Uchiyama, K., & Suzuki, N. (۲۰۱۹). Better actions for society ۵,۰: using AI for evidence-based policy making that keeps humans in the loop. *Computer*, ۵۲(۱۱), ۷۳-۷۸.
۱۴. Duberry, J. (۲۰۲۲). AI and the persuasion industry: Eroding the policy entrepreneurial resources and skills of citizens. In *Artificial Intelligence and Democracy* (pp. ۱۲۶-۱۵۷). Edward Elgar Publishing.

سیاست‌گذاری توسعه فناوری‌های نوظهور		عنوان درس به فارسی:	
نوع درس و واحد		عنوان درس به انگلیسی:	
☐ پایه	☒ نظری	دروس پیش‌نیاز:	
☐ تخصصی	☐ عملی	دروس هم‌نیاز:	
☒ اختیاری	☐ نظری-عملی	۲	تعداد واحد:
☐ رساله / پایان‌نامه		۳۲	تعداد ساعت:

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

۱. آشنایی با انواع و نقش فناوری‌های نوظهور
۲. شناخت کاربرد انواع مختلف فناوری‌های نوظهور در ایران
۳. شناخت سیاست‌گذاری برای رشد و توسعه انواع فناوری‌های نوظهور در ایران
۴. آشنایی با تحلیل کلان روندها و عوامل موثر بر رشد و توسعه انواع فناوری‌های نوظهور در جهان و ایران

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. مفاهیم نظری و اصول فناوری‌های نوظهور و سیاست‌گذاری
۲. ویژگی‌های فناوری‌های نوظهور: تازگی بنیادی، رشد نسبتاً سریع، انسجام و پیوستگی، تاثیر فراگیر و نااطمینانی و ابهام
۳. انواع فناوری‌های نوظهور: هوش مصنوعی، اینترنت اشیا، فناوری بلاکچین، متاورس، ربات‌ها، فناوری نانو، فناوری بایو، فناوری سبز، فناوری اطلاعات، علوم شناختی و عصبی،
۴. تحلیل کلان روندهای رشد و توسعه انواع فناوری‌های نوظهور در جهان و ایران و آثار آن در جامعه
۵. فرصت‌ها و چالش‌های فناوری‌های نوظهور
۶. نقش دولت در رشد، توسعه و کاربرد فراگیر فناوری‌های نوظهور
۷. نقش کارآفرینان در رشد و توسعه فناوری‌های نوظهور
۸. عوامل اجتماعی، فرهنگی و قانونی رشد و توسعه فراگیر فناوری‌های نوظهور
۹. سیاست‌گذاری رشد و توسعه پایدار فناوری‌های نوظهور
۱۰. سیاست‌گذاری برای رشد و توسعه یکپارچه و همگرای فناوری‌های نوظهور
۱۱. تحلیل آثار اجتماعی، اقتصادی، زیست محیطی فناوری‌های نوظهور نظیر بازار کار و اشتغال، تولید و رشد اقتصادی، آموزشی، سلامت، گردشگری و امنیت ملی اسران
۱۲. پیش‌بینی تحولات فناوری‌های نوظهور

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۶۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۴۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. Rotolo, D., Hicks, D., & Martin, B. R. (۲۰۱۵). What is an emerging technology?. Research policy, ۴۴(۱۰), ۱۸۲۷-۱۸۴۳.
۲. Mandel, G. N. (۲۰۱۳). Emerging technology governance. In Innovative governance models for emerging technologies (pp. ۴۴-۶۲). Edward Elgar Publishing.
۳. Kuhlmann, S., Stegmaier, P., & Konrad, K. (۲۰۱۹). The tentative governance of emerging science and technology—A conceptual introduction. Research policy, ۴۸(۵), ۱۰۹۱-۱۰۹۷.
۴. Van Grembergen, W. (Ed.). (۲۰۰۴). Strategies for information technology governance. Igi Global.
۵. Kaebnick, G. E., Heitman, E., Collins, J. P., Delborne, J. A., Landis, W. G., Sawyer, K., ... & Winickoff, D. E. (۲۰۱۶). Precaution and governance of emerging technologies. Science, ۳۵۴(۶۳۱۳), ۷۱۰-۷۱۱.
۶. Mandel, G. N. (۲۰۲۰). Regulating emerging technologies. In Emerging Technologies: Ethics, Law and Governance (pp. ۳۶۱-۳۷۸). Routledge.
۷. Marchant, G. E. (۲۰۲۰). Governance of Emerging Technologies as a wicked problem. Vand. L. Rev., ۷۳, ۱۸۶۱.
۸. Marchant, G. E., & Wallach, W. (۲۰۲۰). Governing the governance of emerging technologies. In Emerging Technologies: Ethics, Law and Governance (pp. ۴۸۷-۵۰۳). Routledge.
۹. Bogner, A., & Torgersen, H. (۲۰۱۵). Different ways of problematising biotechnology—and what it means for technology governance. Public Understanding of Science, ۲۴(۵), ۵۱۶-۵۳۲.

عنوان درس به فارسی:		تحلیل سیاست‌های کارآفرینی	
عنوان درس به انگلیسی:		Analysis of Entrepreneurship Policy	
دروس پیش‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
دروس هم‌نیاز:		تخصصی ☐	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری ☒	نظری-عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر: آموزش نرم افزار

الف) هدف کلی:

۱. آشنایی با مفاهیم و اصول تحلیل‌های سیاستی
۲. شناخت نظریه‌ها، روش‌ها و ابزارها و تکنیک‌های تحلیل سیاست‌های کارآفرینی
۳. آشنایی با مدل‌های تحلیل سیاست‌های کارآفرینی
۴. آشنایی با روش‌های ارزشیابی سیاست‌های کارآفرینی
۵. آشنایی با کاربرد روش‌ها و مدل‌های تحلیل سیاست‌های کارآفرینی

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. اصول و نظریه‌های تحلیل و ارزشیابی سیاست‌های کارآفرینی
۲. روش‌های کمی و کیفی برای تحلیل و ارزشیابی سیاست‌های کارآفرینی
۳. الگوها؛ مدل‌ها و تکنیک‌های تحلیل و ارزشیابی سیاست‌های کارآفرینی
۴. روش‌های اولویت‌بندی در تحلیل و ارزشیابی سیاست‌های کارآفرینی
۵. روش‌های تحلیل و ارزشیابی در ترکیب سیاست‌های (Policy Mix) کارآفرینی
۶. ابزارهای تحلیل سیاست‌های کارآفرینی ارزشیابی سیاست‌های کارآفرینی
۷. روش‌های تحلیل رگرسیون و هزینه‌فایده در تحلیل و ارزشیابی سیاست‌های کارآفرینی
۸. شواهد آماری برای تحلیل‌های سیاستی در کارآفرینی
۹. کاربرد روش‌ها، ابزارها، تکنیک‌ها و مدل‌های تحلیل و ارزشیابی سیاست‌های کارآفرینی
۱۰. تحلیل نقش روش‌های کمی و کیفی (روش‌ها، ابزارها و تکنیک‌های مختلف) در ارزشیابی سیاست‌های کارآفرینی

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۶۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۴۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

(ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. Stokey, Edith and Richard Zeckhauser (۱۹۷۸). A Primer for Policy Analysis. New York: W.W. Norton and Company.
۲. Weimer, David L. and Aidan R. Vining (۲۰۰۵). Policy Analysis: Concepts and Practice, ۳rd edition. Pearson: Prentice Hall.
۳. Guthrie. (۲۰۱۰). Basic Research Methods: an entry to social science research. New Delhi: Sage.
۴. Majchrzak & Markus. (۲۰۱۴). Methods for Policy Research. SAGE Publications.
۵. Bardach, Eugene, (۲۰۰۵). A Practical Guide for Policy Analysis, ۲nd edition. Washington, DC: Congressional Quarterly Press.
۶. Berg, Bruce L. (۲۰۰۶). Qualitative Research Methods for the Social Sciences, ۶th edition, Pearson.
۷. Bickers, Kenneth N. and John T. Williams (۲۰۰۱). Public Policy Analysis: A Political Economy Approach, Wadsworth Publishing.
۸. Fischer, Frank; Gerald J. Miller; and Mara S. Sidney (۲۰۰۵). Handbook of Public Policy Analysis: Theory, Politics, and Methods, CRC Press.
۹. Furlong (۲۰۰۴). Public Policy: Politics, Analysis, and Alternatives. CQ Press.
۱۰. Balthasar, A. (۲۰۱۱). Critical friend approach: policy evaluation between methodological soundness, practical relevance, and transparency of the evaluation process. German Policy Studies, Vol. ۷, No. ۳, pp. ۱۸۷-۲۳۱.
۱۱. De Groff, A. and Cargo, M. (۲۰۰۹). Policy implementation: implications for evaluation. New Directions for Evaluation, Vol. ۱۲۴, ۴۷-۶۰.
۱۲. Bischoff, K., Volkmann, C. K., & Audretsch, D. B. (۲۰۱۸). Stakeholder collaboration in entrepreneurship education: An analysis of the entrepreneurial ecosystems of European higher educational institutions. The Journal of Technology Transfer, ۴۳(۱), ۲۰-۴۶.
۱۳. Audretsch, D. B., Belitski, M., & Desai, S. (۲۰۱۹). National business regulations and city entrepreneurship in Europe: A multilevel nested analysis. Entrepreneurship theory and practice, ۴۳(۶), ۱۱۴۸-۱۱۶۵.
۱۴. Brzozowski, J. (۲۰۱۷). Immigrant entrepreneurship and economic adaptation: A critical analysis. Entrepreneurial Business and Economics Review, ۵(۲), ۱۵۹-۱۷۶.
۱۵. Martinez Dy, A., Martin, L., & Marlow, S. (۲۰۱۸). Emancipation through digital entrepreneurship? A critical realist analysis. Organization, ۲۵(۵), ۵۸۵-۶۰۸.
۱۶. Muñoz, P., & Kimmitt, J. (۲۰۱۹). Social mission as competitive advantage: A configurational analysis of the strategic conditions of social entrepreneurship. Journal of Business Research, ۱۰۱, ۸۵۴-۸۶۱.
۱۷. Douglas, E., & Prentice, C. (۲۰۱۹). Innovation and profit motivations for social entrepreneurship: A fuzzy-set analysis. Journal of business research, ۹۹, ۶۹-۷۹.
۱۸. Weimer, D. L., & Vining, A. R. (۲۰۱۷). Policy analysis: Concepts and practice. Taylor & Francis.
۱۹. Adegbite, S.A.; Ilori, M.O.; Irefin, I.A. and Abereijo, I.O; Aderemi, H.O.S. (۲۰۰۶). Evaluation of the Impact of Entrepreneurial Characteristics on the Performance of Small Scale Manufacturing Industries in Nigeria. Volume III, Issue ۱ © ۲۰۰۶, Journal of Asia Entrepreneurship and Sustainability.
۲۰. Manski, C. F. (۲۰۱۹). Communicating uncertainty in policy analysis. Proceedings of the National Academy of Sciences, ۱۱۶(۱۶), ۷۶۳۴-۷۶۴۱.
۲۱. Linde, J. (۲۰۱۸). DSGE models: still useful in policy analysis?. Oxford Review of Economic Policy, ۳۴(۱-۲), ۲۶۹-۲۸۶.
۲۲. Apple, M. W. (۲۰۱۹). On doing critical policy analysis. Educational Policy, ۳۳(۱), ۲۷۶-۲۸۷.

۲۳. Daviter, F. (۲۰۱۹). Policy analysis in the face of complexity: What kind of knowledge to tackle wicked problems? *Public Policy and Administration*, ۳۴(۱), ۶۲-۸۳.
۲۴. Uriona, M., & Grobbelaar, S. S. (۲۰۱۹). Innovation system policy analysis through system dynamics modelling: A systematic review. *Science and Public Policy*, ۴۶(۱), ۲۸-۴۴.
۲۵. Khandker, S.R., Koolwal, G.B. and Samad, H.A. (۲۰۱۰) *Handbook on Impact Evaluation: Quantitative Methods and Practices*, World Bank Publications, Washington.
۲۶. Vedung, E. (۱۹۹۷) *Public Policy Program Evaluation*, Transaction Publishers, New Jersey.
۲۷. Weiss, C.H. (۱۹۹۸) *Evaluation: Methods for Studying Programs and Policies*, Prentice Hall, New Jersey.

عنوان درس به فارسی:		بزرگ داده و سیاست‌گذاری عمومی	
عنوان درس به انگلیسی:		PolycymakingBig Data and Public	
دروس پیش‌نیاز:		نوع درس و واحد	
دروس هم‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
تعداد واحد:	۲	تخصصی ☐	عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	اختیاری ☒	نظری-عملی ☐
		رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

۱. آشنایی با استفاده از بزرگ داده در تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری عمومی جهان و ایران
۲. آشنایی با استفاده از بزرگ داده در تحلیل و پیش‌بینی‌های سیاست‌گذاری عمومی و سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی ایران
۳. آشنایی با تکنیک‌های پردازش و تحلیل بزرگ داده در سیاست‌گذاری عمومی ایران

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. مفاهیم و اصول بزرگ داده: مقیاس، گردش و تنوع
۲. فرایندهای مختلف شناسایی منابع، جمع‌آوری، طبقه‌بندی، پردازش و تحلیل بزرگ داده
۳. منشا و منبع بزرگ داده برای سیاست‌گذاری عمومی در ایران
۴. نظریه‌های سیاست‌گذاری عمومی و بزرگ داده
۵. روش‌شناسی در بزرگ داده در سیاست‌گذاری عمومی
۶. تحلیل‌های شبکه‌ای و متنی و انتخاب مورد مطالعه برای سیاست‌گذاری عمومی
۷. موضوعات منتخب در بزرگ داده: از جمله اخلاق و بزرگ داده، فناوری و نوآوری، حریم خصوصی و بزرگ داده و تورش و خطا در بزرگ داده
۸. تکنیک‌های پردازش و تحلیل بزرگ داده
۹. کاربردهای بزرگ داده در فرایندهای مختلف سیاست‌گذاری عمومی: مفهوم‌سازی، نظریه و کاربرد
۱۰. کاربرد بزرگ داده در سیاست‌گذاری عمومی در ایران
۱۱. حوزه‌های سیاست‌گذاری عمومی در استفاده از بزرگ داده در ایران
۱۲. پیش‌بینی‌های سیاست‌گذاری عمومی با استفاده از بزرگ داده در ایران

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۶۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۴۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. دست رنج، رویا، سیدسپهر قاضی، نسرین دست رنج، علی شایان، (۱۳۹۸). ارزیابی اکوسیستم کلان داده در ایران با استعاره از مدل ارزیابی اکوسیستم هزاره، پژوهشنامه پردازش و مدیریت اطلاعات، ۳۴ (۴)، ۱۶۱۳-۱۶۴۲.
۲. جمشیدی، بهاره، حسین دهقانی سانج، (۱۳۹۹). کلان داده های مبتنی بر اینترنت اشیاء از چشم انداز کشاورزی هوشمند، فصلنامه رشد فناوری، ۱۶ (۶۳)، ۱۲-۲۲.
۳. Hain, D. S., & Jurowetzki, R. (۲۰۲۰). The promises of machine learning and big data in entrepreneurship research. In Handbook of quantitative research methods in entrepreneurship. Edward Elgar Publishing.
۴. Obschonka, M., Lee, N., Rodríguez-Pose, A., Eichstaedt, J. C., & Ebert, T. (۲۰۲۰). Big data methods, social media, and the psychology of entrepreneurial regions: capturing cross-county personality traits and their impact on entrepreneurship in the USA. Small Business Economics, ۵۵(۳), ۵۶۷-۵۸۸.
۵. Aijun, D. (۲۰۲۰, February). Analysis on the Evaluation Model of the Teaching Effect of Innovation and Entrepreneurship Course Based on Big Data. In ۲۰۲۰ ۱۲th International Conference on Measuring Technology and Mechatronics Automation (ICMTMA) (pp. ۸۴۸-۸۵۱). IEEE.
۶. Suárez, J. L., White, R. E., Parker, S., & Jimenez-Mavillard, A. (۲۰۲۰). Entrepreneurship and the mass media: Evidence from big data. Academy of Management Discoveries, (ja).
۷. Sun, L., Zhang, H., & Fang, C. (۲۰۲۱). Data security governance in the era of big data: status, challenges, and prospects. Data Science and Management, ۲, ۴۱-۴۴.
۸. Prüfer, J., & Prüfer, P. (۲۰۲۰). Data science for entrepreneurship research: studying demand dynamics for entrepreneurial skills in the Netherlands. Small Business Economics, ۵۵(۳), ۶۵۱-۶۷۲.
۹. Park, H. Y., Cho, I. H., & Keum, B. (۲۰۲۰). Entrepreneurship and Foresight in AI and Big Data: Strategies and Policies for Shaping the Future of the AI Market. In International Conference on Technology and Business Management June (Vol. ۱۲, p. ۱۴).
۱۰. Corrales-Garay, D., Mora-Valentín, E. M., & Ortiz-de-Urbina-Criado, M. (۲۰۲۰). Entrepreneurship Through Open Data: An Opportunity for Sustainable Development. Sustainability, ۱۲(۱۲), ۵۱۴۸.
۱۱. Foster, I., Ghani, R., Jarmin, R., Kreuter, F., & Lane, J. (۲۰۱۶). Big Data and Social Science: A practical guide to models and tools, Taylor Francis.
۱۲. Trevor Hastie, Robert Tibshirani, Jerome Friedman. (۲۰۰۹). The Elements of Statistical Learning Data Mining, Inference, and Prediction. Springer.
۱۳. James, G., Witten, D., Hastie, T., Tibshirani, R. (۲۰۱۳). An Introduction to Statistical Learning. Springer.
۱۴. Xindong Wu et al. (۲۰۰۸). Top ۱۰ algorithms in data mining. Knowl Inf Syst, ۱۴:۱-۳۷
۱۵. Einav, L., & Levin, J. (۲۰۱۴). The data revolution and economic analysis. Innovation Policy and the Economy, ۱۴, ۱-۲۴.
۱۶. Stock J.H. and Watson M.W. (۲۰۱۱). Introduction to econometrics, Pearson Education, ۳rd Edition.
۱۷. Varian, H. R. (۲۰۱۴). Big data: New tricks for econometrics. Journal of Economic Perspectives, ۲۸, ۳-۲۷.
۱۸. Frank Fischer, Gerald Miller and Mara. (۲۰۱۵). Handbook of Public Policy Analysis. Theory, Politics and Methods. Sidney.
۱۹. Marijn, Wimmer, Maria A., Deljoo, A. (۲۰۱۵). Policy Practice and Digital Science: Integrating Complex Systems, Social Simulation and Public Administration in Policy Research, Janssen. Springer
۲۰. Scheveningen Memorandum on "Big Data and Official Statistics" adopted by the ESSC (۲۰۱۳). See: <http://www>.

عنوان درس به فارسی:		توسعه کارآفرینی اجتماعی	
عنوان درس به انگلیسی:		Social Entrepreneurship Development	
دروس پیش‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
دروس هم‌نیاز:		تخصصی ☐	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری ☒	نظری-عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

۱. آشنایی با اصول کارآفرینی اجتماعی
۲. آشنایی با نظریه‌های توسعه کارآفرینی اجتماعی در اسلام/ایران/غرب
۳. آشنایی با مدل‌های توسعه کارآفرینی اجتماعی
۴. آشنایی با مبانی اسلامی کارآفرینی اجتماعی
۵. آشنایی با مبانی زمینه‌ای برای توسعه کارآفرینی اجتماعی
۶. آشنایی با فرصت‌های بومی‌سازی کارآفرینی اجتماعی
۷. شناخت تجارب موفق کشورهای منتخب در توسعه کارآفرینی اجتماعی و کاربرد آن در ایران

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. مفاهیم و اصول کارآفرینی اجتماعی
۲. سنخ‌شناسی کارآفرینی اجتماعی
۳. نظریه‌های کارآفرینی اجتماعی و سیاست‌گذاری
۴. اکوسیستم کارآفرینی اجتماعی
۵. مدل‌های توسعه کارآفرینی اجتماعی
۶. توسعه کارآفرینی اجتماعی از دیدگاه اسلام
۷. سیاست‌های نهادی، آموزشی، مالی و نوآوری در توسعه کارآفرینی اجتماعی
۸. کاربرد مدل‌ها در توسعه کارآفرینی اجتماعی در ایران
۹. تجارب موفق توسعه کارآفرینی اجتماعی در کشورهای منتخب و مقایسه تطبیقی با ایران
۱۰. بومی‌سازی سیاست‌های توسعه کارآفرینی اجتماعی

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

(ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. آراستی زهرا، هادی زارعی و فاطمه دیده‌ور (۱۳۹۲)، بررسی سیاست‌های تنظیمی توسعه کارآفرینی اجتماعی با رویکرد تطبیقی، توسعه کارآفرینی، دوره ۶، شماره ۲۰، صفحه ۱۹۵-۲۱۴.
۲. آراستی زهرا، محمد مهدی ملکی و محمد متوسلی (۱۳۹۱)، عوامل نهادی تاثیرگذار بر پیدایش فعالیت‌های کارآفرینانه اجتماعی، توسعه کارآفرینی، دوره ۴، شماره ۱۶، صفحه ۱۸۵-۲۰۳.
۳. آراستی زهرا، فرنوش اعلامی و فاطمه نارنجی (۱۳۹۱)، کارآفرینی اجتماعی: رویکردی مدرن به خلق کسب‌وکار اجتماعی، تالیف آرتور بروکس، سازمان انتشارات جهاد دانشگاهی.
۴. Arasti, Zahra, Hadi Zarei, and Fatemeh Didehvar (۲۰۱۴). Identifying the Evaluative Indicators of Regulatory Policies for the Development of Social Entrepreneurship, *public organization review* (Indexed in Scopus), ۱۴(۴), ۱-۲۲, DOI ۱۰.۱۰۰۷/s۱۱۱۱۵-۰۱۴-۰۲۸۲-y
۵. Björn Bjerke, Mathias Karlsson. (۲۰۱۳). Social Entrepreneurship: To Act as If and Make a Difference. Edward Elgar Publishing.
۶. Bornstein, David. (۲۰۰۴). How to change the World: Social entrepreneurs and the power of new ideas. Oxford University Press.
۷. Bosma, N., Schott T., Terjesen, S., and Kew P. (۲۰۱۶), Global Entrepreneurship Monitor (GEM), Report on Social Entrepreneurship: Executive Summary, <http://gemconsortium.org/report/۴۹۵۴۲>
۸. Brooks, A. C. (۲۰۰۹), Social entrepreneurship: a modern approach to social venture creation, Pearson education international.
۹. Chandra, Y. and Kerlin J. A. (۲۰۲۰). Social entrepreneurship in context: pathways for new contributions in the field, *Journal of Asian Public Policy*, DOI: ۱۰.۱۰۸۰/۱۷۵۱۶۲۳۴, ۲۰۲۰, ۱۸۴۵۴۷۲
۱۰. Christine K. Volkmann, Kim Oliver Tokarski, Kati Ernst. Eds). (۲۰۱۲). Social Entrepreneurship and Social Business: An Introduction and Discussion. Springer.
۱۱. Collins, Jim. (۲۰۰۵). Good to great and the social sectors: A monograph. Harper Collins, (ISBN ۰۹۷۷۳۲۶۴۰).
۱۲. Constant Beugré. (۲۰۱۷). Social Entrepreneurship: Managing the Creation of Social Value. Routledge.
۱۳. Davis, Hugh and Chamber (۲۰۱۸). Barriers to social enterprise growth, *Journal of small business management*, <http://doi.org/10.1111/jsbm.12429>.
۱۴. Durkin, Christopher. (۲۰۱۷). Social Entrepreneurship (second Edition): A Skills Approach. FSC.
۱۵. EunAe, L. (۲۰۱۰). The roles and tasks of government for nurturing social entrepreneurs, Board member of Seed: corporation, former Secretary General at Work Together Foundation.
۱۶. Haugh Helen, (۲۰۰۵), A research agenda for social enterprise entrepreneurship, *Social Enterprise Journal*, ۱(۱), pp. ۱ - ۱۲, <http://dx.doi.org/۱۰.۱۱۰۸/۱۷۵۰۸۶۱۰۵۸۰۰۰۷۰۳>.
۱۷. Jenner Peter (۲۰۱۶). Social enterprise sustainability revisited: an international perspective, *Social Enterprise Journal*, ۱۲(۱), pp. ۴۲ - ۶۰, <http://dx.doi.org/۱۰.۱۱۰۸/SEJ-۱۲-۲۰۱۴-۰۰۴۲>
۱۸. Jennings P. Devereaux, Greenwood Royston, Lounsbury Michael D. and Suddaby Roy (۲۰۱۳). Institutions, entrepreneurs, and communities: A special issue on entrepreneurship, *journal of business venturing*, ۲۸(۱), pp. ۱-۹.
۱۹. Kerlin, J. (۲۰۰۶). Social Enterprise in the United States and Europe: Understanding and Learning from the Differences. International Society for Third-Sector Research, Johns Hopkins University, pp. ۲۴۷-۲۶۳, http://www.inovum.si/social/public/files/social_enterprise_in_the_united_states_and_europe.pdf
۲۰. Lundström, A. and L. A. Stevenson (۲۰۰۵). Entrepreneurship Policy—Definitions, Foundations and Framework. *Entrepreneurship Policy: Theory and Practice*: ۴۱-۱۱۶.
۲۱. Mintrom, M. and P. Norman (۲۰۰۹). Policy entrepreneurship and policy change. *Policy Studies Journal* ۳۷(۴): ۶۴۹-۶۶۷.
۲۲. Rametse, Nthathi M. and Shah, Hetal (۲۰۱۲). Investigating Social Entrepreneurship in Developing Countries, <http://dx.doi.org/۱۰.۲۱۳۹/ssrn.۲۱۷۶۵۵۷>

۲۳. Teasdale, S. (۲۰۱۲). What's in a name? Making sense of social enterprise discourses, *Public Policy and Administration*, ۲۷(۲), pp. ۹۹-۱۱۹.
۲۴. Terjesen, S., Lepoutre, J., Rachida J. & Bosma, N. (۲۰۰۹), Global Entrepreneurship Monitor (GEM), Report on Social Entrepreneurship: Executive Summary, <http://www.gemconsortium.org/docs/download/۳۷۶>
۲۵. Ul Islam, Z. (۲۰۰۷). A new model for supporting social enterprise through sustainable investment. *Social Enterprise Journal*, ۳(۱), ۱-۹.
۲۶. Urbano, D., toledano, N., & soriano, D. R. (۲۰۱۰). Analyzing Social Entrepreneurship from an Institutional Perspective: Evidence from. *Journal of Social Entrepreneurship*, ۱(1), ۵۴-۶۹.
۲۷. Welch, Wilford. (۲۰۰۸). The tactics of hope: How social entrepreneurs are changing the World. Earth Aware, (ISBN ۱۶۰۱۰۹۰۱۴-۵).

عنوان درس به فارسی:		توسعه سرمایه انسانی کارآفرینی	
عنوان درس به انگلیسی:		Entrepreneurship Human Resource Development	
دروس پیش‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
دروس هم‌نیاز:		تخصصی ☐	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری ☒	نظری-عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

۱. آشنایی با اصول سرمایه انسانی کارآفرینی
۲. آشنایی با نظریه‌های توسعه سرمایه انسانی کارآفرینی در اسلام/ایران/غرب
۳. آشنایی با کاربرد مدل‌های توسعه سرمایه انسانی کارآفرینی در ایران
۴. شناخت تجارب موفق کشورهای منتخب در توسعه سرمایه انسانی کارآفرینی ایران

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. مفاهیم، اصول و اندازه‌گیری سرمایه انسانی و کارآفرینی
۲. توسعه سرمایه انسانی کارآفرینی از دیدگاه اسلام
۳. نقش دولت در توسعه سرمایه انسانی کارآفرینی
۴. آموزش و کالای عمومی: بازده فردی و اجتماعی آموزش و سرمایه انسانی
۵. نظریه‌های سرمایه انسانی کارآفرینی
۶. مکاتب فکری توسعه سرمایه انسانی کارآفرینی
۷. انواع سنخ‌شناسی نظریه‌های توسعه سرمایه انسانی کارآفرینی
۸. سنخ‌شناسی نظریه‌های توسعه سرمایه انسانی کارآفرینی برای کشورهای توسعه‌یافته و درحال توسعه
۹. راهبردها و سیاست‌های توسعه سرمایه انسانی کارآفرینی
۱۰. کاربرد مدل‌های سیاست‌گذاری توسعه سرمایه انسانی کارآفرینی با تاکید بر ایران
۱۱. تجربه ایران و تجارب موفق سیاست‌گذاری توسعه سرمایه انسانی کارآفرینی در کشورهای منتخب
۱۲. ارزیابی سیاست‌های توسعه سرمایه انسانی کارآفرینی با در نظر گرفتن مبانی زمینه‌ای ایران

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. Davidsson, P., & Honig, B. (۲۰۰۳). The role of social and human capital among nascent entrepreneurs. *Journal of Business Venturing*, ۱۸: ۳۰۱-۳۳۱.
۲. Nolan, C. T., & Garavan, T. N. (۲۰۱۶). Human resource development in SMEs: a systematic review of the literature. *International Journal of Management Reviews*, ۱۸(۱), ۸۵-۱۰۷.
۳. Hmieleski, K. M., Carr, J. C., & Baron, R. A. (۲۰۱۵). Integrating discovery and creation perspectives of entrepreneurial action: The relative roles of founding CEO human capital, social capital, and psychological capital in contexts of risk versus uncertainty. *Strategic Entrepreneurship Journal*, ۹(۴), ۲۸۹-۳۱۲.
۴. Sheehan, M., Garavan, T. N., & Carbery, R. (۲۰۱۴). Innovation and human resource development (HRD). *European Journal of Training and Development*, ۳۸(۱/۲), ۲-۱۴.
۵. Fayolle, A., Gailly, B. & Lassas-Clerc, N. (۲۰۰۶b). Effect and counter-effect of entrepreneurship education and social context on student's intentions. *Estudios de Economica Aplicada*.
۶. Garalis, A., Strazdiene, G. (۲۰۰۷). Entrepreneurial skills development via simulation business enterprise. *Social Research*, ۲ (۱۰), ۳۹-۴۸.
۷. Joop Hartog and Henriette Maassen Van Den Brink (۲۰۰۷); *Human Capital Advances In Theory And Evidence*; Cambridge University Press.
۸. Pfeffer, J. (۱۹۹۸). *The human equation: building profits by putting people first*, Harvard Business Press.
۹. Pfeffer, J. and J. F. Veiga (۱۹۹۹). Putting people first for organizational success. *The Academy of Management Executive*. ۱۳(۲): ۳۷-۴۸.
۱۰. Bartlett, C. and S. Ghoshal (۲۰۱۳). Building competitive advantage through people. *Sloan Mgmt. Rev* ۴۳(۲).
۱۱. Pfeffer, J. (۱۹۹۸). Six dangerous myths about pay. *Harvard Business Review*, May-June ۱۹۹۸.
۱۲. Anteby, M. and M. Hyman (۲۰۰۸). "Entrepreneurial ventures and whole-body donations: a regional perspective from the united states." *Social Science & Medicine* ۶۶(۴): ۹۶۳-۹۶۹.
۱۳. Fernandez-Araoz, C. (۲۰۰۷). "Great people decisions." Hoboken, Nj: john wiley & sons.
۱۴. Fernández-Araoz, C., et al. (۲۰۰۹). "The definitive guide to recruiting in good times and bad." *Harvard Business Review* ۸۷(۵): ۷۴-۸۴.
۱۵. Greiner, L. E. (۱۹۷۲). "Evolution and revolution as organizations grow."
۱۶. Jennifer Chatman with Sandra E. Cha, (۲۰۰۳) "leading by leveraging culture", *California Management Review*.
۱۷. Cappelli, P. (۲۰۰۸). "Talent management for the twenty-first century." *Harvard Business Review* ۸۶(۳): ۷۴.
۱۸. Swanson, R. A. & Holton, E. F. (۲۰۰۱). *Foundations of human resource development*. San Francisco: Berrett-Koehler.
۱۹. Baptista, R., & Leitão, J. (Eds.). (۲۰۱۵). *Entrepreneurship, human capital, and regional development: Labor networks, knowledge flows, and industry growth* (Vol. ۳۱). Springer.
۲۰. Bartlett, C. and S. Ghoshal (۲۰۱۳). "Building competitive advantage through people." *Sloan Mgmt. Rev* ۴۳(۲).

عنوان درس به فارسی:		مبانی اسلامی سیاست‌گذاری	
عنوان درس به انگلیسی:		Islamic Policymaking Foundations	
دروس پیش‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
دروس هم‌نیاز:		تخصصی ☐	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری ☒	نظری-عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

- ۱- آشنایی با مبانی هستی‌شناسی، معرفت‌شناسی و روش‌شناسی اسلام و مقایسه تطبیقی
- ۲- آشنایی با اصول اساسی اسلام و وظایف حکومت
- ۳- آشنایی با تاریخ انبیاء در خصوص کار و فعالیت‌های اقتصادی
- ۴- قرآن و فعالیت‌های اقتصادی

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. مبانی هستی‌شناسی (خداشناسی، جهان‌شناسی، انسان‌شناسی)، معرفت‌شناسی و روش‌شناسی در اسلام
۲. مقایسه تطبیقی مبانی هستی‌شناسی، معرفت‌شناسی و روش‌شناسی اسلام با سایر نظام‌های منتخب
۳. وظایف اقتصادی حکومت در اسلام
۴. فعالیت‌های کسب و کار در صدر اسلام: درس‌هایی برای توسعه فعالیت‌های اقتصادی و کارآفرینی
۵. تجارب حکومت انبیاء: درس‌هایی برای توسعه فعالیت‌های اقتصادی و کارآفرینی
۶. نوآوری، کار، مالکیت و فعالیت اقتصادی در اسلام
۷. عدالت و فعالیت‌های اقتصادی
۸. اخلاق و فعالیت‌های کسب و کار
۹. جایگاه و وظایف دولت در قرآن
۱۰. اسلام و فعالیت‌های کارآفرینی
۱۱. نتایج تجارب جهانی در خصوص اسلام، کسب و کار و فعالیت‌های اقتصادی

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. کلینی، محمد بن یعقوب. (۱۳۸۱ ق). الکافی، تهران، مکتبه‌الصدوق.
۲. شیخ صدوق (۱۴۱۳ ق). من لا یحضره الفقیه، تحقیق علی‌اکبر غفاری، قم: جامعه مدرسین.
۳. طبرسی، فضل بن حسن. (۱۳۶۰ ش). مجمع البیان فی تفسیر القرآن، تهران، انتشارات فراهانی.

۴. طوسی، محمد بن حسن. (۱۳۹۰ ق). الاستبصار، تحقیق حسن خراسان موسوی، تهران: دار الکتب الاسلامیه.
۵. طوسی، محمد بن حسن. (۱۴۰۷ ق). تهذیب الحکام، تحقیق حسن خراسان موسوی، تهران: دار الکتب الاسلامیه.
۶. وحیدخراسانی، حسین، مقدمه ابتدایی رساله توضیح المسائل (۲۱۵ صفحه اول کتاب)، ناشر: مدرسه‌الامام باقرالعلوم (علیه السلام).
۷. فیرحی، داود. (۱۳۸۷). نظام سیاسی و دولت در اسلام. انتشارات سمت.
۸. مرادی، محمدعلی. (۱۳۹۳). مبانی فکری انسان اقتصادی در کتاب‌های اقتصادخرد دانشگاهی و جایگاه آن بر اساس ارزش‌های اسلامی. فصلنامه پژوهش و نگارش کتب دانشگاهی، ۱۸، شماره ۳۵، ۱-۲۷.

۹. Kaye, R. N., & Kabir Hassan, M. (۲۰۱۱). Islamic Entrepreneurship. Routledge.
۱۰. Choudhury, M. A., & Malik, U. A. (۲۰۱۶). The foundations of Islamic political economy. Springer.
۱۱. Sloane, P. (۱۹۹۹). Islam, Modernity, and Entrepreneurship among the Malays. St. Martin's Press.
۱۲. Dana. Léo-Paul. (۲۰۱۰). Entrepreneurship and Religion. Edward Elgar Publishing.

سیاست‌های توسعه صنعتی		عنوان درس به فارسی:
نوع درس و واحد	Industrial Development Policies	عنوان درس به انگلیسی:
پایه ☐ نظری ☒		دروس پیش‌نیاز:
تخصصی ☐ عملی ☐		دروس هم‌نیاز:
اختیاری ☒ نظری-عملی ☐	۲	تعداد واحد:
رساله / پایان‌نامه ☐	۳۲	تعداد ساعت:

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

۱. آشنایی دانشجویان با انواع سیاست‌های توسعه صنعتی در ابعاد نظری/کاربردی
۲. شناخت سیاست‌های صنعتی در فرآیندهای مختلف فعالیت‌های کارآفرینی
۳. آشنایی با انواع چالش‌های توسعه پیش روی کشور برای بومی‌سازی سیاست‌های توسعه صنعتی
۴. کسب توانایی تحلیل و ارائه راه‌حل برای موانع توسعه صنعتی کشور
۵. آشنایی با سیاست‌های توسعه صنعتی در صدر اسلام و کاربرد آن در ایران

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. مبانی و اصول سیاست‌های رشد و توسعه کشورها
۲. تجارب سیاست‌های توسعه صنعتی در صدر اسلام
۳. تسهیل تبادلات تجاری و نشر دانش و فناوری و ایجاد و بهره‌برداری از سرریز دانش در توسعه صنعتی
۴. مبانی زمینه‌ای و سیاست‌گذاری صنعتی با محوریت ایران
۵. انواع راهبردها صنعتی در رشد و توسعه SMEs و کسب و کارهای کارآفرینانه
۶. سیاست‌های رشد و توسعه صنعتی به ویژه سیاست‌های تأمین مالی، بازار کار، نوآوری، مشوق سرمایه‌گذاری، رشد و توسعه خوشه‌ها و حمایت از شبکه‌سازی و ایجاد اعتبار
۷. آشنایی با چالش‌ها و فرصت‌های رشد و توسعه صنعتی با محوریت ایران
۸. ارتقای یادگیری و پذیرش فناوری و نوآوری: با رویکرد ایران
۹. ارزیابی سیاست‌های صنعتی با در نظر گرفتن مبانی زمینه‌ای ایران

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۶۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۴۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. بهروز هادی زنون، (۱۳۹۲). مروری بر سیاست‌های صنعتی در ایران و کره در دوره ۲۰۱۲-۱۹۶۰، *Journal of Money & Economy*، ۸(۱)، ۳۱-۴۷.
۲. احمدی، سیروس. (۱۳۹۵). تحلیل تاریخی موانع توسعه صنعتی ایران، نشریه راهبرد توسعه، ۴۶، ۲۱.
۳. ایزدخواه، روح‌الله. محمدرضا رضوی. (۱۳۹۲). مقایسه نظریات مکاتب اقتصادی منتخب به منظور استخراج چارچوب نظری سیاست‌های صنعتی، فصلنامه سیاست علم و فناوری، ۶(۱)، ۲-۲۰.
۴. Soofi, A. S. (۲۰۱۷). A comparative study of Chinese and Iranian Science & Technology, and techno-industrial development policies. *Technological Forecasting and Social Change*, ۱۲۲, ۱۰۷-۱۱۸.
۵. Lokko, Y., Heijde, M., Schebesta, K., Scholtès, P., Van Montagu, M., & Giacca, M. (۲۰۱۸). Biotechnology and the bioeconomy—Towards inclusive and sustainable industrial development. *New biotechnology*, ۴۰, ۵-۱۰.
۶. Zhang, K. H. (۲۰۱۷). Urbanization and industrial development in China. In *China's Urbanization and Socioeconomic Impact* (pp. ۲۱-۳۵). Springer, Singapore.
۷. Liu, Z., Chen, X., Chu, J., & Zhu, Q. (۲۰۱۸). Industrial development environment and innovation efficiency of high-tech industry: Analysis based on the framework of innovation systems. *Technology Analysis & Strategic Management*, ۳۰(۴), ۴۳۴-۴۴۶.
۸. Salah Ovadia, J. (۲۰۱۸). State-led industrial development, structural transformation and elite-led plunder: Angola (۲۰۰۲-۲۰۱۳) as a developmental state. *Development Policy Review*, ۳۶(۵), ۵۸۷-۶۰۶.
۹. Nguyen, Q. C., & Ye, F. (۲۰۱۵). Study and evaluation on sustainable industrial development in the Mekong Delta of Vietnam. *Journal of Cleaner Production*, ۸۶, ۳۸۹-۴۰۲.
۱۰. Aleksandr, K., Svetlana, G., Irina, Z., & Elena, R. (۲۰۱۷). The formation of regional strategy of innovation-industrial development. In *Information Systems Architecture and Technology: Proceedings of ۳۷th International Conference on Information Systems Architecture and Technology—ISAT ۲۰۱۶—Part IV* (pp. ۱۱۵-۱۲۶). Springer, Cham.
۱۱. Kuznetsova, S. N., Garina, E. P., Kuznetsov, V. P., Romanovskaya, E. V., & Andryashina, N. S. (۲۰۱۷). Industrial parks formation as a tool for development of long-range manufacturing sectors. *Journal of Applied Economic Sciences*, ۱۲(۲), ۳۹۱.
۱۲. Pelli, P. (۲۰۱۸). Services and industrial development: analysis of industrial policy, trends and issues for the forest-based sector. *Journal of Forest Economics*, ۳۱, ۱۷-۲۶.
۱۳. O'Sullivan, E., Andreoni, A., López-Gómez, C., (۲۰۱۳). What is New in the New Industrial Policy? A Manufacturing Systems Perspective. *Oxford Review of Economic Policy* ۲۹ (۲), ۲۰۱۳, pp. ۴۳۲-۴۶۲.
۱۴. Weiss, John. (۲۰۱۳). *Industrial Policy in the Twenty-First Century: Challenges for the Future*. In *Pathways to Industrialization in the Twenty-First Century: New Challenges and Emerging Paradigms*, edited by Adam Szirmai, Wim Naudé, and Ludovico Alcorta. Oxford: Oxford University Press. doi:۱۰.۱۰۹۳/acprof:oso/۹۷۸۰۱۹۹۶۶۷۸۵۷,۰۰۳,۰۰۱۵.
۱۵. Wade, Robert H. (۲۰۱۶). Industrial Policy in Response to the Middle-Income Trap and the Third Wave of the Digital Revolution. *Global Policy* ۷ (۴): ۴۶۹-۸۰. doi:۱۰.۱۱۱۱/۱۷۵۸-۵۸۹۹,۱۲۳۶۴.
۱۶. Warwick, Ken. (۲۰۱۳). "Beyond Industrial Policy: Emerging Issues and New Trends." *OECD Science, Technology and Industry Policy Papers* ۲. Paris: OECD Publishing.
۱۷. Warwick, Ken, and Alistair Nolan. (۲۰۱۴). *Evaluation of Industrial Policy: Methodological Issues and Policy Lessons*. *OECD Science, Technology and Industry Policy Papers* ۱۶. Paris: OECD Publishing. <http://dx.doi.org/۱۰.۱۷۸۷/۵jz۱۸۱jh۰j۰k-en>.

۱۸. Aiginger, K., (۲۰۱۳). European Industrial Policy -Systemic & integrated or isolated again?, Industrial Policy Roundtable, European Parliament, Brussels.
۱۹. Wade, R.H., (۲۰۱۲). Return of Industrial Policy? International Review of Applied Economics ۲۶ (۲), ۲۰۱۲, ۲۲۳- ۲۳۹.
۲۰. Aiginger, K., (۲۰۰۷). Industrial policy: a dying breed or a re-emerging phoenix. Special issue on the Future of Industrial Policy, Journal of Industry, Competition and Trade, Vol. ۷, No ۳+۴, ۲۹۷- ۳۲۳.
۲۱. OECD, (۲۰۱۴). Evaluation of Industrial Policy, OECD, Paris.
۲۲. Aiginger, K., Sieber, S., (۲۰۰۶). 'The Matrix Approach to Industrial Policy', International Review of Applied Economics, ۲۰(۵). ۵۷۳-۶۰۳.
۲۳. Galor, Oded. (۲۰۱۱). Unified Growth Theory. Princeton University Press,
۲۴. Development Economics Volume ۵, edited by D. Rodrik and M. Rosenzweig, ۲۰۱۰.
۲۵. Rodrik, D. (۲۰۰۴). Industrial policy for the ۲۱st century. Unpub. Paper, Harvard University.

عنوان درس به فارسی:		توسعه خوشه های صنعتی	
عنوان درس به انگلیسی:		Industrial Clusters Development	
دروس پیش نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
دروس هم نیاز:		تخصصی ☐	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری ☒	نظری-عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

۱. آشنایی با مبانی و اصول خوشه های صنعتی
۲. آشنایی با مبانی و نظریه های خوشه های صنعتی از منظر اسلام/ایران/غرب
۳. تقویت شناخت دانشجویان از فرایند، کارکردها و نقش های خوشه صنعتی
۴. تقویت مهارت های دانشجویان جهت ایجاد، ارزیابی و اداره خوشه های صنعتی

ب) مباحث یا سرفصل ها:

۱. مفاهیم و اصول خوشه های صنعتی و تاریخچه آن در ایران و جهان
۲. کاربرد نظریه ها و سیاست های، ایجاد، رشد و توسعه خوشه های صنعتی در مراحل مختلف فرایند توسعه خوشه
۳. نهادهای پشتیبان خوشه و مزیت های رقابتی
۴. نقش و عملکرد خوشه و دستاوردهای ناشی از کنش های جمعی در قالب خوشه در توسعه اقتصاد منطقه ای و ملی
۵. اهداف، طرح ها و مدل های مختلف توسعه خوشه و ویژگی های طرح های توسعه خوشه موفق
۶. خوشه های نوآوری و ایجاد ارزش در خوشه های صنعتی
۷. اصول اساسی رویکرد یونیدو در توسعه خوشه
۸. انواع خوشه ها و تجارب خوشه ها در جهان و ایران
۹. نقش و کارکرد خوشه ها در پایداری کسب و کارها در شرایط کرونائی
۱۰. عوامل موثر بر توسعه خوشه با در نظر گرفتن مبانی زمینه ای ایران
۱۱. عامل توسعه خوشه به عنوان یکی از مهمترین عوامل موفقیت توسعه خوشه
۱۲. شاخص های ارزیابی توسعه خوشه ها با محوریت کاربرد آن در ایران

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت های کلاسی در طول نیم سال ۶۰ درصد و آزمون پایان نیم سال ۴۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. اسفندیاری، علی اصغر، مرضیه ساکیان، (۱۳۸۸). تجزیه و تحلیل زنجیره های تولیدی و خوشه های صنعتی (مطالعه موردی استان خوزستان)، مجله نامه مفید، ۷۵، ۱۲۹.
۲. عزیزمحمدلو، حمید. (۱۳۹۵). ساز و کارهای تاثیر خوشه های صنعتی بر رشد اقتصاد منطقه ای ایران: رویکرد داده های تابلویی، فصلنامه پژوهش های رشد و توسعه اقتصادی. ۷ (۲۶)، ۱۷-۳۴.
۳. Dai, R., Mookherjee, D., Quan, Y., & Zhang, X. (۲۰۲۱). Industrial Clusters, Networks and Resilience to the Covid-۱۹ Shock in China. *Journal of Economic Behavior & Organization*
۴. Skryl, T., & Gregorić, M. (۲۰۲۱). The Impact of the Fourth Industrial Revolution on Network Business Models. In *Digital Strategies in a Global Market* (pp. ۵۳-۶۵). Palgrave Macmillan, Cham.
۵. Gudelytė, L. (۲۰۲۱). On the resilience and the risk spillovers in innovation clusters. *International Journal of Economics and Business Research*, ۲۱(۱), ۱۲۶-۱۴۲.
۶. Chakrabarty, S. (۲۰۲۰). Value creation in industrial clusters: the strategic nature of relationships with stakeholders and the policy environment. *Journal of Strategy and Management*.
۷. Gereffi and Lee, (۲۰۱۶). G. Gereffi, J.K. Lee Economic and social upgrading in global value chains and industrial clusters: why governance matters *J. Bus. Ethics*, ۱۳۳, pp. ۲۵-۳۸.
۸. Knorringa and Nadvi, (۲۰۱۶). P. Knorringa, K. Nadvi Rising power clusters and the challenges of local and global standards *J. Bus. Ethics*, ۱۳۳, pp. ۵۵-۷۲.
۹. Ingstrup, M. B. (۲۰۱۰). The role of cluster facilitators. *International Journal of Globalization and Small Business*, ۴(۱), ۲۵-۴۰.
۱۰. Battaglia et al., (۲۰۱۰). M. Battaglia, et al. An innovative model to promote CRS among SMEs operating in industrial clusters: evidence from an EU project *Corp. Soc. Responsib. Environ. Management*, ۱۷, pp. ۱۳۳-۱۴۱.
۱۱. Mercedes Delgado, Michael E. Porter & Scott Stern. (۲۰۱۰). Clusters and entrepreneurship. *Journal of Economic Geography*. Vol ۱۰. pp ۴۹۵-۵۱۸
۱۲. Mercedes Delgado, Michael E. Porter & Scott Stern. (۲۰۱۴). Clusters, convergence and economic performance. *Research Policy*, Vol. ۴۳. pp ۱۷۸۵-۱۷۹۹
۱۳. Michael E. Porter & James E. Heppelmann. (۲۰۱۴). How smart, connected products are transforming competition. *Harvard Business Review*. Nov.
۱۴. Porter, Michael E & Kramer, Mark R. (۲۰۱۱). Creating shared values. *Harvard business review*. January – February. ۶۲-۷۷.
۱۵. Reve, Torger. (۲۰۱۱). From industrial clusters to global knowledge hubs. *Journal of Competitiveness*. pp ۶۳-۷۹
۱۶. Porter, M. E. (۱۹۹۸). Clusters and the new economics of competition, *Harvard Business Review Boston*.
۱۷. Daddi et al., (۲۰۱۲). T. Daddi et al. Cluster approach and eco-innovation in four industrial clusters of Tuscany region, Italy *Environ. Econ.*, ۳ (۲) (۲۰۱۲), pp. ۲۶-۳۴.
۱۸. Porter, M. (۱۹۹۰). *The competitive advantage of nations*, Nueva York: Free Press.
۱۹. Stoerring, D., & Christensen, J. L. (۲۰۰۸). Clusterpreneurs—promoting high-tech clusters in low-tech regions. Working Paper Series No. ۱۸, Department of Business Studies, Aalborg University
۲۰. Brenner, T. (۲۰۰۴). *Local industrial clusters: existence, emergence and evolution* (Vol. ۲۰). Routledge.

عنوان درس به فارسی:		نهادهای حمایتی کسب و کارها	
عنوان درس به انگلیسی:		Supportive Institutions of businesses	
دروس پیش‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
دروس هم‌نیاز:		تخصصی ☐	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری ☒	نظری-عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

۱. آشنایی با مبانی و اصول نهادهای حمایتی کسب و کارها
۲. آشنایی با مبانی و نظریه‌های نهادهای حمایتی کسب و کارها از منظر اسلام/ایران/غرب
۳. تقویت شناخت دانشجویان از منظر پیشینه، نقش‌ها و مکانیزم‌ها و کارکردهای مراکز حمایت از ایجاد و رشد کسب و کارها
۴. تقویت مهارت‌های ایجاد و اداره موثر مراکز حمایت از ایجاد و رشد کسب و کارها در دانشجویان

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. تاریخچه، انواع، رویکردها، خدمات و تجارب موفق مراکز ارائه خدمات توسعه کسب و کار
۲. مکانیزم‌های حمایت از کسب و کارهای نوپا: مفاهیم، انواع و کارکردها
۳. مکانیزم‌های حمایت از کسب و کارهای نوپا در بستر فناوری اطلاعات
۴. شتاب دهنده‌های کسب و کار: مفهوم، تاریخچه، تکامل، اهداف، خدمات، کارکردها و کاربردها
۵. نقش‌ها و وظایف و انواع مدل‌های شتاب‌دهی برای ایجاد، رشد و توسعه کسب و کار
۶. سیاست‌ها و راهکارهای توسعه اکوسیستم کارآفرینی از طریق شتاب‌دهنده‌های کسب و کار و ساختار اکوسیستم کسب و کارهای نوپا و متولیان شتاب‌دهنده‌های کسب و کار در ایران
۷. تجارب توسعه شتاب‌دهنده‌های کسب و کار در کشورهای منتخب
۸. توسعه مراکز رشد و نوآوری و شتاب‌دهنده‌های کسب و کار
۹. ساختار شتاب‌دهنده‌های کسب و کار و شاخص‌های سنجش و ارزیابی عملکرد
۱۰. الزامات و فرآیند تولید سیاست‌های بومی برای توسعه شتاب‌دهنده‌های کسب و کار
۱۱. نهادهای حمایتی در شرایط بحران
۱۲. نقش مشاور و مربی در عملکرد مراکز حامی کسب و کارها

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم

گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

1. Bueren, V., & Oliver, K. P. (۲۰۱۶). *Accelerators, startup performance, and crises* (Doctoral dissertation, Massachusetts Institute of Technology).
2. Mansoori, Y., Karlsson, T., & Lundqvist, M. (۲۰۱۹). The influence of the lean startup methodology on entrepreneur-coach relationships in the context of a startup accelerator. *Technovation*, 84, ۳۷-۴۷.
3. Audet, J., & Couteret, P. (۲۰۱۲). Coaching the entrepreneur: features and success factors. *Journal of Small Business and Enterprise Development*.
4. Mafi, B., Mohammadi Elyasi, G., & Rezaezadeh, M. (۲۰۲۰). The Effects of Coaching Methods on Entrepreneurial Behavior of Nascent Entrepreneurs in Accelerator Centers. *Journal of Entrepreneurship Development*, 13(۱), ۸۱-۱۰۰.
5. Dempwolf, C.S., J. Auer and M. D'Ippolito (۲۰۱۴). Innovation accelerators: Defining Characteristics among Startup Assistance Organizations. U.S. Small Business Administration, Washington DC.
6. Kotte, S., Diermann, I., Rosing, K., & Möller, H. (۲۰۲۰). Entrepreneurial Coaching: A Two-Dimensional Framework in Context. *Applied Psychology*.
7. Battistella, C., De Toni, A. F., & Pessot, E. (۲۰۱۷). Open accelerators for start-ups success: a case study. *European Journal of Innovation Management*.
8. Del Sarto, N., Isabelle, D. A., & Di Minin, A. (۲۰۲۰). The role of accelerators in firm survival: An fsQCA analysis of Italian startups. *Technovation*, 90, ۱۰۲۱۰۲.
9. Hausberg, J. P., & Korreck, S. (۲۰۲۰). Business incubators and accelerators: a co-citation analysis-based, systematic literature review. *The Journal of Technology Transfer*, 45(۱), ۱۵۱-۱۷۶.
10. Sansone, G., Andreotti, P., Colombelli, A., & Landoni, P. (۲۰۲۰). Are social incubators different from other incubators? Evidence from Italy. *Technological Forecasting and Social Change*, 158, ۱۲۰۱۳۲.
11. Blair, B., Khan, M. S., & Iftikhar, R. (۲۰۲۰). Role of accelerators in innovation ecosystems: The case of New Zealand. *Journal of General Management*, 46(۱), ۴۷-۵۹.
12. Gobble, M. M. (۲۰۱۸). The Varieties of Corporate Venturing. *Research-Technology Management*, 61(۲), ۵۸-۶۳.
13. Pauwels, C., Clarysse, B., Wright, M., & Van Hove, J. (۲۰۱۶). Understanding a new generation incubation model: The accelerator. *Technovation*, 50, ۱۳-۲۴.
14. Radojevich-Kelley, N., & Hoffman, D. L. (۲۰۱۲). Analysis of accelerator companies: An exploratory case study of their programs, processes, and early results. *Small Business Institute Journal*, 8(۲), ۵۴-۷۰.

۱۵. Regmi, K., Ahmed, S. A., & Quinn, M. (۲۰۱۵). Data driven analysis of startup accelerators. *Universal Journal of Industrial and Business Management*, 3(۲), ۵۴-۵۷.
۱۶. Salamzadeh, A., Arasti, Z., & Elyasi, G. M. (۲۰۱۷). Creation of ICT-Based Social Start-Ups in Iran: A Multiple Case Study. *Journal of enterprising culture*, 25(۰۱), ۹۷-۱۲۲.
۱۷. Tasic, I., Montoro-Sánchez, Á., & Cano, M. D. (۲۰۱۵). Startup accelerators: an overview of the current state of the acceleration phenomenon. In XVIII Congreso AECA. Cartagena.
۱۸. Henry, Susan (۲۰۰۶). Good practice in business development services: How do we enhance entrepreneurial skills in MFI clients? Community Economic Development Specialist, Alterna Savings.
۱۹. McVay, M., Miehlabrad, A. and Canedo, T. (۲۰۰۱). Performance Measurement Framework for Business Development Services: Technical Note on the Research Findings of the Performance Measurement Framework Field Research. Microenterprise Best Practices, Development Alternatives, Inc.
۲۰. McVay and Ranneklev, (۲۰۰۵). Towards a MEDA Strategy for Business Development: Production and Marketing Linkages. Mennonite Economic Development Associates (MEDA).

عنوان درس به فارسی:		بزرگ داده و سیاست‌گذاری صنعتی	
عنوان درس به انگلیسی:		Big Data and Industrial Policymaking	
دروس پیش‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
دروس هم‌نیاز:		تخصصی ☐	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری ☒	نظری-عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

۱. آشنایی با استفاده از بزرگ داده در تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری صنعتی جهان و ایران
۲. آشنایی با استفاده از بزرگ داده در تحلیل و پیش‌بینی‌های سیاست‌گذاری صنعتی
۳. آشنایی با تکنیک‌های پردازش و تحلیل بزرگ داده در سیاست‌گذاری صنعتی

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. شناخت ظرفیت‌های آماری بزرگ داده و کاربرد آن در سیاست‌گذاری صنعتی
۲. جایگاه نظریه‌ها در تحلیل و پردازش بزرگ داده در سیاست‌گذاری صنعتی
۳. انواع روش‌شناسی در بزرگ داده و کاربرد آنها در سیاست‌گذاری صنعتی
۴. روش‌های کمی و کیفی در استفاده از بزرگ داده در سیاست‌گذاری صنعتی
۵. تحلیل‌های شبکه‌ای در سیاست‌گذاری صنعتی
۶. تحلیل‌های متنی در سیاست‌گذاری صنعتی
۷. تکنیک‌های تحلیل بزرگ داده صنعتی
۸. کاربرد بزرگ داده در فرآیندهای مختلف سیاست‌گذاری صنعتی
۹. ابعاد فناوری، بزرگ داده و سیاست‌گذاری صنعتی
۱۰. پیش‌بینی‌های سیاست‌های صنعتی با استفاده از بزرگ داده در ایران
۱۱. افق آینده بزرگ داده در تحلیل‌های سیاست‌گذاری صنعتی

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. Byun, D. (۲۰۱۸). Survey of service industry policy and big data analysis of core technology in preparation of the fourth industrial revolution. *Journal of Service Research and Studies*, ۸(۱), ۷۳-۸۷.
۲. Stucke, M. E., & Grunes, A. P. (۲۰۱۶). *Introduction: big data and competition policy*. Big Data and Competition Policy, Oxford University Press (۲۰۱۶).
۳. Bahrami, F., Noori, J., Shahmoradi, B., & Shahbazi, M. (۲۰۲۱). Applying a Big Data Solution for Industrial Policy-making (Case study: Parts and Equipment Manufacturing Industry of Iran). *Iranian Journal of Information Management*, ۶(۲), ۱۵۳-۱۷۱.
۴. Zhan, Y., & Tan, K. H. (۲۰۲۰). An analytic infrastructure for harvesting big data to enhance supply chain performance. *European Journal of Operational Research*, ۲۸۱(۳), ۵۵۹-۵۷۴.
۵. Petit, N., & Teece, D. (۲۰۲۱). Big tech, big data, and competition policy: Favoring dynamic over static competition. *Big Data, And Competition Policy: Favoring Dynamic Over Static Competition* (January ۱۳, ۲۰۲۱).
۶. Gokalp, M. O., Kayabay, K., Akyol, M. A., Eren, P. E., & Koçyiğit, A. (۲۰۱۶, December). Big data for industry ۴.۰: A conceptual framework. In ۲۰۱۶ International Conference on Computational Science and Computational Intelligence (CSCI) (pp. ۴۳۱-۴۳۴). IEEE.
۷. Javaid, M., Haleem, A., Singh, R. P., & Suman, R. (۲۰۲۱). Significant applications of big data in Industry ۴.۰. *Journal of Industrial Integration and Management*, ۶(۰۴), ۴۲۹-۴۴۷.
۸. Li, G., Tan, J., & Chaudhry, S. S. (۲۰۱۹). Industry ۴.۰ and big data innovations. *Enterprise Information Systems*, ۱۳(۲), ۱۴۵-۱۴۷.
۹. Diebold, F. X. (۲۰۱۲). On the Origin (s) and Development of the Term 'Big Data'.
۱۰. Berawi, M. A. (۲۰۱۸). Utilizing big data in industry ۴.۰: Managing competitive advantages and business ethics. *International Journal of Technology*, ۳(۱), ۴۳۰-۴۳۳.
۱۱. Hassani, H., & Silva, E. S. (۲۰۱۸). Big Data: a big opportunity for the petroleum and petrochemical industry. *OPEC Energy Review*, ۴۲(۱), ۷۴-۸۹.
۱۲. Gandomi, A., & Haider, M. (۲۰۱۵). Beyond the hype: Big data concepts, methods, and analytics. *International journal of information management*, ۳۵(۲), ۱۳۷-۱۴۴.
۱۳. Hain, D. S., & Jurowetzki, R. (۲۰۲۰). The promises of machine learning and big data in entrepreneurship research. In *Handbook of quantitative research methods in entrepreneurship*. Edward Elgar Publishing.
۱۴. Obschonka, M., Lee, N., Rodríguez-Pose, A., Eichstaedt, J. C., & Ebert, T. (۲۰۲۰). Big data methods, social media, and the psychology of entrepreneurial regions: capturing cross-county personality traits and their impact on entrepreneurship in the USA. *Small Business Economics*, ۵۵(۳), ۵۶۷-۵۸۸.
۱۵. Aijun, D. (۲۰۲۰, February). Analysis on the Evaluation Model of the Teaching Effect of Innovation and Entrepreneurship Course Based on Big Data. In ۲۰۲۰ ۱۲th International Conference on Measuring Technology and Mechatronics Automation (ICMTMA) (pp. ۸۴۸-۸۵۱). IEEE.
۱۶. Prüfer, J., & Prüfer, P. (۲۰۲۰). Data science for entrepreneurship research: studying demand dynamics for entrepreneurial skills in the Netherlands. *Small Business Economics*, ۵۵(۳), ۶۵۱-۶۷۲.
۱۷. Park, H. Y., Cho, I. H., & Keum, B. (۲۰۲۰). Entrepreneurship and Foresight in AI and Big Data: Strategies and Policies for Shaping the Future of the AI Market. In *International Conference on Technology and Business Management June* (Vol. ۱۲, p. ۱۴).
۱۸. Friedman, J., Hastie, T. and R. Tibshirani (۲۰۰۱). *The elements of statistical learning*, Springer, New York.

۱۹. Scheveningen Memorandum on "Big Data and Official Statistics" adopted by the ESSC (۲۰۱۳).
See: <http://www.Cros-portal.eu/news/scheveningen-memorandum-big-data-and-official-statistics-adopted-essc>.

عنوان درس به فارسی:		فرصت‌های کارآفرینی	
عنوان درس به انگلیسی:		Entrepreneurial Opportunities	
دروس پیش‌نیاز:			
دروس هم‌نیاز:			
تعداد واحد:		۲	
تعداد ساعت:		۳۲	
	نوع درس و واحد		
	پایه ☐ نظری ☒		
	تخصصی ☐ عملی ☐		
	اختیاری ☒ نظری-عملی ☐		
	رساله / پایان‌نامه ☐		

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

۱. آشنایی دانشجویان با مفاهیم و فنون شناسایی فرصت‌های کسب و کار و کارآفرینی و کسب مهارت‌های تحلیل
۲. آگاهی از سیاست‌ها برای توسعه فرصت‌های کارآفرینی
۳. آشنایی با شناخت فرصت‌های کارآفرینی در ایران و جهان

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. اصول، منابع و انواع فرصت‌های کارآفرینی
۲. مفاهیم تشخیص، ارزیابی و انتخاب فرصت و رویکردهای نظری و نظریه‌های فرصت
۳. مفهوم **Scanning** برای شناخت وضع موجود، روندهای موجود و در حال ظهور، مفهوم **Forecasting** برای پیش‌بینی بازار و مفهوم **Assessment** برای شناسایی و ارزشیابی فرصت‌های کارآفرینی
۴. فنون و روش‌های تحلیل برای شناخت وضع موجود و روندهای محیط برای شناسایی و توسعه فرصت‌های کارآفرینی
۵. عوامل محیطی ملی و بین‌المللی مؤثر برای توسعه فرصت‌های کارآفرینی
۶. عوامل مؤثر بر خلق، کشف و تشخیص و بهره‌برداری از فرصت‌های کارآفرینی
۷. عوامل نهادی و توسعه فرصت‌های کارآفرینی
۸. سیاست‌گذاری برای توسعه فرصت‌های کارآفرینی
۹. مدل برای توسعه فرصت‌های کارآفرینی
۱۰. سیاست‌گذاری برای کشف و تشخیص و بهره‌برداری توسعه فرصت‌های کارآفرینی در سطح منطقه و جهان
۱۱. تجربه‌های سیاست‌گذاری برای توسعه فرصت‌های کارآفرینی در کشورهای منتخب و ایران
۱۲. ارزیابی سیاست‌های توسعه فرصت‌های کارآفرینی با در نظر گرفتن مبانی زمینه‌ای ایران

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

- ۱- یدالهی فارسی جهانگیر، گلابی امیرمحمد و مهرابی رزا، (۱۳۹۰) فرصت‌ها و ایده‌های کارآفرینی (ویرایش دوم)، سازمان انتشارات جهاد دانشگاهی.
- ۲- Knight, G., Liesch, P., Zhou, L., & Reuber, R. (Eds.). (۲۰۱۵). Creation and Capture of Entrepreneurial Opportunities across National Borders. *Journal of International Business Studies*.
- ۳- Manolova, T. S., Brush, C. G., Edelman, L. F., Robb, A., & Welter, F. (Eds.). (۲۰۱۷). *Entrepreneurial Ecosystems and Growth of Women's Entrepreneurship: A Comparative Analysis*. Edward Elgar Publishing.
- ۴- Catherine Léger-Jarniou, Silke Tegtmeier (Eds). (۲۰۱۷). *Research Handbook on Entrepreneurial Opportunities: Reopening the Debate*. Edward Elgar Pub.
- ۵- Stavros Sindakis, Panagiotis Theodorou (Eds). (۲۰۱۸). *Global Opportunities for Entrepreneurial Growth: Coopetition and Knowledge*. Emerald Publisher.
- ۶- Brad Feld, Sean Wise. (۲۰۱۷). *Startup Opportunities: Know When to Quit Your Day Job*. Wiley.
۴. David Rae. (۲۰۱۵). *Opportunity-centered Entrepreneurship*. Palgrave MacMillan.
۵. John E. Butler, (۲۰۰۴), *Opportunity Identification and Entrepreneurial Behavior (Research in Entrepreneurship and Management)* Information Age Publishing, Inc.
۶. Gunter McGrath, Rita. MacMillan, Ian C. (۲۰۰۰). *The Entrepreneurial Mindset: Strategies for Continuously Creating Opportunity in an Age of Uncertainty*, Harvard Business School Press.
۷. Scott Andrew Shane, (۲۰۰۴), *A General Theory of Entrepreneurship: The Individual-opportunity Nexus (New Horizons in Entrepreneurship Series)*, Edward Elgar Pub.
۸. Payne, G. T., Moore, C. B., Griffis, S. E., & Autry, C. W. ۲۰۱۱. Multilevel challenges and opportunities in social capital research. *Journal of Management*, ۳۷: ۴۹۱-۵۲۰.
۹. Aldrich, H. E., & Martinez, M.E. (۲۰۰۱). Many are called but few are chosen: An evolutionary perspective for the study of entrepreneurship. *Entrepreneurship Theory and Practice*, ۲۵(۴, Summer), ۴۱-۵۶.
۱۰. Chrisman, J., Chua, J., & Steier, L. (۲۰۰۵). Sources and consequences of distinctive families: An introduction. *Entrepreneurship Theory and Practice*, ۲۹(۳), ۲۳۷-۲۴۷.
۱۱. Sarasvathy, S. (۲۰۰۱). Causation and effectuation: Towards a theoretical shift from economic inevitability to entrepreneurial contingency. *Academy of Management Review*, ۲۶(۲), ۲۴۳-۲۸۸.
۱۲. Sorenson, O. & Stuart, T.E. (۲۰۰۸). Entrepreneurship: A field of dreams? *Academy of Management Annals*, ۲(۱), ۵۱۷-۵۴۳.
۱۳. Venkataraman, S. (۱۹۹۷). The distinctive domain of entrepreneurship research: An editor's perspective. In J.Katz & J.Brockhaus (Eds.), *Advances in entrepreneurship, firm emergence, and growth (Vol. ۳, pp. ۱۱۹-۱۳۸)*. Greenwich, CT: JAI Press.
۱۴. Zahra, S. (۲۰۰۷). Contextualizing theory building in entrepreneurship research. *Journal of Business Venturing*, ۲۲(۳), ۴۴۳-۴۵۲.

عنوان درس به فارسی:		نهادهای صنعتی و توسعه کارآفرینی	
عنوان درس به انگلیسی:		Industrial institutions and Entrepreneurship Development	
دروس پیش‌نیاز:			
دروس هم‌نیاز:			
تعداد واحد:	۲		
تعداد ساعت:	۳۲		
نوع درس و واحد			
نظری ☒	پایه ☐		
عملی ☐	تخصصی ☐		
نظری-عملی ☐	اختیاری ☒		
	رساله / پایان‌نامه ☐		

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

۱. آشنایی دانشجویان با مبانی نظری و کاربردی نهادهای صنعتی برای توسعه کسب و کارها
۲. آشنایی دانشجویان با مبانی شکل‌گیری نهادهای صنعتی برای توسعه فعالیت‌های کارآفرینی
۳. آشنایی دانشجویان با تاریخ نهادهای صنعتی در فرآیند توسعه فعالیت‌های کارآفرینی
۴. مبانی نهادها در اسلام و توسعه کارآفرینی در ایران

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. اصول اساسی نهادهای صنعتی و توسعه کارآفرینی
۲. قواعد، قانون، اخلاق و باورهای دینی و توسعه کارآفرینی با محوریت ایران
۳. نظریه‌های رابطه نهادهای صنعتی، دانشگاه و دولت
۴. مدل‌های رابطه نهادهای صنعتی، دانشگاه و دولت
۵. تجارب سیاست‌گذاری رابطه نهادهای صنعتی، دانشگاه و دولت
۶. تحلیل تاریخی نهادهای صنعتی و توسعه کارآفرینی با تاکید بر ایران
۷. نهادهای و رشد و توسعه صنایع پیشگام
۸. مقایسه تطبیقی نهادهای صنعتی ایران با کشورهای پیشرفته، در حال توسعه و کشورهای منتخب مشابه ایران
۹. نهادهای رقابت و توسعه کسب و کارهای صنعتی
۱۰. نهادهای نوآوری و انتقال فناوری و حق امتیاز صنعتی
۱۱. چالش‌های و راه‌حل‌های نهادهای صنعتی برای توسعه نهادهای توسعه کسب و کارهای کارآفرینانه صنعتی

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. Etzkowitz, H., & Zhou, C. (۲۰۱۷). *The triple helix: University-industry-government innovation and entrepreneurship*. Routledge.

۲. Mueller, P. (۲۰۰۶). Exploring the knowledge filter: How entrepreneurship and university–industry relationships drive economic growth. *Research policy*, 35(۱۰), ۱۴۹۹-۱۵۰۸.
۳. Leff, N. H. (۱۹۷۸). Industrial organization and entrepreneurship in the developing countries: The economic groups. *Economic development and cultural change*, 26(۴), ۶۶۱-۶۷۵.
۴. Lamine, W., Anderson, A., Jack, S. L., & Fayolle, A. (۲۰۲۱). Entrepreneurial space and the freedom for entrepreneurship: Institutional settings, policy, and action in the space industry. *Strategic Entrepreneurship Journal*, 15(۲), ۳۰۹-۳۴۰.
۵. Siqueira, A. C. O., Webb, J. W., & Bruton, G. D. (۲۰۱۶). Informal entrepreneurship and industry conditions. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 40(۱), ۱۷۷-۲۰۰.
۶. Stuetzer, M., Obschonka, M., Audretsch, D. B., Wyrwich, M., Rentfrow, P. J., Coombes, M., ... & Satchell, M. (۲۰۱۶). Industry structure, entrepreneurship, and culture: An empirical analysis using historical coalfields. *European Economic Review*, 86, ۵۲-۷۲.
۷. Hassan, M. A., & Olaniran, S. O. (۲۰۱۱). Developing small business entrepreneurs through assistance institutions: the role of Industrial Development Centre, Osogbo, Nigeria. *International Journal of Business and Management*, 6(۲), ۲۱۳-۲۲۶.
۸. Kenney, M., & Von Burg, U. (۱۹۹۹). Technology, entrepreneurship and path dependence: industrial clustering in Silicon Valley and Route ۱۲۸. *Industrial and corporate change*, 8(۱), ۶۷-۱۰۳.
۹. Okolocha, C. C., & Ile, C. M. (۲۰۱۲). Strengths of the business plan and industrial collaboration strategies in the teaching of entrepreneurship in tertiary institutions in Anambra State, Nigeria. *AFRREV IJAH: An International Journal of Arts and Humanities*, 1(۲), ۲۴۶-۲۶۱.
۱۰. Storz, C. (۲۰۰۸). Innovation, institutions and entrepreneurs: the case of 'Cool Japan'. *Asia Pacific Business Review*, 14(۳), ۴۰۱-۴۲۴.
۱۱. Sadraei, R., Jafari Sadeghi, V., & Sadraei, M. (۲۰۱۸). Biotechnology revolution from academic entrepreneurship to industrial: chemo-entrepreneurship. *Biometrics & Biostatistics International Journal*, 7(۶), ۵۴۶-۵۵۰.
۱۲. Henrekson, M., & Rosenberg, N. (۲۰۰۱). Designing efficient institutions for science-based entrepreneurship: Lesson from the US and Sweden. *The journal of technology transfer*, 26(۳), ۲۰۷-۲۳۱.

عنوان درس به فارسی:		رشد و پایداری کسب و کارها	
عنوان درس به انگلیسی:		Business Growth and Sustainability	
دروس پیش‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
دروس هم‌نیاز:		تخصصی ☐	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری ☒	نظری-عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

- ارتقا ظرفیت شناختی مخاطبان درباره ایجاد و رشد کسب و کارها با تاکید بر صنعت ایران
- تقویت عواطف و علاقه‌مندی مخاطبان درباره ایجاد و رشد کسب و کارها با محوریت صنعت ایران
- تقویت مهارت طراحی و بکارگیری اصول ایجاد و رشد کسب و کارها در صنعت ایران

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

- تاریخچه پیدایش دیدگاه رشد و پایداری کسب و کارهای صنعتی در جهان و ایران
- زمینه‌های موثر بر ایجاد، رشد و پایداری کسب و کارهای صنعتی
- تشریح و تحلیل نقش دولت در فرایند ایجاد، رشد و پایداری در کسب و کارهای صنعتی
- چالش‌های کسب و کارها در فرایند ایجاد، رشد و پایداری
- بررسی مدل‌های پایداری کسب و کارهای کوچک و متوسط
- الزامات ایجاد و رشد یک کسب و کار چیست؟ و الزامات پایداری یک کسب و کار کارآفرینانه چیست؟ و نقش سیاستگذار در این زمینه چیست؟
- ارزیابی تغییرات در میزان اندازه و فرآیند ایجاد، رشد و پایداری کسب و کارهای صنعتی
- نقش دولت در تسهیلگری ایجاد، رشد و پایداری کسب و کارهای صنعتی
- دست‌آورد‌های پایداری کسب و کارهای صنعتی
- تاثیر محیط ارزشی-هنجاری بر پایداری کسب و کارهای صنعتی ایران
- تاثیر نهادهای سیاستگذار دولتی بر پایداری کسب و کارهای صنعتی ایران
- تاثیر محیط قانونی بر پایداری کسب و کارهای صنعتی ایران

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

- Storey, D. J., & Greene, F. J. (۲۰۱۰). *Small business and entrepreneurship*. Financial Times Prentice Hall.

۲. Herriott, Scott R. (۲۰۱۶). Metrics for Sustainable Business: Measures and Standards for the Assessment. Rutledge.
۳. Lenssen, Gilbert G., & Smith N. Craig. (۲۰۱۹). Managing Sustainable Business: An Executive Education Case and Textbook. Springer.
۴. Lewis, V. L., & Churchill, N. C. (۱۹۸۳). The five stages of small business growth. Harvard business review, ۶۱(۳), ۳۰-۵۰.
۵. Kaplan & Norton. (۲۰۰۴). Strategy Maps, Harvard Business School Press.
۶. Kaplan & Norton. (۱۹۹۶). The Balanced Scorecard: Translating Strategy into Action, Harvard Business School Press. Kumar, D. (۲۰۱۶). Enterprise growth strategy: vision, planning and execution. CRC Press.
۷. Sterman. (۲۰۰۰). Business Dynamics. McGraw-Hill Irwin.
۸. Wells, Geoffrey. (۲۰۱۳). Sustainable Business: Theory and Practice of Business under Sustainability. Edward Elgar Publishing Limited.
۹. Warren. (۲۰۱۰). Strategy Dynamics Essentials, Strategy Dynamics Ltd.
۱۰. Warren. (۲۰۰۲). Competitive Strategy Dynamics. John Wiley.

عنوان درس به فارسی:		ایجاد و استقرار کسب و کار جدید	
عنوان درس به انگلیسی:		New and Stablished Business Creation	
دروس پیش‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
دروس هم‌نیاز:		تخصصی ☐	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری ☒	نظری-عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

۴. آشنایی با شیوه‌های ایجاد و استقرار کسب و کار جدید
۵. شناخت فرآیند ایجاد و استقرار کسب و کار جدید
۶. توسعه مهارت‌های حل مسئله خلاقانه مورد نیاز در کسب و کارهای کارآفرینی در ایران
۷. توانایی ایجاد یک طرح کسب و کار، از جمله توانایی تحلیل فرصت‌های بازار، توسعه مدل کسب و کار و استراتژی و کار در یک تیم و ارائه حرفه و مهارت در ایران
۸. آشنایی کسب مهارت ارزشیابی فرآیندهای مختلف ایجاد و استقرار کسب و کار جدید با رویکرد بومی سازی

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. چرا کارآفرینی و معرفی برنامه‌های تجاری و چرا کارآفرینی و مقدمه‌ای بر برنامه‌های کسب و کار
۲. ارائه ایده و انتخاب ایده و همچنین، تولید، ارزیابی و ارائه ایده‌های تجاری مقیاس‌پذیر
۳. نوآوری و گزاره ارزش
۴. استراتژی رقابتی و معرفی تیم‌های استراتژی رقابتی
۵. تیم‌های ساختمان‌سازی، مدیریت و انگیزش
۶. ارائه پیشنهادها، نوآوری، ارزش‌گذاری و طرح مالی
۷. ماتریس استراتژی‌های ایجاد کسب و کار
۸. قابلیت‌های لازم برای ایجاد کسب و کار
۹. آینده‌نگری در انتخاب موضوع و شیوه ایجاد کسب و کار با تأکید بر ایران
۱۰. پایداری و عوامل حیاتی موفقیت/شکست کسب و کارهای ایران
۱۱. تجربیات موفق ایجاد کسب و کار: درس‌هایی برای ایران
۱۲. ارزشیابی و پیش‌بینی فرآیند ایجاد کسب و کار در ایران

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱۵. Mary Jane Byrd, Dr., Leon C. (۲۰۱۷). Megginson Small Business Management: An Entrepreneur's Guidebook. McGraw-Hill.
۱۶. Hartmann, Philipp. (۲۰۱۴). New Business Creation: Systems for Institutionalized Radical Innovation. Springer.
۱۷. Dave Delaney. (۲۰۱۳). New Business Networking: How to Effectively Grow Your Business Network Using. Pearson Education Publisher.
۱۸. Paul D Reynolds, Richard T. Curtin (۲۰۱۱). New Business Creation: An International Overview. Springer.
۱۹. Jeffrey A Timmons, Stephen Spinelli. (۲۰۰۶). New Venture Creation: Entrepreneurship for the ۲۱st Century with Online Learning Center access card, Publisher: McGraw-Hill/Irwin; ۷th edition.
۲۰. Jeffrey A Timmons, Stephen Spinelli. (۲۰۰۸). New Venture Creation: Entrepreneurship for the ۲۱st Century, Publisher: McGraw-Hill/Irwin; ۸th edition.
۲۱. Bruce R. Barringer, R. Duane Ireland (۲۰۰۵). Entrepreneurship: Successfully Launching New Ventures and OneKey Course Compass, Publisher: Prentice-Hall.
۲۲. Lisa K. Gundry, Jill R. Kickul. (۲۰۰۶). Entrepreneurship Strategy: Changing Patterns in New Venture Creation, Growth, and Reinvention, Publisher: Sage Publications, Inc.
۲۳. Mark P. Rice, Jana B. Matthews. (۱۹۹۵). Growing New Ventures, Creating New Jobs: Principles and Practices of Successful Business Incubation (Entrepreneurship: Principles and Practices, Publisher: Quorum Books.
۲۴. Bagley, C. and C. Dauchy. (۱۹۹۸). The Entrepreneur's Guide to Business Law, West.
۲۵. Berndt, S. (۱۹۹۷). The ۱۰ Commandments for Building a Growth Company (۳rd Ed.), Archipelago Press.
۲۶. Kawasaki, G. (۱۹۹۹). Rules for Revolutionaries, Harper Business.
۲۷. Lang, J. (۲۰۰۲). The High Tech Entrepreneur's Handbook, Ft.com.
۲۸. Weintraut, J. N. and C. Barr. (۲۰۰۲). Lightspeed Business. Wiley.
۲۹. Nesheim, John L. (۲۰۰۰). High Tech Start Up: The Complete Handbook for Creating Successful New High Tech Companies, The Free Press More Scholarly Work on the Entrepreneurship Process.
۳۰. Bhide, A. (۲۰۰۰). The Origins and Evolution of New Businesses, Oxford University Press. FP Publisher.

عنوان درس به فارسی:		توسعه اقتصاد دیجیتال	
عنوان درس به انگلیسی:		Digital Entrepreneurship Development	
دروس پیش‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
دروس هم‌نیاز:		تخصصی ☐	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری ☒	نظری-عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

۱. آشنایی با اصول نوآوری کارآفرینی دیجیتال
۲. آشنایی با نظریه‌های توسعه کارآفرینانه دیجیتال در اسلام/ایران/غرب
۳. آشنایی با نظریه‌های کارآفرینی دیجیتال
۴. آشنایی با مدل‌های کارآفرینی دیجیتال
۵. شناخت تجارب موفق کشورهای منتخب در خصوص توسعه کارآفرینی دیجیتال و کاربرد آن متناسب با شرایط زمینه ای ایران
۶. ارزیابی اثرات توسعه کارآفرینی دیجیتال بر توسعه کارآفرینی با در نظر گرفتن مبانی زمینه ای ایران

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. اصول کارآفرینی دیجیتال
۲. تجارب توسعه دانش و فناوری در اسلام
۳. نوآوری، خلاقیت و کارآفرینی دیجیتال در اقتصاد دیجیتال
۴. انقلاب دیجیتال و توسعه کارآفرینی
۵. نظریه‌ها و مدل‌های توسعه کارآفرینی دیجیتال
۶. کاربرد نظریه‌های توسعه کارآفرینی دیجیتال
۷. نهادهای رشد و توسعه فناوری و توسعه کارآفرینی دیجیتال
۸. الزامات و زمینه‌های انتقال فناوری‌های دیجیتال و توسعه کارآفرینی
۹. تجارب موفق توسعه کارآفرینی دیجیتال در کشورهای منتخب
۱۰. اکوسیستم کارآفرینی دیجیتال و سیاست‌گذاری توسعه کارآفرینی دیجیتال در ایران
۱۱. تجربه ایران در توسعه کارآفرینی دیجیتال و ارزیابی تاثیر توسعه کارآفرینی دیجیتال
۱۲. الزامات و فرآیند توسعه کارآفرینی دیجیتال

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. سخته، شقایق آصف کریمی، (۱۳۹۷). عوامل موثر بر نوآوری باز در کارآفرینی دیجیتال، فصلنامه توسعه کارآفرینی، ۱۱(۴) ۷۳۷-۷۱۹.
۲. مرادی، محمدعلی. و هدایتی، محمد رضا. (۱۳۹۷). طراحی مدل تکاملی انتقال ایران به اقتصاد دیجیتال، فصلنامه پژوهش اقتصادی، ۱۸(۶۸)، ۲۱۹-۲۵۱.
۳. تواضعی فر، اسما، مهیم شیهکی تاش، سهیلا کشاورز، (۱۳۹۸). شناسایی پیشران‌های موثر بر کارآفرینی دیجیتال در کسب و کارهای کوچک و متوسط با رویکرد فراترکیب، نشریه سیاست نامه علم و فناوری، ۳(۹)، ۶۱-۷۲.
۴. Purbasari, R., Muttaqin, Z., & Sari, D. S. (۲۰۲۱). Digital Entrepreneurship in Pandemic Covid ۱۹ Era: The Digital Entrepreneurial Ecosystem Framework.
۵. Rathee, R., & Rajain, P. (۲۰۱۷). Entrepreneurship in the digital era. *Asia Pacific Journal of Research in Business Management*, ۸(۶), ۵۲-۶۳.
۶. Simić, I. (۲۰۲۰). Challenges and opportunities for digital entrepreneurship in tourism. In TISC- Tourism International Scientific Conference Vrnjačka Banja (Vol. ۵, No. ۱, pp. ۴۵۲-۴۶۷).
۷. Secundo, G., Rippa, P., & Cerchione, R. (۲۰۲۰). Digital Academic Entrepreneurship: A structured literature review and avenue for a research agenda. *Technological Forecasting and Social Change*, ۱۵۷, ۱۲۰۱۱۸.
۸. Jawad, M., Naz, M., & Maroof, Z. Era of digital revolution: Digital entrepreneurship and digital transformation in emerging economies. *Business Strategy & Development*.
۹. Turi, A. N. (۲۰۲۰). *Technologies for Modern Digital Entrepreneurship*. Apress.
۱۰. Rashidi, R., Yousefpour, S., Sani, Y., & Rezaei, S. (۲۰۱۳, October). Presenting a butterfly ecosystem for digital entrepreneurship development in knowledge age. In ۲۰۱۳ ۷th International Conference on Application of Information and Communication Technologies (pp. ۱-۴). IEEE.
۱۱. Davidson, E., & Vaast, E. (۲۰۱۰, January). Digital entrepreneurship and its sociomaterial enactment. In ۲۰۱۰ ۴۳rd Hawaii International Conference on System Sciences (pp. ۱-۱۰). IEEE.
۱۲. Zaheer, H., Breyer, Y., & Dumay, J. (۲۰۱۹). Digital entrepreneurship: An interdisciplinary structured literature review and research agenda. *Technological Forecasting and Social Change*, ۱۴۸, ۱۱۹۷۳۵.
۱۳. Elia, G., Margherita, A., & Passiante, G. (۲۰۲۰). Digital entrepreneurship ecosystem: How digital technologies and collective intelligence are reshaping the entrepreneurial process. *Technological Forecasting and Social Change*, ۱۵۰, ۱۱۹۷۹۱.
۱۴. Autio, E., Szerb, L., Komlosi, E., & Tiszberger, M. (۲۰۱۸). The European index of digital entrepreneurship systems. Publications Office of the European Union (Ed.), JRC Technical Reports, ۱۵۳.
۱۵. Gontareva, I., Chorna, M., Pawliszczy, D., Barna, M., Dorokhov, O., & Osinska, O. (۲۰۱۸). Features of the entrepreneurship development in digital economy. *TEM Journal*, ۷(۴), ۸۱۳.
۱۶. Ghezzi, A., & Cavallo, A. (۲۰۲۰). Agile business model innovation in digital entrepreneurship: Lean startup approaches. *Journal of business research*, ۱۱۰, ۵۱۹-۵۳۷.
۱۷. Beliaeva, T., Ferasso, M., Kraus, S., & Damke, E. J. (۲۰۱۹). Dynamics of digital entrepreneurship and the innovation ecosystem. *International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research*.
۱۸. Li, W., Du, W., & Yin, J. (۲۰۱۷). Digital entrepreneurship ecosystem as a new form of organizing: the case of Zhongguancun. *Frontiers of Business Research in China*, ۱۱(۱), ۱-۲۱.

۱۹. Sahut, J. M., Iandoli, L., & Teulon, F. (۲۰۱۹). The age of digital entrepreneurship. *Small Business Economics*, ۱-۱۱.
۲۰. Bican, P. M., & Brem, A. (۲۰۲۰). Digital Business Model, Digital Transformation, Digital Entrepreneurship: Is There A Sustainable “Digital”? *Sustainability*, ۱۲(۱۳), ۵۲۳۹.
۲۱. He, X. (۲۰۱۹). Digital entrepreneurship solution to rural poverty: theory, practice and policy implications. *Journal of Developmental Entrepreneurship*, ۲۴(۰۱), ۱۹۵۰۰۰۴.
۲۲. Shamsrizi, M., Pakura, A., Wiechers, J., Pakura, S., & Dauster, D. V. (۲۰۲۰). Digital Entrepreneurship for the “Decade of Action”. *Digital Entrepreneurship*, ۳۰۳.

عنوان درس به فارسی:		توسعه کارآفرینی منطقه ای	
عنوان درس به انگلیسی:		Regional Entrepreneurship Development	
دروس پیش‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
دروس هم‌نیاز:		تخصصی ☐	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری ☒	نظری-عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

- ۱- آشنایی با نظریه‌های توسعه منطقه‌ای
- ۲- درک و فهم نقش توسعه منطقه‌ای در توسعه اقتصاد و جامعه ای ایران
- ۳- آشنایی با سنخ‌شناسی سیاست‌گذاری توسعه منطقه‌ای
- ۴- آشنایی با نظریه‌های سیاست‌گذاری توسعه منطقه‌ای
- ۵- آشنایی با کاربرد نظریه‌های سیاست‌گذاری در توسعه منطقه‌ای ایران
- ۶- ارزیابی سیاست‌های توسعه منطقه‌ای، توسعه محیطی و توسعه روستایی متناسب با مبانی زمینه ای کشور

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱. اصول توسعه منطقه‌ای
۲. مبانی زمینه‌ای و ظرفیت‌های توسعه‌ای منطقه‌ای
۳. نظریه‌ها و مدل‌های سیاست‌گذاری توسعه منطقه و زمینه‌های کاربرد آنها در ایران
۴. توسعه پایدار منطقه ای و بومیایی توسعه منطقه ای
۵. تحولات علمی-فنی، مناطق آزاد، بومی سازی دانش و فناوری و توسعه ای منطقه‌ای
۶. فناوریهای نوظهور و قطب‌های توسعه منطقه‌ای
۷. کاربرد هوش مصنوعی در سیاست‌گذاری منطقه‌ای
۸. نهادهای محلی و توسعه منطقه‌ای با محوریت ایران
۹. تجارب کشورهای منتخب از جمله ایران
۱۰. ارزیابی سیاست‌های توسعه منطقه‌ای کشور

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۶۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۴۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

ج) فهرست منابع پیشنهادی:

۱. Fotopoulos, G., & Storey, D. J. (۲۰۱۹). Public policies to enhance regional entrepreneurship: another programme failing to deliver?. *Small Business Economics*, ۵۳(۱), ۱۸۹-۲۰۹.
۲. Baptista, R., & Leitão, J. (Eds.). (۲۰۱۵). *Entrepreneurship, human capital, and regional development: Labor networks, knowledge flows, and industry growth* (Vol. ۳۱). Springer.
۳. Grimm, Heike. (۲۰۰۶). *Entrepreneurship Policy and Regional Economic Growth Exploring the Link and Theoretical Implications*. *Innovative Comparative Methods for Policy Analysis* pp ۱۲۳-۱۴۴.
۴. Christopherson, Susan and Jennifer Clark. (۲۰۰۷). *Remaking Regional Economies*. London: Routledge.
۵. Roundy, P. T., & Fayard, D. (۲۰۱۹). Dynamic capabilities and entrepreneurial ecosystems: The micro-foundations of regional entrepreneurship. *The Journal of Entrepreneurship*, ۲۸(۱), ۹۴-۱۲۰.
۶. McKinney, Matthew J. and Shawn Johnson. ۲۰۰۹. *Working across Boundaries: People, Nature, and Regions*. Cambridge, MA: Lincoln Institute of Land Policy. ISBN ۱۵۵۸۴۴۱۹۱۳
۷. Xing, Y., Liu, Y., & Cooper, S. C. L. (۲۰۱۸). Local government as institutional entrepreneur: Public-private collaborative partnerships in fostering regional entrepreneurship. *British Journal of Management*, ۲۹(۴), ۶۷۰-۶۹۰.
۸. Seltzer, Ethan and A. Carbonell ۲۰۱۱ *Regional Planning in America: Practice and Prospect* Cambridge, MA: Lincoln Institute of Land Policy
۹. Fritsch, M., & Wyrwich, M. (۲۰۱۷). Persistence of regional entrepreneurship: Causes, effects, and directions for future research.
۱۰. Sirine, H., Yulianto, A. R., Nugroho, A. J. S., & Priyanto, S. H. (۲۰۱۹). Determinants of regional entrepreneurship development: empirical study of batik clusters in Indonesia. *Diponegoro International Journal of Business*, ۲(۲), ۶۴-۷۵.
۱۱. Roundy, P. T., & Bayer, M. A. (۲۰۱۹). Entrepreneurial ecosystem narratives and the micro-foundations of regional entrepreneurship. *The International Journal of Entrepreneurship and Innovation*, ۲۰(۳), ۱۹۴-۲۰۸.
۱۲. Dvouletý, O., Gordievskaya, A., & Procházka, D. A. (۲۰۱۸). Investigating the relationship between entrepreneurship and regional development: Case of developing countries. *Journal of Global Entrepreneurship Research*, ۸(۱), ۱-۹.
۱۳. Amis, Philip. "Municipal Government, Urban Economic Growth and Poverty Reduction-Identifying the Transmission Mechanisms between Growth and Poverty." Chapter ۶ in *Urban Livelihoods: A People-Centred Approach to Reducing Poverty*. Edited by Carole Rakodi and Tony Lloyd. London, UK: Earthscan Publications, ۲۰۰۲, pp. ۹۷-۱۱۱. ISBN: ۹۷۸۱۸۵۳۸۳۸۶۰۶.
۱۴. Fritsch, M., & Wyrwich, M. (۲۰۱۹). Regional trajectories of entrepreneurship, knowledge, and growth. *International Studies in Entrepreneurship*, ۴۰.
۱۵. Davis, Diane E. (۲۰۰۴). *Disciplinary Development in a New Millennium: The Global Context of Past Gains and Future Prospects*. Chapter ۶ in *Discipline and Development: Middle Classes and Prosperity in East Asia and Latin America*. Cambridge, UK: Cambridge University Press, ۳۴۰-۳۵۸. □□□□: ۹۷۸۰۵۲۱۰۰۲۰۸۰.
۱۶. Storper, Michael. (۱۹۹۵). The Resurgence of Regional Economies ۱۰ Years Later: The Region as a Nexus of Untraded Interdependencies. *European Urban and Regional Studies* ۲ (۳): ۱۹۱-۲۲۱.
۱۷. Saxenian, AnnaLee. (۱۹۹۴). *Regional Advantage: Culture and Competition in Silicon Valley and Route ۱۲۸*. Cambridge: Harvard University Press.

۱۸. Pike, Andy, Rodriguez-Pose, Andres and John Tomaney. (۲۰۰۷). What Kind of Regional Development and for Whom? *Regional Studies* ۴۱ (۹): ۱۲۵۳-۱۲۶۹.
۱۹. Christopherson, Susan and Jennifer Clark. (۲۰۰۷). *Remaking Regional Economies*. London: Routledge.

عنوان درس به فارسی:		مبانی اسلامی سیاست‌گذاری	
عنوان درس به انگلیسی:		Islamic Policymaking Foundations	
دروس پیش‌نیاز:		پایه ☐	نظری ☒
دروس هم‌نیاز:		تخصصی ☐	عملی ☐
تعداد واحد:	۲	اختیاری ☒	نظری-عملی ☐
تعداد ساعت:	۳۲	رساله / پایان‌نامه ☐	

اگر واحد عملی دارد، چه نوع آموزش تکمیلی نیاز است؟: سفر علمی آزمایشگاه سمینار کارگاه موارد دیگر:

الف) هدف کلی:

۵- آشنایی با مبانی هستی‌شناسی، معرفت‌شناسی و روش‌شناسی اسلام و مقایسه تطبیقی

۶- آشنایی با اصول اساسی اسلام و وظایف حکومت

۷- آشنایی با تاریخ انبیاء در خصوص کار و فعالیت‌های اقتصادی

۸- قرآن و فعالیت‌های اقتصادی

ب) مباحث یا سرفصل‌ها:

۱۲. مبانی هستی‌شناسی (خداشناسی، جهان‌شناسی، انسان‌شناسی)، معرفت‌شناسی و روش‌شناسی در اسلام

۱۳. مقایسه تطبیقی مبانی هستی‌شناسی، معرفت‌شناسی و روش‌شناسی اسلام با سایر نظام‌های منتخب

۱۴. وظایف اقتصادی حکومت در اسلام

۱۵. فعالیت‌های کسب و کار در صدر اسلام: درس‌هایی برای توسعه فعالیت‌های اقتصادی و کارآفرینی

۱۶. تجارب حکومت انبیاء: درس‌هایی برای توسعه فعالیت‌های اقتصادی و کارآفرینی

۱۷. نوآوری، کار، مالکیت و فعالیت اقتصادی در اسلام

۱۸. عدالت و فعالیت‌های اقتصادی

۱۹. اخلاق و فعالیت‌های کسب و کار

۲۰. جایگاه و وظایف دولت در قرآن

۲۱. اسلام و فعالیت‌های کارآفرینی

۲۲. نتایج تجارب جهانی در خصوص اسلام، کسب و کار و فعالیت‌های اقتصادی

پ) راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با محتوا و هدف: راهبرد تعاملی معکوس مبتنی بر خلاقیت، اکتشاف، حل مسئله و تصمیم‌گیری

گیری

ت) راهبردهای ارزشیابی (پیشنهادی): فعالیت‌های کلاسی در طول نیم‌سال ۵۰ درصد و آزمون پایان نیم‌سال ۵۰ درصد

ث) ملزومات، تجهیزات و امکانات مورد نیاز برای ارائه: کلاس درس و تجهیزات سمعی و بصری

چ) فهرست منابع پیشنهادی:

۱۳. کلینی، محمد بن یعقوب. (۱۳۸۱ ق). الکافی، تهران، مکتبه الصدوق.

۱۴. شیخ صدوق (۱۴۱۳ ق). من لا یحضره الفقیه، تحقیق علیاکبر غفاری، قم: جامعه مدرسین.

۱۵. طبرسی، فضل بن حسن. (۱۳۶۰ ش). مجمع البیان فی تفسیر القرآن، تهران، انتشارات فراهانی.

۱۶. طوسی، محمد بن حسن. (۱۳۹۰ ق). الاستبصار، تحقیق حسن خراسان موسوی، تهران: دار الکتب الاسلامیه.
۱۷. طوسی، محمد بن حسن. (۱۴۰۷ ق). تهذیب الحکام، تحقیق حسن خراسان موسوی، تهران: دار الکتب الاسلامیه.
۱۸. وحیدخراسانی، حسین، مقدمه ابتدایی رساله توضیح المسائل (۲۱۵ صفحه اول کتاب)، ناشر: مدرسه‌الامام باقرالعلوم (علیه السلام).
۱۹. فیرحی، داود. (۱۳۸۷). نظام سیاسی و دولت در اسلام. انتشارات سمت.
۲۰. مرادی، محمدعلی. (۱۳۹۳). مبانی فکری انسان اقتصادی در کتاب‌های اقتصادخرد دانشگاهی و جایگاه آن بر اساس ارزش‌های اسلامی. فصلنامه پژوهش و نگارش کتب دانشگاهی، ۱۸، شماره ۳۵، ۱-۲۷.

۲۱. Kaye, R. N., & Kabir Hassan, M. (۲۰۱۱). Islamic Entrepreneurship. Routledge.
۲۲. Choudhury, M. A., & Malik, U. A. (۲۰۱۶). The foundations of Islamic political economy. Springer.
۲۳. Sloane, P. (۱۹۹۹). Islam, Modernity, and Entrepreneurship among the Malays. St. Martin's Press.
۲۴. Dana. Léo-Paul. (۲۰۱۰). Entrepreneurship and Religion. Edward Elgar Publishing.

تهیه کننده برنامه:

آقای دکتر محمدعلی مرادی
 عضو هیأت علمی دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران

مشارکت کنندگان در تدوین برنامه:

مشارکت کنندگان	فعالیت ها
آقای دکتر محمدعلی مرادی	تهیه گزارش توجیهی
آقای دکتر محمدعلی مرادی	تهیه گزارش تحلیلی نیازسنجی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی
آقای دکتر محمدعلی مرادی	تهیه گزارش تجارب بین المللی برای سیاستگذاری توسعه کارآفرینی بر حسب رشته
آقای دکتر محمدعلی مرادی	تهیه گزارش تجارب بین المللی برای سیاستگذاری توسعه کارآفرینی بر حسب دروس رشته
آقای دکتر محمدعلی مرادی و آقای دکتر مهدی واحد و حدتکار	تهیه گزارش دانش، فناوری و نوآوری در متون اسلامی
در تهیه طرح دروس خانم دکتر زهرا آراستی، آقای دکتر احسان چیت ساز و آقای دکتر محمد عزیزی یک درس و آقای دکتر قنبر محمدی الیاسی در سه درس مشارکت داشتند و تهیه طرح بقیه دروس به عهده آقای دکتر محمدعلی مرادی بوده است.	تهیه طرح دروس
آقای دکتر محمدعلی مرادی	شرکت در جلسات
آقای دکتر محمدعلی مرادی	مسئول تعامل، هماهنگی و تشکیل جلسه با نهادهای های سیاستگذاری کشور برای دریافت نظرات

